Uniform Title: Sangs rgyas gling manuscript of the rNying ma'i rgyud 'bum

Number of Volumes: 43 remaining out of the original 46 (Volumes 11, 12, 41 are missing)

Volume number: 25

Volume title: Ra

Handwritten/Printed: hand written

Place of deposit: Sangs rgyas gling dgon pa, Tawang, Arunachal Pradesh, India.

Private owners: Teli and Shorbi Village, Tawang

Folio numbering: 1-343

Complete size in cm and inches: 55.8 x 15.25 cm, 22 x 6 inches

Date of photography: 15th April 2013

Script: dbu can

Illustrations or decorations: folio 1, gold ink on black paper

Binding & Wrapping: loose leaf, perhaps between boards (glegs shing), modern cloth wrappings.

Remarks:

- folio numbering 15 duplicated, gong ma and 'og ma
- in original images, blurring at folios 39b, 40b, 65b, 66b, 67a, 132b, 140b, 190b, 206b, 210b, 211b, 212b, 271b, 300b, 301b, 308b, 314b, 316b, 320b, 321b; retakes made in jpeg only, 8th and 9th Dec 2013
- damaged, 323b-343a
- folios 325, 332 misplaced between folios 328 and 329
- some worming throughout, with little or moderate impact on legibility.

ཀཀ། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཏིང་ངེ་འཛིན་ལས་བྱུང་བ། ཆོས་ཀྱི་ཕྱག་རྒྱ་ཆེན་པོ་ཡི་ཏིང་ངེ་འཛིན་ལས་བྱུང་བ། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཏིང་ངེ་འཛིན་ལས་བྱུང་བ། ཆོས་ཀྱི་ཕྱག་རྒྱ་ཆེན་པོ་ཡི་ཏིང་ངེ་འཛིན་ལས་བྱུང་བ། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཏིང་ངེ་འཛིན་ལས་བྱུང་བ། ཆོས་ཀྱི་ཕྱག་རྒྱ་ཆེན་པོ་ཡི་ཏིང་ངེ་འཛིན་ལས་བྱུང་བ།

ཀཀ། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཏིང་ངེ་འཛིན་ལས་བྱུང་བ། ཆོས་ཀྱི་ཕྱག་རྒྱ་ཆེན་པོ་ཡི་ཏིང་ངེ་འཛིན་ལས་བྱུང་བ། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཏིང་ངེ་འཛིན་ལས་བྱུང་བ། ཆོས་ཀྱི་ཕྱག་རྒྱ་ཆེན་པོ་ཡི་ཏིང་ངེ་འཛིན་ལས་བྱུང་བ། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཏིང་ངེ་འཛིན་ལས་བྱུང་བ། ཆོས་ཀྱི་ཕྱག་རྒྱ་ཆེན་པོ་ཡི་ཏིང་ངེ་འཛིན་ལས་བྱུང་བ།

ཤཱཀྱཐུབ་པ་ཆོས་ཀྱི་ཁྲི་ལ་ཞུགས་ཏེ་ཡོད་པ་ཡིན་ནོ། །ཡང་

ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཡང་དག་པར་རྫོགས་པའི་སངས་རྒྱས་ཀྱི་ཞིང་ཁམས་ཀྱི་རྡུལ་ཙམ་ཡོད་པ་དེ་ཙམ་དུ་ཡང་ཐེག་པ་ཆེན་པོ་ཡང་དག་པར་སྟོན་པ་ཡིན་ནོ། །ཐེག་པ་ཆེན་པོ་ཡང་དག་པར་སྟོན་པ་ཡིན་ནོ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་

ཐུབ་པས་བཀའ་བསྩལ་པ། ཐམས་ཅད་ཡོངས་སུ་ཤེས་པ་ཉིད་ཀྱིས་ཆོས་ཐམས་ཅད་ཡོངས་སུ་ཤེས་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་རོ། །ཐམས་ཅད་ཡོངས་སུ་ཤེས་པ་ཉིད་ཀྱིས་ཆོས་ཐམས་ཅད་ཡོངས་སུ་ཤེས་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ནི་

ཡང་ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས་ཀྱི་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་ཕྱག་རྒྱ་ཆེན་པོ་ཡིན་ཏེ།

ཤ་ཐུགས་ཀྱི་ཡི་གེ་ཀ་ཁ་ག་ང་ཅ་ཆ་ཇ་ཉ་ཏ་ཐ་ད་ན་པ་ཕ་བ་མ་ཙ་ཚ་ཛ་ཝ་ཞ་ཟ་འ་ཡ་ར་ལ་ཤ་ས་ཧ་ཨ་ཀྵ་ཏྲ་ཛྙ་ཧྲཱི་ཨོཾ་ཨཱཿཧཱུྃ་ཕཊ

ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਹਾ ਕਹਾ ਕਹਾ

ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཕྱིར་ཐུགས་ཀྱི་ཡང་། །ཐུགས་ཀྱི་ཡང་ཕྱིར་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི། །ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཕྱིར་ཐུགས་ཀྱི་ཡང་། །ཐུགས་ཀྱི་ཡང་ཕྱིར་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི། །
ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཕྱིར་ཐུགས་ཀྱི་ཡང་། །ཐུགས་ཀྱི་ཡང་ཕྱིར་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི། །ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཕྱིར་ཐུགས་ཀྱི་ཡང་། །ཐུགས་ཀྱི་ཡང་ཕྱིར་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི། །
ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཕྱིར་ཐུགས་ཀྱི་ཡང་། །ཐུགས་ཀྱི་ཡང་ཕྱིར་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི། །ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཕྱིར་ཐུགས་ཀྱི་ཡང་། །ཐུགས་ཀྱི་ཡང་ཕྱིར་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི། །
ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཕྱིར་ཐུགས་ཀྱི་ཡང་། །ཐུགས་ཀྱི་ཡང་ཕྱིར་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི། །ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཕྱིར་ཐུགས་ཀྱི་ཡང་། །ཐུགས་ཀྱི་ཡང་ཕྱིར་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི། །
ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཕྱིར་ཐུགས་ཀྱི་ཡང་། །ཐུགས་ཀྱི་ཡང་ཕྱིར་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི། །ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཕྱིར་ཐུགས་ཀྱི་ཡང་། །ཐུགས་ཀྱི་ཡང་ཕྱིར་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི། །
ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཕྱིར་ཐུགས་ཀྱི་ཡང་། །ཐུགས་ཀྱི་ཡང་ཕྱིར་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི། །ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཕྱིར་ཐུགས་ཀྱི་ཡང་། །ཐུགས་ཀྱི་ཡང་ཕྱིར་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི། །
ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཕྱིར་ཐུགས་ཀྱི་ཡང་། །ཐུགས་ཀྱི་ཡང་ཕྱིར་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི། །ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཕྱིར་ཐུགས་ཀྱི་ཡང་། །ཐུགས་ཀྱི་ཡང་ཕྱིར་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི། །
ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཕྱིར་ཐུགས་ཀྱི་ཡང་། །ཐུགས་ཀྱི་ཡང་ཕྱིར་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི། །ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཕྱིར་ཐུགས་ཀྱི་ཡང་། །ཐུགས་ཀྱི་ཡང་ཕྱིར་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི། །
ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཕྱིར་ཐུགས་ཀྱི་ཡང་། །ཐུགས་ཀྱི་ཡང་ཕྱིར་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི། །ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཕྱིར་ཐུགས་ཀྱི་ཡང་། །ཐུགས་ཀྱི་ཡང་ཕྱིར་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི། །
ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཕྱིར་ཐུགས་ཀྱི་ཡང་། །ཐུགས་ཀྱི་ཡང་ཕྱིར་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི། །ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཕྱིར་ཐུགས་ཀྱི་ཡང་། །ཐུགས་ཀྱི་ཡང་ཕྱིར་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི། །
ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཕྱིར་ཐུགས་ཀྱི་ཡང་། །ཐུགས་ཀྱི་ཡང་ཕྱིར་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི། །ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཕྱིར་ཐུགས་ཀྱི་ཡང་། །ཐུགས་ཀྱི་ཡང་ཕྱིར་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི། །

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਾਈ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਸਚੇ ਤੇ ਸਚੁ ਪਾਇ

ཀ་ཁ་ག་ང་ཅ་ཆ་ཇ་ཉ་ཏ་ཐ་ད་ན་པ་ཕ་བ་མ་ཙ་ཚ་ཛ་ཝ་ཞ་ཟ་འ་ཡ་ར་ལ་ཤ་ས་ཧ་ཨ་ཀྵ་

ਸਲੋਕ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲ ॥੧॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲ ॥੧॥

ਸੁਣਿਐ ਦੀਪ ਲੋਅ ਪਾਤਾਲ ॥ ਸੁਣਿਐ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕਾਲ ॥ ਸੁਣਿਐ ਈਸਰ ਬਰਮਾ ਇੰਦ ॥ ਸੁਣਿਐ ਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹਣ ਮੰਦ ॥ ਸੁਣਿਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਤਨਿ ਭੇਦ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਵੇਦ ॥ ਸੁਣਿਐ ਛਿਆ ਰੁਤੀ ਫਲ ਹੋਇ ॥ ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਖੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਸਦਾ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥ ਸੁਣਿਐ ਉਦਾਸੀ ਆਸ ਪਿਆਸੀ ॥੨॥ ਸੁਣਿਐ ਦੀਪ ਲੋਅ ਪਾਤਾਲ ॥ ਸੁਣਿਐ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕਾਲ ॥ ਸੁਣਿਐ ਈਸਰ ਬਰਮਾ ਇੰਦ ॥ ਸੁਣਿਐ ਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹਣ ਮੰਦ ॥ ਸੁਣਿਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਤਨਿ ਭੇਦ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਵੇਦ ॥ ਸੁਣਿਐ ਛਿਆ ਰੁਤੀ ਫਲ ਹੋਇ ॥ ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਖੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਸਦਾ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥ ਸੁਣਿਐ ਉਦਾਸੀ ਆਸ ਪਿਆਸੀ ॥੨॥

ਮੰਨੈ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਕਾਗਦਿ ਕਲਮ ਨ ਲਿਖਣਹਾਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਕਾ ਬਹਿ ਕਰਨਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਹੁ ਜਪੁ ਜੀਅ ॥ ਦਯ ਕੈ ਨਾਇ ਨ ਕੀਚਹਿ ਤੀਅ ॥ ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਨਾ ਖਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਏਤੀ ਮੰਨੈ ਵਡੀ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਮੰਨੈ ਕਾ ਕਥਿਆ ਜਾਇ ॥੩॥ ਮੰਨੈ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਕਾਗਦਿ ਕਲਮ ਨ ਲਿਖਣਹਾਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਕਾ ਬਹਿ ਕਰਨਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਹੁ ਜਪੁ ਜੀਅ ॥ ਦਯ ਕੈ ਨਾਇ ਨ ਕੀਚਹਿ ਤੀਅ ॥ ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਨਾ ਖਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਏਤੀ ਮੰਨੈ ਵਡੀ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਮੰਨੈ ਕਾ ਕਥਿਆ ਜਾਇ ॥੩॥

ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਸਿਧ ਪੀਰ ਸਭ ਕੇਤੇ ॥ ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਅਭੇਤੇ ॥ ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਸੇਵਕ ਜਤੀ ਸਤੀ ॥ ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਨਾਮ ਕੀ ਪਤੀ ॥ ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਪੜਿ ਪੁਰਾਣਾ ॥ ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਸੁਣਿ ਨੀਸਾਣਾ ॥ ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਲਿਖਣ ਲੇਖਾਰੀ ॥ ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਸਭ ਕਲਾ ਸਾਰੀ ॥ ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਸੁਰਗ ਮਛ ਪਇਆਲ ॥ ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਸਭ ਕਾ ਰਖਵਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨੈ ਜੋਗ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਫਲ ਕਹੇ ਨ ਪਵਹਿ ਹੋਰ ॥੪॥ ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਸਿਧ ਪੀਰ ਸਭ ਕੇਤੇ ॥ ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਅਭੇਤੇ ॥ ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਸੇਵਕ ਜਤੀ ਸਤੀ ॥ ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਨਾਮ ਕੀ ਪਤੀ ॥ ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਪੜਿ ਪੁਰਾਣਾ ॥ ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਸੁਣਿ ਨੀਸਾਣਾ ॥ ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਲਿਖਣ ਲੇਖਾਰੀ ॥ ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਸਭ ਕਲਾ ਸਾਰੀ ॥ ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਸੁਰਗ ਮਛ ਪਇਆਲ ॥ ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਸਭ ਕਾ ਰਖਵਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨੈ ਜੋਗ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਫਲ ਕਹੇ ਨ ਪਵਹਿ ਹੋਰ ॥੪॥

ਮੰਨੈ ਮਾਰਗਿ ਠਾਕ ਨ ਪਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਰਗਟੁ ਜਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਮਗੁ ਨ ਚਲੈ ਪੰਥੁ ॥ ਮੰਨੈ ਧਰਮ ਸੇਤੀ ਸਨਬੰਧੁ ॥ ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ॥ ਮੰਨੈ ਨਾਨਕ ਭੀਖ ਸਖ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨੈ ਜਪੁ ਕੋਇ ॥ ਨਿਰਭਉ ਜਪੈ ਸਗਲ ਭਉ ਜਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ॥ ਮੰਨੈ ਨਾਨਕ ਭੀਖ ਸਖ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨੈ ਜਪੁ ਕੋਇ ॥ ਨਿਰਭਉ ਜਪੈ ਸਗਲ ਭਉ ਜਾਇ ॥

ਮੰਨੈ ਮਾਰਗਿ ਠਾਕ ਨ ਪਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਰਗਟੁ ਜਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਮਗੁ ਨ ਚਲੈ ਪੰਥੁ ॥ ਮੰਨੈ ਧਰਮ ਸੇਤੀ ਸਨਬੰਧੁ ॥ ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ॥ ਮੰਨੈ ਨਾਨਕ ਭੀਖ ਸਖ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨੈ ਜਪੁ ਕੋਇ ॥ ਨਿਰਭਉ ਜਪੈ ਸਗਲ ਭਉ ਜਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ॥ ਮੰਨੈ ਨਾਨਕ ਭੀਖ ਸਖ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨੈ ਜਪੁ ਕੋਇ ॥ ਨਿਰਭਉ ਜਪੈ ਸਗਲ ਭਉ ਜਾਇ ॥

ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਨਾ ਖਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਏਤੀ ਮੰਨੈ ਵਡੀ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਮੰਨੈ ਕਾ ਕਥਿਆ ਜਾਇ ॥੩॥ ਮੰਨੈ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਕਾਗਦਿ ਕਲਮ ਨ ਲਿਖਣਹਾਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਕਾ ਬਹਿ ਕਰਨਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਹੁ ਜਪੁ ਜੀਅ ॥ ਦਯ ਕੈ ਨਾਇ ਨ ਕੀਚਹਿ ਤੀਅ ॥ ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਨਾ ਖਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਏਤੀ ਮੰਨੈ ਵਡੀ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਮੰਨੈ ਕਾ ਕਥਿਆ ਜਾਇ ॥੩॥

ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਸਿਧ ਪੀਰ ਸਭ ਕੇਤੇ ॥ ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਅਭੇਤੇ ॥ ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਸੇਵਕ ਜਤੀ ਸਤੀ ॥ ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਨਾਮ ਕੀ ਪਤੀ ॥ ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਪੜਿ ਪੁਰਾਣਾ ॥ ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਸੁਣਿ ਨੀਸਾਣਾ ॥ ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਲਿਖਣ ਲੇਖਾਰੀ ॥ ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਸਭ ਕਲਾ ਸਾਰੀ ॥ ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਸੁਰਗ ਮਛ ਪਇਆਲ ॥ ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਸਭ ਕਾ ਰਖਵਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨੈ ਜੋਗ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਫਲ ਕਹੇ ਨ ਪਵਹਿ ਹੋਰ ॥੪॥ ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਸਿਧ ਪੀਰ ਸਭ ਕੇਤੇ ॥ ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਅਭੇਤੇ ॥ ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਸੇਵਕ ਜਤੀ ਸਤੀ ॥ ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਨਾਮ ਕੀ ਪਤੀ ॥ ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਪੜਿ ਪੁਰਾਣਾ ॥ ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਸੁਣਿ ਨੀਸਾਣਾ ॥ ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਲਿਖਣ ਲੇਖਾਰੀ ॥ ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਸਭ ਕਲਾ ਸਾਰੀ ॥ ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਸੁਰਗ ਮਛ ਪਇਆਲ ॥ ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਸਭ ਕਾ ਰਖਵਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨੈ ਜੋਗ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਫਲ ਕਹੇ ਨ ਪਵਹਿ ਹੋਰ ॥੪॥

ਮੰਨੈ ਮਾਰਗਿ ਠਾਕ ਨ ਪਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਰਗਟੁ ਜਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਮਗੁ ਨ ਚਲੈ ਪੰਥੁ ॥ ਮੰਨੈ ਧਰਮ ਸੇਤੀ ਸਨਬੰਧੁ ॥ ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ॥ ਮੰਨੈ ਨਾਨਕ ਭੀਖ ਸਖ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨੈ ਜਪੁ ਕੋਇ ॥ ਨਿਰਭਉ ਜਪੈ ਸਗਲ ਭਉ ਜਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ॥ ਮੰਨੈ ਨਾਨਕ ਭੀਖ ਸਖ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨੈ ਜਪੁ ਕੋਇ ॥ ਨਿਰਭਉ ਜਪੈ ਸਗਲ ਭਉ ਜਾਇ ॥

ཤ།

ཤ།

ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡིས་ཀུན་ཏུ་བཟང་པོ་ཡི་ཞིང་ཁམས

ཤ་ཐུན་ཆེན་མོ།

ཤ་ཐུན་ཆེན་མོ།

ཀ་ཁ་ག་ང་ཅ་ཆ་ཇ་ཉ་ཏ་ཐ་ད་ན་པ་ཕ་བ་མ་ཙ་ཚ་ཛ་ཝ་ཞ་ཟ་འ་ཡ་ར་ལ་ཤ་ས་ཧ་ཨ་

ཀ་ཁ་ག་ང་ཅ་ཆ་ཇ་ཉ་ཏ་ཐ་ད་ན་པ་ཕ་བ་མ་ཙ་ཚ་ཛ་ཝ་ཞ་ཟ་འ་ཡ་ར་ལ་ཤ་ས་ཧ་ཨ་

ଏହି ପ୍ରକାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଷିକ୍ତ ହୋଇ ଉଗ୍ରସେନ ପୁତ୍ର କଂସ ଯାଦବମାନଙ୍କର ରାଜା ହେଲେ । ଏହି ପ୍ରକାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଷିକ୍ତ ହୋଇ ଉଗ୍ରସେନ ପୁତ୍ର କଂସ ଯାଦବମାନଙ୍କର ରାଜା ହେଲେ । ଏହି ପ୍ରକାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଷିକ୍ତ ହୋଇ ଉଗ୍ରସେନ ପୁତ୍ର କଂସ ଯାଦବମାନଙ୍କର ରାଜା ହେଲେ । ଏହି ପ୍ରକାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଷିକ୍ତ ହୋଇ ଉଗ୍ରସେନ ପୁତ୍ର କଂସ ଯାଦବମାନଙ୍କର ରାଜା ହେଲେ । ଏହି ପ୍ରକାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଷିକ୍ତ ହୋଇ ଉଗ୍ରସେନ ପୁତ୍ର କଂସ ଯାଦବମାନଙ୍କର ରାଜା ହେଲେ । ଏହି ପ୍ରକାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଷିକ୍ତ ହୋଇ ଉଗ୍ରସେନ ପୁତ୍ର କଂସ ଯାଦବମାନଙ୍କର ରାଜା ହେଲେ । ଏହି ପ୍ରକାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଷିକ୍ତ ହୋଇ ଉଗ୍ରସେନ ପୁତ୍ର କଂସ ଯାଦବମାନଙ୍କର ରାଜା ହେଲେ । ଏହି ପ୍ରକାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଷିକ୍ତ ହୋଇ ଉଗ୍ରସେନ ପୁତ୍ର କଂସ ଯାଦବମାନଙ୍କର ରାଜା ହେଲେ । ଏହି ପ୍ରକାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଷିକ୍ତ ହୋଇ ଉଗ୍ରସେନ ପୁତ୍ର କଂସ ଯାଦବମାନଙ୍କର ରାଜା ହେଲେ । ଏହି ପ୍ରକାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଷିକ୍ତ ହୋଇ ଉଗ୍ରସେନ ପୁତ୍ର କଂସ ଯାଦବମାନଙ୍କର ରାଜା ହେଲେ । ଏହି ପ୍ରକାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଷିକ୍ତ ହୋଇ ଉଗ୍ରସେନ ପୁତ୍ର କଂସ ଯାଦବମାନଙ୍କର ରାଜା ହେଲେ । ଏହି ପ୍ରକାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଷିକ୍ତ ହୋଇ ଉଗ୍ରସେନ ପୁତ୍ର କଂସ ଯାଦବମାନଙ୍କର ରାଜା ହେଲେ । ଏହି ପ୍ରକାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଷିକ୍ତ ହୋଇ ଉଗ୍ରସେନ ପୁତ୍ର କଂସ ଯାଦବମାନଙ୍କର ରାଜା ହେଲେ । ଏହି ପ୍ରକାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଷିକ୍ତ ହୋଇ ଉଗ୍ରସେନ ପୁତ୍ର କଂସ ଯାଦବମାନଙ୍କର ରାଜା ହେଲେ । ଏହି ପ୍ରକାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଷିକ୍ତ ହୋଇ ଉଗ୍ରସେନ ପୁତ୍ର କଂସ ଯାଦବମାନଙ୍କର ରାଜା ହେଲେ । ଏହି ପ୍ରକାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଷିକ୍ତ ହୋଇ ଉଗ୍ରସେନ ପୁତ୍ର କଂସ ଯାଦବମାନଙ୍କର ରାଜା ହେଲେ । ଏହି ପ୍ରକାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଷିକ୍ତ ହୋଇ ଉଗ୍ରସେନ ପୁତ୍ର କଂସ ଯାଦବମାନଙ୍କର ରାଜା ହେଲେ । ଏହି ପ୍ରକାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଷିକ୍ତ ହୋଇ ଉଗ୍ରସେନ ପୁତ୍ର କଂସ ଯାଦବମାନଙ୍କର ରାଜା ହେଲେ । ଏହି ପ୍ରକାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଷିକ୍ତ ହୋଇ ଉଗ୍ରସେନ ପୁତ୍ର କଂସ ଯାଦବମାନଙ୍କର ରାଜା ହେଲେ । ଏହି ପ୍ରକାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଷିକ୍ତ ହୋଇ ଉଗ୍ରସେନ ପୁତ୍ର କଂସ ଯାଦବମାନଙ୍କର ରାଜା ହେଲେ । ଏହି ପ୍ରକାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଷିକ୍ତ ହୋଇ ଉଗ୍ରସେନ ପୁତ୍ର କଂସ ଯାଦବମାନଙ୍କର ରାଜା ହେଲେ । ଏହି ପ୍ରକାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଷିକ୍ତ ହୋଇ ଉଗ୍ରସେନ ପୁତ୍ର କଂସ ଯାଦବମାନଙ୍କର ରାଜା ହେଲେ । ଏହି ପ୍ରକାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଷିକ୍ତ ହୋଇ ଉଗ୍ରସେନ ପୁତ୍ର କଂସ ଯାଦବମାନଙ୍କର ରାଜା ହେଲେ । ଏହି ପ୍ରକାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଷିକ୍ତ ହୋଇ ଉଗ୍ରସେନ ପୁତ୍ର କଂସ ଯାଦବମାନଙ୍କର ରାଜା ହେଲେ । ଏହି ପ୍ରକାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଷିକ୍ତ ହୋଇ ଉଗ୍ରସେନ ପୁତ୍ର କଂସ ଯାଦବମାନଙ୍କର ରାଜା ହେଲେ । ଏହି ପ୍ରକାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଷିକ୍ତ ହୋଇ ଉଗ୍ରସେନ ପୁତ୍ର କଂସ ଯାଦବମାନଙ୍କର ରାଜା ହେଲେ ।

ଏହି ପ୍ରକାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଷିକ୍ତ ହୋଇ ଉଗ୍ରସେନ ପୁତ୍ର କଂସ ଯାଦବମାନଙ୍କର ରାଜା ହେଲେ । ଏହି ପ୍ରକାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଷିକ୍ତ ହୋଇ ଉଗ୍ରସେନ ପୁତ୍ର କଂସ ଯାଦବମାନଙ୍କର ରାଜା ହେଲେ । ଏହି ପ୍ରକାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଷିକ୍ତ ହୋଇ ଉଗ୍ରସେନ ପୁତ୍ର କଂସ ଯାଦବମାନଙ୍କର ରାଜା ହେଲେ । ଏହି ପ୍ରକାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଷିକ୍ତ ହୋଇ ଉଗ୍ରସେନ ପୁତ୍ର କଂସ ଯାଦବମାନଙ୍କର ରାଜା ହେଲେ । ଏହି ପ୍ରକାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଷିକ୍ତ ହୋଇ ଉଗ୍ରସେନ ପୁତ୍ର କଂସ ଯାଦବମାନଙ୍କର ରାଜା ହେଲେ । ଏହି ପ୍ରକାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଷିକ୍ତ ହୋଇ ଉଗ୍ରସେନ ପୁତ୍ର କଂସ ଯାଦବମାନଙ୍କର ରାଜା ହେଲେ । ଏହି ପ୍ରକାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଷିକ୍ତ ହୋଇ ଉଗ୍ରସେନ ପୁତ୍ର କଂସ ଯାଦବମାନଙ୍କର ରାଜା ହେଲେ । ଏହି ପ୍ରକାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଷିକ୍ତ ହୋଇ ଉଗ୍ରସେନ ପୁତ୍ର କଂସ ଯାଦବମାନଙ୍କର ରାଜା ହେଲେ । ଏହି ପ୍ରକାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଷିକ୍ତ ହୋଇ ଉଗ୍ରସେନ ପୁତ୍ର କଂସ ଯାଦବମାନଙ୍କର ରାଜା ହେଲେ । ଏହି ପ୍ରକାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଷିକ୍ତ ହୋଇ ଉଗ୍ରସେନ ପୁତ୍ର କଂସ ଯାଦବମାନଙ୍କର ରାଜା ହେଲେ । ଏହି ପ୍ରକାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଷିକ୍ତ ହୋଇ ଉଗ୍ରସେନ ପୁତ୍ର କଂସ ଯାଦବମାନଙ୍କର ରାଜା ହେଲେ । ଏହି ପ୍ରକାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଷିକ୍ତ ହୋଇ ଉଗ୍ରସେନ ପୁତ୍ର କଂସ ଯାଦବମାନଙ୍କର ରାଜା ହେଲେ । ଏହି ପ୍ରକାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଷିକ୍ତ ହୋଇ ଉଗ୍ରସେନ ପୁତ୍ର କଂସ ଯାଦବମାନଙ୍କର ରାଜା ହେଲେ । ଏହି ପ୍ରକାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଷିକ୍ତ ହୋଇ ଉଗ୍ରସେନ ପୁତ୍ର କଂସ ଯାଦବମାନଙ୍କର ରାଜା ହେଲେ । ଏହି ପ୍ରକାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଷିକ୍ତ ହୋଇ ଉଗ୍ରସେନ ପୁତ୍ର କଂସ ଯାଦବମାନଙ୍କର ରାଜା ହେଲେ । ଏହି ପ୍ରକାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଷିକ୍ତ ହୋଇ ଉଗ୍ରସେନ ପୁତ୍ର କଂସ ଯାଦବମାନଙ୍କର ରାଜା ହେଲେ ।

ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਨਿਰਵੈਰੁ ॥ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਪਛਾਣੈ ਖਸਮਹੁ ਪਾਏ ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਪ ਕਰਣਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਏਕੈ ਧਿਆਨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਉਪਕਾਰ ਕਰਣੇ ਮੁਖਹੁ ਬੋਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕਰਿ ਨਮਸਕਾਰ ਪੂਜਹੁ ਸਤਿ ਹਰਿ ਏਕੁ ਸੋਇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਸੁ ਆਵੈ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਇਹ ਬੁਧਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਸੁਣਿ ਪੁਰਾਣ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਭ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮੁਕਤਿ ਕਾ ਬਸਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਛੇਦ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ੧ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ॥ ਅਨਿਕ ਰੂਪ ਰੰਗ ਭਾਂਤ ਇਸਨਾਨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਬੈਸਣ ਊਚ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪਾਪ ਪਹੂਚਹਿ ਮੂਚ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਠਣ ਭਲਕੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਹਲ ਕੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਜਪਣਾ ਸੁਆਸ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪੂਰਨ ਆਸ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਤਜੀਅਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ੧ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਘਾਲ ॥ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਉਸਤਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਹਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ੨ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਚਾ ਠਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਵਾਣੁ ਦੀਬਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਚਾ ਠਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ੩ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਚਾ ਠਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ੪ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਚਾ ਠਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ੫ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਚਾ ਠਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ੬ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਚਾ ਠਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ੭ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਚਾ ਠਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ੮ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਚਾ ਠਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ੯ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਚਾ ਠਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ੧੦ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਚਾ ਠਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ੧੧ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਚਾ ਠਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ੧੨ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਚਾ ਠਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ੧੩ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਚਾ ਠਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ੧੪ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਚਾ ਠਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ੧੫ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਚਾ ਠਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ੧੬ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਚਾ ਠਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ੧੭ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਚਾ ਠਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ੧੮ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਚਾ ਠਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ੧੯ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਚਾ ਠਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ੨੦ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਚਾ ਠਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ੨੧ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਚਾ ਠਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ੨੨ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਚਾ ਠਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ੨੩ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਚਾ ਠਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ੨੪ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਚਾ ਠਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ੨੫ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਚਾ ਠਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ੨੬ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਚਾ ਠਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ੨੭ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਚਾ ਠਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ੨੮ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਚਾ ਠਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ੨੯ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਚਾ ਠਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ੩੦ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਚਾ ਠਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ੩੧ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਚਾ ਠਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ੩੨ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਚਾ ਠਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ੩੩ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਚਾ ਠਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ੩੪ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਚਾ ਠਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ੩੫ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਚਾ ਠਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ੩੬ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਚਾ ਠਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ੩੭ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਚਾ ਠਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ੩੮ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਚਾ ਠਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ੩੯ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਚਾ ਠਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ੪੦ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਚਾ ਠਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ੪੧ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਚਾ ਠਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ੪੨ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਚਾ ਠਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ੪੩ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਚਾ ਠਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ੪੪ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਚਾ ਠਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ੪੫ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਚਾ ਠਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ੪੬ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਚਾ ਠਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ੪੭ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਚਾ ਠਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ੪੮ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਚਾ ਠਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ੪੯ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਚਾ ਠਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ੫੦ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਚਾ ਠਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ੫੧ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਚਾ ਠਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ੫੨ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਚਾ ਠਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ੫੩ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਚਾ ਠਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ੫੪ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਚਾ ਠਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ੫੫ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਚਾ ਠਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ੫੬ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਚਾ ਠਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ੫੭ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਚਾ ਠਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ੫੮ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਚਾ ਠਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ੫੯ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਚਾ ਠਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ੬੦ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਚਾ ਠਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ੬੧ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਚਾ ਠਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ੬੨ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਚਾ ਠਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ੬੩ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਚਾ ਠਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ੬੪ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਚਾ ਠਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ੬੫ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਚਾ ਠਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ੬੬ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਚਾ ਠਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ੬੭ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਚਾ ਠਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ੬੮ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਚਾ ਠਾਮੁ ॥ ਸ

ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ଦୁଇ ଜଣ ଦେବତା ଏହି ଦୁଇ ଜଣ ଦେବତାଙ୍କ ଦ୍ୱାର

ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲುವ ಸಂಪದಂಗಳಂ ಕೊಟ್ಟು ಸಲಹುತ್ತಿರ್ದಂ ಮತ್ತಂ

ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲುವ ಸಂಪತ್ತು ಮೊದಲಾದ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡು ಸಂಸಾರ ಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಂದು ದಿವಸ ಅವನ ಮನೆಗೆ ಒಬ್ಬ ಸನ್ಯಾಸಿಯು ಭಿಕ್ಷೆಗೆ ಬಂದನು. ಅವನು ಆ ಸನ್ಯಾಸಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಅವನಿಗೆ ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಅವನ ಮುಂದೆ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಅವನಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಸ್ವಾಮಿ ನೀವು ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೂ ಬಲ್ಲವರಾಗಿರುವಿರಿ. ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ಮಾಡಿರುವ ಪಾಪಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು. ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು. ಆಗ ಆ ಸನ್ಯಾಸಿಯು ಅವನಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಎಲೈ ಭಕ್ತನೇ ನೀನು ಮಾಡಿರುವ ಪಾಪಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಹೇಳುವೆನು. ಕೇಳು. ಪೂರ್ವಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನೀನು ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾಗಿದ್ದೆ. ಆಗ

ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਬਹੂ ਧਾਵੈ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਅਵਸ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਖ ਊਜਲ ਹੋਤ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਮੁਖ ਧੋਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂ ਡੋਲੈ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕੋ ਰੋਲੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਹੋਇ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਦੇਖੈ ਕੋਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਪ ਪਲਾਇਨ ਕਰੈ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਪਾਪ ਸਿਰਿ ਪਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਲੇਖਾ ਲਵੈ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਕੋਟਿ ਜਮ ਦੰਡ ਸਹਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਕੋਟਿ ਲਹਰਿ ਜਨਮਾਈ ॥ ੧ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਪਾਵੈ ਪਾਰ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੈ ਧਰਮ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਕਥਤ ਬ੍ਰਹਮ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਊਜਲ ਕਰਨੀ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਤਰੈ ਤਰਨੀ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਚੁ ਨੀਸਾਨੁ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਚੀ ਸੁਧਿ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਬੈਸਨ ਬੁਧਿ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਪਾਵੈ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਊਤਮ ਕਾਮੁ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਚੀ ਪੂਜਾ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਮਿਟੈ ਬਿਊਜਾ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਚੀ ਭਾਖ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਚੀ ਸਾਖ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਚੀ ਸਰਧਾ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਪੂਰਨ ਕਰਮਾ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਚੀ ਦਇਆ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਚੀ ਕਰਿਆ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਚੀ ਪਤਿ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਚੀ ਮਤਿ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਚੀ ਰਹਤ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਚੀ ਕਹਤ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਚੀ ਸਾਰ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਚੀ ਭੂਖ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਚੀ ਦੂਖ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਚੀ ਲਾਜ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਚੇ ਕਾਜ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਚੀ ਪੈਨ੍ਹ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਚੀ ਚੈਨ੍ਹ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਚੀ ਸੋਇ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਚਾ ਲੋਇ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਚੀ ਵਥੁ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਚਾ ਅਥੁ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਚੀ ਜੋਤਿ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਚੀ ਉਦੋਤ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਚਾ ਥਾਨੁ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਚਾ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਚਾ ਸੁਖੁ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਉਤਰੈ ਦੁਖੁ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਚੀ ਸੰਜਮ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਚਾ ਜਮ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਚੀ ਸੇਵ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਚਾ ਭੇਵ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਚੀ ਭਗਤਿ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਚੀ ਜੁਗਤਿ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਚਾ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਚੀ ਦਾਤਿ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਚਾ ਰਾਤਿ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਚਾ ਸੋਗੁ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਚਾ ਜੋਗੁ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਚਾ ਗਿਆਨੁ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਚਾ ਧਿਆਨੁ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਚੀ ਕਥਨੀ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਚੀ ਕਰਨੀ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਚਾ ਸੋਚੁ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਚਾ ਮੋਚੁ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਚਾ ਪਸਾਰ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਚਾ ਮੇਲੁ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਚਾ ਖੇਲੁ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਚੀ ਰੀਤਿ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਚੀ ਨੀਤਿ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਚਾ ਵੇਸੁ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਚਾ ਭੇਸੁ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਚੀ ਸੁਰਤਿ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਚੀ ਮੁਰਤਿ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਚਾ ਆਸਨੁ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਚਾ ਜਾਸਨ

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ नमः श्रीगुरुदेवाय ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीसरस्वत्यै नमः ॥ श्रीकुलदेवतायै नमः ॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥ हरिः ॐ ॥

अथ श्रीमद्भगवद्गीता ॥

अथ प्रथमोऽध्यायः ॥

धृतराष्ट्र उवाच ॥ धर्मक्षेत्रे कुरुक्षेत्रे समवेता युयुत्सवः ॥ मामकाः पाण्डवाश्चैव किमकुर्वत संजय ॥ १ ॥

संजय उवाच ॥ दृष्ट्वा तु पाण्डवानीकं व्यूढं दुर्योधनस्तदा ॥ आचार्यमुपसंगम्य राजा वचनमब्रवीत् ॥ २ ॥

पश्यैतां पाण्डुपुत्राणामाचार्य महतीं चमूम् ॥ व्यूढां द्रुपदपुत्रेण तव शिष्येण धीमता ॥ ३ ॥

अत्र शूरा महेष्वासा भीमार्जुनसमा युधि ॥ युयुधानो विराटश्च द्रुपदश्च महारथः ॥ ४ ॥

धृष्टकेतुश्चेकितानः काशिराजश्च वीर्यवान् ॥ पुरुजित्कुन्तिभोजश्च शैब्यश्च नरपुङ्गवः ॥ ५ ॥

युधामन्युश्च विक्रान्त उत्तमौजाश्च वीर्यवान् ॥ सौभद्रो द्रौपदेयाश्च सर्व एव महारथाः ॥ ६ ॥

अस्माकं तु विशिष्टा ये तान्निबोध द्विजोत्तम ॥ नायका मम सैन्यस्य संज्ञार्थं तान्ब्रवीमि ते ॥ ७ ॥

भवान्भीष्मश्च कर्णश्च कृपश्च समितिंजयः ॥ अश्वत्थामा विकर्णश्च सौमदत्तिस्तथैव च ॥ ८ ॥

अन्ये च बहवः शूरा मदर्थे त्यक्तजीविताः ॥ नानाशस्त्रप्रहरणाः सर्वे युद्धविशारदाः ॥ ९ ॥

अपर्याप्तं तदस्माकं बलं भीष्माभिरक्षितम् ॥ पर्याप्तं त्विदमेतेषां बलं भीमाभिरक्षितम् ॥ १० ॥

अयनेषु च सर्वेषु यथाभागमवस्थिताः ॥ भीष्मं एवाभिरक्षन्तु भवन्तः सर्व एव हि ॥ ११ ॥

तस्य संजनयन्हर्षं कुरुवृद्धः पितामहः ॥ सिंहनादं विनद्योच्चैः शङ्खं दध्मौ प्रतापवान् ॥ १२ ॥

ततः शङ्खाश्च भेर्यश्च पणवानकगोमुखाः ॥ सहसैवाभ्यहन्यन्त स शब्दस्तुमुलोऽभवत् ॥ १३ ॥

ततः श्वेतैर्हयैर्युक्ते महति स्यन्दने स्थितौ ॥ माधवः पाण्डवश्चैव दिव्यौ शङ्खौ प्रदध्मतुः ॥ १४ ॥

पाञ्चजन्यं हृषीकेशो देवदत्तं धनञ्जयः ॥ पौण्ड्रं दध्मौ महाशङ्खं भीमकर्मा वृकोदरः ॥ १५ ॥

अनन्तविजयं राजा कुन्तीपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ नकुलः सहदेवश्च सुघोषमणिपुष्पकौ ॥ १६ ॥

काश्यश्च परमेष्वासः शिखण्डी च महारथः ॥ धृष्टद्युम्नो विराटश्च सात्यकिश्चापराजितः ॥ १७ ॥

द्रुपदो द्रौपदेयाश्च सर्वशः पृथिवीपते ॥ सौभद्रश्च महाबाहुः शङ्खान्दध्मुः पृथक्पृथक् ॥ १८ ॥

स घोषो धार्तराष्ट्राणां हृदयानि व्यदारयत् ॥ नभश्च पृथिवीं चैव तुमुलो व्यनुनादयन् ॥ १९ ॥

अथ व्यवस्थितान्दृष्ट्वा धार्तराष्ट्रान्कपिध्वजः ॥ प्रवृत्ते शस्त्रसंपाते धनुरुद्यम्य पाण्डवः ॥ २० ॥

हृषीकेशं तदा वाक्यमिदमाह महीपते ॥ अर्जुन उवाच ॥ सेनयोरुभयोर्मध्ये रथं स्थापय मेऽच्युत ॥ २१ ॥

यावदेतान्निरीक्षेऽहं योद्धुकामानवस्थितान् ॥ कैर्मया सह योद्धव्यमस्मिन्रणसमुद्यमे ॥ २२ ॥

योत्स्यमानानवेक्षेऽहं य एतेऽत्र समागताः ॥ धार्तराष्ट्रस्य दुर्बुद्धेर्युद्धे प्रियचिकीर्षवः ॥ २३ ॥

संजय उवाच ॥ एवमुक्तो हृषीकेशो गुडाकेशेन भारत ॥ सेनयोरुभयोर्मध्ये स्थापयित्वा रथोत्तमम् ॥ २४ ॥

भीष्मद्रोणप्रमुखतः सर्वेषां च महीक्षिताम् ॥ उवाच पार्थ पश्यैतान्समवेतान्कुरूनिति ॥ २५ ॥

तत्रापश्यत्स्थितान्पार्थः पितॄनथ पितामहान् ॥ आचार्यान्मातुलान्भ्रातॄन्पुत्रान्पौत्रान्सखींस्तथा ॥ २६ ॥

श्वशुरान्सुहृदश्चैव सेनयोरुभयोरपि ॥ तान्समीक्ष्य स कौन्तेयः सर्वान्बन्धूनवस्थितान् ॥ २७ ॥

कृपया परयाविष्टो विषीदन्निदमब्रवीत् ॥ अर्जुन उवाच ॥ दृष्ट्वेमं स्वजनं कृष्ण युयुत्सुं समुपस्थितम् ॥ २८ ॥

सीदन्ति मम गात्राणि मुखं च परिशुष्यति ॥ वेपथुश्च शरीरे मे रोमहर्षश्च जायते ॥ २९ ॥

गाण्डीवं स्रंसते हस्तात्त्वक्चैव परिदह्यते ॥ न च शक्नोम्यवस्थातुं भ्रमतीव च मे मनः ॥ ३० ॥

निमित्तानि च पश्यामि विपरीतानि केशव ॥ न च श्रेयोऽनुपश्यामि हत्वा स्वजनमाहवे ॥ ३१ ॥

न काङ्क्षे विजयं कृष्ण न च राज्यं सुखानि च ॥ किं नो राज्येन गोविन्द किं भोगैर्जीवितेन वा ॥ ३२ ॥

येषामर्थे काङ्क्षितं नो राज्यं भोगाः सुखानि च ॥ त इमेऽवस्थिता युद्धे प्राणांस्त्यक्त्वा धनानि च ॥ ३३ ॥

आचार्याः पितरः पुत्रास्तथैव च पितामहाः ॥ मातुलाः श्वशुराः पौत्राः श्यालाः संबन्धिनस्तथा ॥ ३४ ॥

एतान्न हन्तुमिच्छामि घ्नतोऽपि मधुसूदन ॥ अपि त्रैलोक्यराज्यस्य हेतोः किं नु महीकृते ॥ ३५ ॥

निहत्य धार्तराष्ट्रान्नः का प्रीतिः स्याज्जनार्दन ॥ पापमेवाश्रयेदस्मान्हत्वैतानाततायिनः ॥ ३६ ॥

तस्मान्नार्हा वयं हन्तुं धार्तराष्ट्रान्स्वबान्धवान् ॥ स्वजनं हि कथं हत्वा सुखिनः स्याम माधव ॥ ३७ ॥

यद्यप्येते न पश्यन्ति लोभोपहतचेतसः ॥ कुलक्षयकृतं दोषं मित्रद्रोहे च पातकम् ॥ ३८ ॥

कथं न ज्ञेयमस्माभिः पापादस्मान्निवर्तितुम् ॥ कुलक्षयकृतं दोषं प्रपश्यद्भिर्जनार्दन ॥ ३९ ॥

कुलक्षये प्रणश्यन्ति कुलधर्माः सनातनाः ॥ धर्मे नष्टे कुलं कृत्स्नमधर्मोऽभिभवत्युत ॥ ४० ॥

अधर्माभिभवात्कृष्ण प्रदुष्यन्ति कुलस्त्रियः ॥ स्त्रीषु दुष्टासु वार्ष्णेय जायते वर्णसंकरः ॥ ४१ ॥

संकरो नरकायैव कुलघ्नानां कुलस्य च ॥ पतन्ति पितरो ह्येषां लुप्तपिण्डोदकक्रियाः ॥ ४२ ॥

दोषैरेतैः कुलघ्नानां वर्णसंकरकारकैः ॥ उत्साद्यन्ते जातिधर्माः कुलधर्माश्च शाश्वताः ॥ ४३ ॥

उत्सन्नकुलधर्माणां मनुष्याणां जनार्दन ॥ नरकेऽनियतं वासो भवतीत्यनुशुश्रुम ॥ ४४ ॥

अहो बत महत्पापं कर्तुं व्यवसिता वयम् ॥ यद्राज्यसुखलोभेन हन्तुं स्वजनमुद्यताः ॥ ४५ ॥

यदि मामप्रतीकारमशस्त्रं शस्त्रपाणयः ॥ धार्तराष्ट्रा रणे हन्युस्तन्मे क्षेमतरं भवेत् ॥ ४६ ॥

संजय उवाच ॥ एवमुक्त्वार्जुनः संख्ये रथोपस्थ उपाविशत् ॥ विसृज्य सशरं चापं शोकसंविग्नमानसः ॥ ४७ ॥

॥ इति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे अर्जुनविषादयोगो नाम प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

अथ द्वितीयोऽध्यायः ॥

संजय उवाच ॥ तं तथा कृपयाविष्टमश्रुपूर्णाकुलेक्षणम् ॥ विषीदन्तमिदं वाक्यमुवाच मधुसूदनः ॥ १ ॥

श्रीभगवानुवाच ॥ कुतस्त्वा कश्मलमिदं विषमे समुपस्थितम् ॥ अनार्यजुष्टमस्वर्ग्यमकीर्तिकरमर्जुन ॥ २ ॥

क्लैब्यं मा स्म गमः पार्थ नैतत्त्वय्युपपद्यते ॥ क्षुद्रं हृदयदौर्बल्यं त्यक्त्वोत्तिष्ठ परंतप ॥ ३ ॥

अर्जुन उवाच ॥ कथं भीष्ममहं संख्ये द्रोणं च मधुसूदन ॥ इषुभिः प्रतियोत्स्यामि पूजार्हावरिसूदन ॥ ४ ॥

गुरूनहत्वा हि महानुभावान्श्रेयो भोक्तुं भैक्ष्यमपीह लोके ॥ हत्वार्थकामांस्तु गुरूनिहैव भुञ्जीय भोगान्रुधिरप्रदिग्धान् ॥ ५ ॥

न चैतद्विद्मः कतरन्नो गरीयो यद्वा जयेम यदि वा नो जयेयुः ॥ यानेव हत्वा न जिजीविषामस्तेऽवस्थिताः प्रमुखे धार्तराष्ट्राः ॥ ६ ॥

कार्पण्यदोषोपहतस्वभावः पृच्छामि त्वां धर्मसंमूढचेताः ॥ यच्छ्रेयः स्यान्निश्चितं ब्रूहि तन्मे शिष्यस्तेऽहं शाधि मां त्वां प्रपन्नम् ॥ ७ ॥

न हि प्रपश्यामि ममापनुद्याद्यच्छोकमुच्छोषणमिन्द्रियाणाम् ॥ अवाप्य भूमावसपत्नमृद्धं राज्यं सुराणामपि चाधिपत्यम् ॥ ८ ॥

संजय उवाच ॥ एवमुक्त्वा हृषीकेशं गुडाकेशः परंतप ॥ न योत्स्य इति गोविन्दमुक्त्वा तूष्णीं बभूव ह ॥ ९ ॥

तमुवाच हृषीकेशः प्रहसन्निव भारत ॥ सेनयोरुभयोर्मध्ये विषीदन्तमिदं वचः ॥ १० ॥

श्रीभगवानुवाच ॥ अशोच्यानन्वशोचस्त्वं प्रज्ञावादांश्च भाषसे ॥ गतासूनगतासूंश्च नानुशोचन्ति पण्डिताः ॥ ११ ॥

न त्वेवाहं जातु नासं न त्वं नेमे जनाधिपाः ॥ न चैव न भविष्यामः सर्वे वयमतः परम् ॥ १२ ॥

देहिनोऽस्मिन्यथा देहे कौमारं यौवनं जरा ॥ तथा देहान्तरप्राप्तिर्धीरस्तत्र न मुह्यति ॥ १३ ॥

मात्रास्पर्शास्तु कौन्तेय शीतोष्णसुखदुःखदाः ॥ आगमापायिनोऽनित्यास्तांस्तितिक्षस्व भारत ॥ १४ ॥

यं हि न व्यथयन्त्येते पुरुषं पुरुषर्षभ ॥ समदुःखसुखं धीरं सोऽमृतत्वाय कल्पते ॥ १५ ॥

नासतो विद्यते भावो नाभावो विद्यते सतः ॥ उभयोरपि दृष्टोऽन्तस्त्वनयोस्तत्त्वदर्शिभिः ॥ १६ ॥

अविनाशि तु तद्विद्धि येन सर्वमिदं ततम् ॥ विनाशमव्ययस्यास्य न कश्चित्कर्तुमर्हति ॥ १७ ॥

अन्तवन्त इमे देहा नित्यस्योक्ताः शरीरिणः ॥ अनाशिनोऽप्रमेयस्य तस्माद्युध्यस्व भारत ॥ १८ ॥

य एनं वेत्ति हन्तारं यश्चैनं मन्यते हतम् ॥ उभौ तौ न विजानीतो नायं हन्ति न हन्यते ॥ १९ ॥

न जायते म्रियते वा कदाचिन्नायं भूत्वा भविता वा न भूयः ॥ अजो नित्यः शाश्वतोऽयं पुराणो न हन्यते हन्यमाने शरीरे ॥ २० ॥

वेदाविनाशिनं नित्यं य एनमजमव्ययम् ॥ कथं स पुरुषः पार्थ कं घातयति हन्ति कम् ॥ २१ ॥

वासांसि जीर्णानि यथा विहाय नवानि गृह्णाति नरोऽपराणि ॥ तथा शरीराणि विहाय जीर्णान्यन्यानि संयाति नवानि देही ॥ २२ ॥

नैनं छिन्दन्ति शस्त्राणि नैनं दहति पावकः ॥ न चैनं क्लेदयन्त्यापो न शोषयति मारुतः ॥ २३ ॥

अच्छेद्योऽयमदाह्योऽयमक्लेद्योऽशोष्य एव च ॥ नित्यः सर्वगतः स्थाणुरचलोऽयं सनातनः ॥ २४ ॥

अव्यक्तोऽयमचिन्त्योऽयमविकार्योऽयमुच्यते ॥ तस्मादेवं विदित्वैनं नानुशोचितुमर्हसि ॥ २५ ॥

अथ चैनं नित्यजातं नित्यं वा मन्यसे मृतम् ॥ तथापि त्वं महाबाहो नैवं शोचितुमर्हसि ॥ २६ ॥

जातस्य हि ध्रुवो मृत्युर्ध्रुवं जन्म मृतस्य च ॥ तस्मादपरिहार्येऽर्थे न त्वं शोचितुमर्हसि ॥ २७ ॥

अव्यक्तादीनि भूतानि व्यक्तमध्यानि भारत ॥ अव्यक्तनिधनान्येव तत्र का परिदेवना ॥ २८ ॥

आश्चर्यवत्पश्यति कश्चिदेनमाश्चर्यवद्वदति तथैव चान्यः ॥ आश्चर्यवच्चैनमन्यः शृणोति श्रुत्वाप्येनं वेद न चैव कश्चित् ॥ २९ ॥

देही नित्यमवध्योऽयं देहे सर्वस्य भारत ॥ तस्मात्सर्वाणि भूतानि न त्वं शोचितुमर्हसि ॥ ३० ॥

स्वधर्ममपि चावेक्ष्य न विकम्पितुमर्हसि ॥ धर्म्याद्धि युद्धाच्छ्रेयोऽन्यत्क्षत्रियस्य न विद्यते ॥ ३१ ॥

यदृच्छया चोपपन्नं स्वर्गद्वारमपावृतम् ॥ सुखिनः क्षत्रियाः पार्थ लभन्ते युद्धमीदृशम् ॥ ३२ ॥

अथ चेत्त्वमिमं धर्म्यं संग्रामं न करिष्यसि ॥ ततः स्वधर्मं कीर्तिं च हित्वा पापमवाप्स्यसि ॥ ३३ ॥

अकीर्तिं चापि भूतानि कथयिष्यन्ति तेऽव्ययाम् ॥ संभावितस्य चाकीर्तिर्मरणादतिरिच्यते ॥ ३४ ॥

भयाद्रणादुपरतं मंस्यन्ते त्वां महारथाः ॥ येषां च त्वं बहुमतो भूत्वा यास्यसि लाघवम् ॥ ३५ ॥

अवाच्यवादांश्च बहून्वदिष्यन्ति तवाहिताः ॥ निन्दन्तस्तव सामर्थ्यं ततो दुःखतरं नु किम् ॥ ३६ ॥

हतो वा प्राप्स्यसि स्वर्गं जित्वा वा भोक्ष्यसे महीम् ॥ तस्मादुत्तिष्ठ कौन्तेय युद्धाय कृतनिश्चयः ॥ ३७ ॥

सुखदुःखे समे कृत्वा लाभालाभौ जयाजयौ ॥ ततो युद्धाय युज्यस्व नैवं पापमवाप्स्यसि ॥ ३८ ॥

एषा तेऽभिहिता सांख्ये बुद्धिर्योगे त्विमां शृणु ॥ बुद्ध्या युक्तो यया पार्थ कर्मबन्धं प्रहास्यसि ॥ ३९ ॥

नेहाभिक्रमनाशोऽस्ति प्रत्यवायो न विद्यते ॥ स्वल्पमप्यस्य धर्मस्य त्रायते महतो भयात् ॥ ४० ॥

व्यवसायात्मिका बुद्धिरेकेह कुरुनन्दन ॥ बहुशाखा ह्यनन्ताश्च बुद्धयोऽव्यवसायिनाम् ॥ ४१ ॥

यामिमां पुष्पितां वाचं प्रवदन्त्यविपश्चितः ॥ वेदवादरताः पार्थ नान्यदस्तीति वादिनः ॥ ४२ ॥

कामात्मानः स्वर्गपरा जन्मकर्मफलप्रदाम् ॥ क्रियाविशेषबहुलां भोगैश्वर्यगतिं प्रति ॥ ४३ ॥

भोगैश्वर्यप्रसक्तानां तयापहृतचेतसाम् ॥ व्यवसायात्मिका बुद्धिः समाधौ न विधीयते ॥ ४४ ॥

त्रैगुण्यविषया वेदा निस्त्रैगुण्यो भवार्जुन ॥ निर्द्वन्द्वो नित्यसत्त्वस्थो निर्योगक्षेम आत्मवान् ॥ ४५ ॥

यावानर्थ उदपाने सर्वतः संप्लुतोदके ॥ तावान्सर्वेषु वेदेषु ब्राह्मणस्य विजानतः ॥ ४६ ॥

कर्मण्येवाधिकारस्ते मा फलेषु कदाचन ॥ मा कर्मफलहेतुर्भूर्मा ते संगोऽस्त्वकर्मणि ॥ ४७ ॥

योगस्थः कुरु कर्माणि संगं त्यक्त्वा धनञ्जय ॥ सिद्ध्यसिद्ध्योः समो भूत्वा समत्वं योग उच्यते ॥ ४८ ॥

दूरेण ह्यवरं कर्म बुद्धियोगाद्धनञ्जय ॥ बुद्धौ शरणमन्विच्छ कृपणाः फलहेतवः ॥ ४९ ॥

बुद्धियुक्तो जहातीह उभे सुकृतदुष्कृते ॥ तस्माद्योगाय युज्यस्व योगः कर्मसु कौशलम् ॥ ५० ॥

कर्मजं बुद्धियुक्ता हि फलं त्यक्त्वा मनीषिणः ॥ जन्मबन्धविनिर्मुक्ताः पदं गच्छन्त्यनामयम् ॥ ५१ ॥

यदा ते मोहकलिलं बुद्धिर्व्यतितरिष्यति ॥ तदा गन्तासि निर्वेदं श्रोतव्यस्य श्रुतस्य च ॥ ५२ ॥

श्रुतिविप्रतिपन्ना ते यदा स्थास्यति निश्चला ॥ समाधावचला बुद्धिस्तदा योगमवाप्स्यसि ॥ ५३ ॥

अर्जुन उवाच ॥ स्थितप्रज्ञस्य का भाषा समाधिस्थस्य केशव ॥ स्थितधीः किं प्रभाषेत किमासीत व्रजेत किम् ॥ ५४ ॥

श्रीभगवानुवाच ॥ प्रजहाति यदा कामान्सर्वान्पार्थ मनोगतान् ॥ आत्मन्येवात्मना तुष्टः स्थितप्रज्ञस्तदोच्यते ॥ ५५ ॥

दुःखेष्वनुद्विग्नमनाः सुखेषु विगतस्पृहः ॥ वीतरागभयक्रोधः स्थितधीर्मुनिरुच्यते ॥ ५६ ॥

यः सर्वत्रानभिस्नेहस्तत्तत्प्राप्य शुभाशुभम् ॥ नाभिनन्दति न द्वेष्टि तस्य प्रज्ञा प्रतिष्ठिता ॥ ५७ ॥

यदा संहरते चायं कूर्मोऽङ्गानीव सर्वशः ॥ इन्द्रियाणीन्द्रियार्थेभ्यस्तस्य प्रज्ञा प्रतिष्ठिता ॥ ५८ ॥

विषया विनिवर्तन्ते निराहारस्य देहिनः ॥ रसवर्जं रसोऽप्यस्य परं दृष्ट्वा निवर्तते ॥ ५९ ॥

यततो ह्यपि कौन्तेय पुरुषस्य विपश्चितः ॥ इन्द्रियाणि प्रमाथीनि हरन्ति प्रसभं मनः ॥ ६० ॥

तानि सर्वाणि संयम्य युक्त आसीत मत्परः ॥ वशे हि यस्येन्द्रियाणि तस्य प्रज्ञा प्रतिष्ठिता ॥ ६१ ॥

ध्यायतो विषयान्पुंसः संगस्तेषूपजायते ॥ संगात्संजायते कामः कामात्क्रोधोऽभिजायते ॥ ६२ ॥

क्रोधाद्भवति संमोहः संमोहात्स्मृतिविभ्रमः ॥ स्मृतिभ्रंशाद्बुद्धिनाशो बुद्धिनाशात्प्रणश्यति ॥ ६३ ॥

रागद्वेषवियुक्तैस्तु विषयानिन्द्रियैश्चरन् ॥ आत्मवश्यैर्विधेयात्मा प्रसादमधिगच्छति ॥ ६४ ॥

प्रसादे सर्वदुःखानां हानिरस्योपजायते ॥ प्रसन्नचेतसो ह्याशु बुद्धिः पर्यवतिष्ठते ॥ ६५ ॥

नास्ति बुद्धिरयुक्तस्य न चायुक्तस्य भावना ॥ न चाभावयतः शान्तिरशान्तस्य कुतः सुखम् ॥ ६६ ॥

इन्द्रियाणां हि चरतां यन्मनोऽनुविधीयते ॥ तदस्य हरति प्रज्ञां वायुर्नावमिवाम्भसि ॥ ६७ ॥

तस्माद्यस्य महाबाहो निगृहीतानि सर्वशः ॥ इन्द्रियाणीन्द्रियार्थेभ्यस्तस्य प्रज्ञा प्रतिष्ठिता ॥ ६८ ॥

या निशा सर्वभूतानां तस्यां जागर्ति संयमी ॥ यस्यां जाग्रति भूतानि सा निशा पश्यतो मुनेः ॥ ६९ ॥

आपूर्यमाणमचलप्रतिष्ठं समुद्रमापः प्रविशन्ति यद्वत् ॥ तद्वत्कामा यं प्रविशन्ति सर्वे स शान्तिमाप्नोति न कामकामी ॥ ७० ॥

विहाय कामान्यः सर्वान्पुमांश्चरति निःस्पृहः ॥ निर्ममो निरहंकारः स शान्तिमधिगच्छति ॥ ७१ ॥

एषा ब्राह्मी स्थितिः पार्थ नैनां प्राप्य विमुह्यति ॥ स्थित्वास्यामन्तकालेऽपि ब्रह्मनिर्वाणमृच्छति ॥ ७२ ॥

॥ इति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे सांख्ययोगो नाम द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

अथ तृतीयोऽध्यायः ॥

अर्जुन उवाच ॥ ज्यायसी चेत्कर्मणस्ते मता बुद्धिर्जनार्दन ॥ तत्किं कर्मणि घोरे मां नियोजयसि केशव ॥ १ ॥

व्यामिश्रेणेव वाक्येन बुद्धिं मोहयसीव मे ॥ तदेकं वद निश्चित्य येन श्रेयोऽहमाप्नुयाम् ॥ २ ॥

श्रीभगवानुवाच ॥ लोकेऽस्मिन्द्विविधा निष्ठा पुरा प्रोक्ता मयानघ ॥ ज्ञानयोगेन सांख्यानां कर्मयोगेन योगिनाम् ॥ ३ ॥

न कर्मणामनारम्भान्नैष्कर्म्यं पुरुषोऽश्नुते ॥ न च संन्यसनादेव सिद्धिं समधिगच्छति ॥ ४ ॥

न हि कश्चित्क्षणमपि जातु तिष्ठत्यकर्मकृत् ॥ कार्यते ह्यवशः कर्म सर्वः प्रकृतिजैर्गुणैः ॥ ५ ॥

कर्मेन्द्रियाणि संयम्य य आस्ते मनसा स्मरन् ॥ इन्द्रियार्थान्विमूढात्मा मिथ्याचारः स उच्यते ॥ ६ ॥

यस्त्विन्द्रियाणि मनसा नियम्यारभतेऽर्जुन ॥ कर्मेन्द्रियैः कर्मयोगमसक्तः स विशिष्यते ॥ ७ ॥

नियतं कुरु कर्म त्वं कर्म ज्यायो ह्यकर्मणः ॥ शरीरयात्रापि च ते न प्रसिद्ध्येदकर्मणः ॥ ८ ॥

यज्ञार्थात्कर्मणोऽन्यत्र लोकोऽयं कर्मबन्धनः ॥ तदर्थं कर्म कौन्तेय मुक्तसंगः समाचर ॥ ९ ॥

सहयज्ञाः प्रजाः सृष्ट्वा पुरोवाच प्रजापतिः ॥ अनेन प्रसविष्यध्वमेष वोऽस्त्विष्टकामधुक् ॥ १० ॥

देवान्भावयतानेन ते देवा भावयन्तु वः ॥ परस्परं भावयन्तः श्रेयः परमवाप्स्यथ ॥ ११ ॥

इष्टान्भोगान्हि वो देवा दास्यन्ते यज्ञभाविताः ॥ तैर्दत्तानप्रदायैभ्यो यो भुङ्क्ते स्तेन एव सः ॥ १२ ॥

यज्ञशिष्टाशिनः सन्तो मुच्यन्ते सर्वकिल्बिषैः ॥ भुञ्जते ते त्वघं पापा ये पचन्त्यात्मकारणात् ॥ १३ ॥

अन्नाद्भवन्ति भूतानि पर्जन्यादन्नसंभवः ॥ यज्ञाद्भवति पर्जन्यो यज्ञः कर्मसमुद्भवः ॥ १४ ॥

कर्म ब्रह्मोद्भवं विद्धि ब्रह्माक्षरसमुद्भवम् ॥ तस्मात्सर्वगतं ब्रह्म नित्यं यज्ञे प्रतिष्ठितम् ॥ १५ ॥

एवं प्रवर्तितं चक्रं नानुवर्तयतीह यः ॥ अघायुरिन्द्रियारामो मोघं पार्थ स जीवति ॥ १६ ॥

यस्त्वात्मरतिरेव स्यादात्मतृप्तश्च मानवः ॥ आत्मन्येव च संतुष्टस्तस्य कार्यं न विद्यते ॥ १७ ॥

नैव तस्य कृतेनार्थो नाकृतेनेह कश्चन ॥ न चास्य सर्वभूतेषु कश्चिदर्थव्यपाश्रयः ॥ १८ ॥

तस्मादसक्तः सततं कार्यं कर्म समाचर ॥ असक्तो ह्याचरन्कर्म परमाप्नोति पूरुषः ॥ १९ ॥

कर्मणैव हि संसिद्धिमास्थिता जनकादयः ॥ लोकसंग्रहमेवापि संपश्यन्कर्तुमर्हसि ॥ २० ॥

यद्यदाचरति श्रेष्ठस्तत्तदेवेतरो जनः ॥ स यत्प्रमाणं कुरुते लोकस्तदनुवर्तते ॥ २१ ॥

न मे पार्थास्ति कर्तव्यं त्रिषु लोकेषु किंचन ॥ नानवाप्तमवाप्तव्यं वर्त एव च कर्मणि ॥ २२ ॥

यदि ह्यहं न वर्तेयं जातु कर्मण्यतन्द्रितः ॥ मम वर्त्मानुवर्तन्ते मनुष्याः पार्थ सर्वशः ॥ २३ ॥

उत्सीदेयुरिमे लोका न कुर्यां कर्म चेदहम् ॥ संकरस्य च कर्ता स्यामुपहन्यामिमाः प्रजाः ॥ २४ ॥

सक्ताः कर्मण्यविद्वांसो यथा कुर्वन्ति भारत ॥ कुर्याद्विद्वांस्तथासक्तश्चिकीर्षुर्लोकसंग्रहम् ॥ २५ ॥

न बुद्धिभेदं जनयेदज्ञानां कर्मसंगिनाम् ॥ जोषयेत्सर्वकर्माणि विद्वान्युक्तः समाचरन् ॥ २६ ॥

प्रकृतेः क्रियमाणानि गुणैः कर्माणि सर्वशः ॥ अहंकारविमूढात्मा कर्ताहमिति मन्यते ॥ २७ ॥

तत्त्ववित्तु महाबाहो गुणकर्मविभागयोः ॥ गुणा गुणेषु वर्तन्त इति मत्वा न सज्जते ॥ २८ ॥

प्रकृतेर्गुणसंमूढाः सज्जन्ते गुणकर्मसु ॥ तानकृत्स्नविदो मन्दान्कृत्स्नविन्न विचालयेत् ॥ २९ ॥

मयि सर्वाणि कर्माणि संन्यस्याध्यात्मचेतसा ॥ निराशीर्निर्ममो भूत्वा युध्यस्व विगतज्वरः ॥ ३० ॥

ये मे मतमिदं नित्यमनुतिष्ठन्ति मानवाः ॥ श्रद्धावन्तोऽनसूयन्तो मुच्यन्ते तेऽपि कर्मभिः ॥ ३१ ॥

ये त्वेतदभ्यसूयन्तो नानुतिष्ठन्ति मे मतम् ॥ सर्वज्ञानविमूढांस्तान्विद्धि नष्टानचेतसः ॥ ३२ ॥

सदृशं चेष्टते स्वस्याः प्रकृतेर्ज्ञानवानपि ॥ प्रकृतिं यान्ति भूतानि निग्रहः किं करिष्यति ॥ ३३ ॥

इन्द्रियस्येन्द्रियस्यार्थे रागद्वेषौ व्यवस्थितौ ॥ तयोर्न वशमागच्छेत्तौ ह्यस्य परिपन्थिनौ ॥ ३४ ॥

श्रेयान्स्वधर्मो विगुणः परधर्मात्स्वनुष्ठितात् ॥ स्वधर्मे निधनं श्रेयः परधर्मो भयावहः ॥ ३५ ॥

अर्जुन उवाच ॥ अथ केन प्रयुक्तोऽयं पापं चरति पूरुषः ॥ अनिच्छन्नपि वार्ष्णेय बलादिव नियोजितः ॥ ३६ ॥

श्रीभगवानुवाच ॥ काम एष क्रोध एष रजोगुणसमुद्भवः ॥ महाशनो महापाप्मा विद्ध्येनमिह वैरिणम् ॥ ३७ ॥

धूमेनाव्रियते वह्निर्यथादर्शो मलेन च ॥ यथोल्बेनावृतो गर्भस्तथा तेनेदमावृतम् ॥ ३८ ॥

आवृतं ज्ञानमेतेन ज्ञानिनो नित्यवैरिणा ॥ कामरूपेण कौन्तेय दुष्पूरेणानलेन च ॥ ३९ ॥

इन्द्रियाणि मनो बुद्धिरस्याधिष्ठानमुच्यते ॥ एतैर्विमोहयत्येष ज्ञानमावृत्य देहिनम् ॥ ४० ॥

तस्मात्त्वमिन्द्रियाण्यादौ नियम्य भरतर्षभ ॥ पाप्मानं प्रजहि ह्येनं ज्ञानविज्ञाननाशनम् ॥ ४१ ॥

इन्द्रियाणि पराण्याहुरिन्द्रियेभ्यः परं मनः ॥ मनसस्तु परा बुद्धिर्बुद्धेः परतस्तु सः ॥ ४२ ॥

एवं बुद्धेः परं बुद्ध्वा संस्तभ्यात्मानमात्मना ॥ जहि शत्रुं महाबाहो कामरूपं दुरासदम् ॥ ४३ ॥

॥ इति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे कर्मयोगो नाम तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

अथ चतुर्थोऽध्यायः ॥

श्रीभगवानुवाच ॥ इमं विवस्वते योगं प्रोक्तवानहमव्ययम् ॥ विवस्वान्मनवे प्राह मनुरिक्ष्वाकवेऽब्रवीत् ॥ १ ॥

एवं परंपराप्राप्तमिमं राजर्षयो विदुः ॥ स कालेनेह महता योगो नष्टः परंतप ॥ २ ॥

स एवायं मया तेऽद्य योगः प्रोक्तः पुरातनः ॥ भक्तोऽसि मे सखा चेति रहस्यं ह्येतदुत्तमम् ॥ ३ ॥

अर्जुन उवाच ॥ अपरं भवतो जन्म परं जन्म विवस्वतः ॥ कथमेतद्विजानीयां त्वमादौ प्रोक्तवानिति ॥ ४ ॥

श्रीभगवानुवाच ॥ बहूनि मे व्यतीतानि जन्मानि तव चार्जुन ॥ तान्यहं वेद सर्वाणि न त्वं वेत्थ परंतप ॥ ५ ॥

अजोऽपि सन्नव्ययात्मा भूतानामीश्वरोऽपि सन् ॥ प्रकृतिं स्वामधिष्ठाय संभवाम्यात्ममायया ॥ ६ ॥

यदा यदा हि धर्मस्य ग्लानिर्भवति भारत ॥ अभ्युत्थानमधर्मस्य तदात्मानं सृजाम्यहम् ॥ ७ ॥

परित्राणाय साधूनां विनाशाय च दुष्कृताम् ॥ धर्मसंस्थापनार्थाय संभवामि युगे युगे ॥ ८ ॥

जन्म कर्म च मे दिव्यमेवं यो वेत्ति तत्त्वतः ॥ त्यक्त्वा देहं पुनर्जन्म नैति मामेति सोऽर्जुन ॥ ९ ॥

वीतरागभयक्रोधा मन्मया मामुपाश्रिताः ॥ बहवो ज्ञानतपसा पूता मद्भावमागताः ॥ १० ॥

ये यथा मां प्रपद्यन्ते तांस्तथैव भजाम्यहम् ॥ मम वर्त्मानुवर्तन्ते मनुष्याः पार्थ सर्वशः ॥ ११ ॥

काङ्क्षन्तः कर्मणां सिद्धिं यजन्त इह देवताः ॥ क्षिप्रं हि मानुषे लोके सिद्धिर्भवति कर्मजा ॥ १२ ॥

चातुर्वर्ण्यं मया सृष्टं गुणकर्मविभागशः ॥ तस्य कर्तारमपि मां विद्ध्यकर्तारमव्ययम् ॥ १३ ॥

न मां कर्माणि लिम्पन्ति न मे कर्मफले स्पृहा ॥ इति मां योऽभिजानाति कर्मभिर्न स बध्यते ॥ १४ ॥

एवं ज्ञात्वा कृतं कर्म पूर्वैरपि मुमुक्षुभिः ॥ कुरु कर्मैव तस्मात्त्वं पूर्वैः पूर्वतरं कृतम् ॥ १५ ॥

किं कर्म किमकर्मेति कवयोऽप्यत्र मोहिताः ॥ तत्ते कर्म प्रवक्ष्यामि यज्ज्ञात्वा मोक्ष्यसेऽशुभात् ॥ १६ ॥

कर्मणो ह्यपि बोद्धव्यं बोद्धव्यं च विकर्मणः ॥ अकर्मणश्च बोद्धव्यं गहना कर्मणो गतिः ॥ १७ ॥

कर्मण्यकर्म यः पश्येदकर्मणि च कर्म यः ॥ स बुद्धिमान्मनुष्येषु स युक्तः कृत्स्नकर्मकृत् ॥ १८ ॥

यस्य सर्वे समारम्भाः कामसंकल्पवर्जिताः ॥ ज्ञानाग्निदग्धकर्माणं तमाहुः पण्डितं बुधाः ॥ १९ ॥

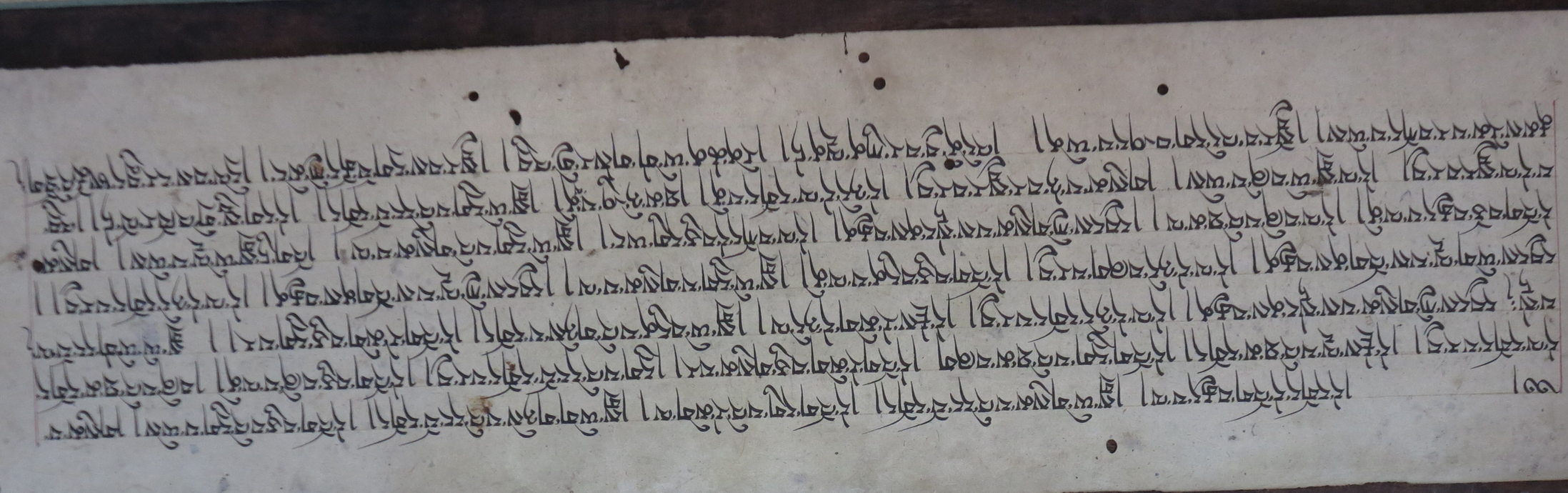
त्यक्त्वा कर्मफलासंगं नित्यतृप्तो निराश्रयः ॥ कर्मण्यभिप्रवृत्तोऽपि नैव किंचित्करोति

৭৮। ছিন্নপত্রাবলী। ছিন্নপত্রাবলী। ৭৯

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

॥ ॐ नमः शिवाय ॥ ॐ नमो भगवते रुद्राय ॥ ॐ नमो भगवते रुद्राय ॥ ॐ नमो भगवते रुद्रा

ཐུབ་པའི་དབང་པོ་ཡི། །ཐུབ་པའི་སྲས་ཀྱང་དེ་བཞིན་ནོ། །ཐུབ་པའི་ཆོས་ཀྱང་དེ་བཞིན་ནོ། །ཐུབ་པའི་ཚོགས་ཀྱང་དེ་བཞིན་ནོ། །ཐུབ་པའི་ཞིང་ཀྱང་དེ་བཞིན་ནོ། །ཐུབ་པའི་ཡུལ་ཀྱང་དེ་བཞིན་ནོ། །ཐུབ་པའི་ཡུལ་དུ་ཡ

ཤ་ཐོག་ཁྲིད་ཡིག་ཆ།

ਸਲੋਕ ॥ ਪ੍ਰਭਕਉ ਮਿਲਿਬੋ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥ ਕਰਨ ਸੁਨਹ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਅੰਗਾ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਇਹ ਪਿਆਸ ਕਬ ਪੇਖਉ ਪਰਾਨ ਪਤਿ ਰੰਗਾ ॥ ਨਾਮ ਮਿਲੈ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਸੋਊ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਜਾ ਕੈ ਮਾਥੈ ਭਾਗਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਪੂਰਨ ਏਹ ਬਿਰਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਾਚਿਕ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੋ ਦੇਹਿ ਪ੍ਰਭੂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਅਪਨੀ ਨਾਮੁ ਜਪਨੋ ॥ ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਤੇਰੇ ਕਾਮ ਨ ਪੂਜੈ ਦੂਜੀ ਕੋਇ ॥ ਜਲ ਥਲ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਤੂ ਹੋਇ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਮੈ ਦੂਜਾ ਸਭ ਤੇਰੀ ਓਟ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਜੈਸੀ ਭੂਖ ਤੁਝੈ ਜੋ ਹੋਵੈ ਤੈਸੀ ਤੁਝਹਿ ਜਨਾਈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਹਿ ਸੁ ਤੇਰਾ ਕਰਨਾ ਤੂ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਣਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਆਪਿ ਲਏ ਗਲ ਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਜ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸੋ ਨਰਕ ਪਾਵੈ ਫਲ ਤਿਸਹਿ ਸਮਾਨੁ ॥ ਜੋ ਜਾਨੈ ਮੈ ਜੋਬਨਵੰਤ ॥ ਸੋ ਹੋਇ ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਜੰਤ ॥ ਆਪਸ ਕਉ ਕਰਮਵੰਤ ਕਹਾਵੈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਵੈ ॥ ਧਨ ਭੂਮਿ ਕਾ ਜੋ ਕਰੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਸੋ ਮੂਰਖੁ ਅੰਧਾ ਅਗਿਆਨੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ ਗਰਬ ਤਿਆਗਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਵਰੈ ॥ ੨ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਹੋਵੈ ਗਿਆਨੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਅਜਾਨੁ ॥ ਜੋ ਜਾਨੈ ਮੈ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ॥ ਸੋ ਗਿਆਨਵੰਤ ਹਉਮੈ ਰੋਗਤਾ ॥ ਆਪਸ ਕਉ ਜੋ ਭਲਾ ਕਹਾਵੈ ॥ ਤਿਸਹਿ ਬੁਰਾ ਨਿਕਟਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਪੇਖੈ ਏਕੁ ਭਗਵਾਨੁ ॥ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਪਰਵਾਣੁ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਹੋਇ ਦਇਆਲ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਹੋਤ ਨ ਆਵੈ ਕਾਲ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਉਪਜੈ ਭਾਉ ॥ ਸੋ ਭਗਤੁ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਣੁ ਜਾਉ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸਭ ਹਰਿ ਕਾ ਰੂਪੁ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਕਹੀਐ ਧੂਪੁ ॥ ਸਭ ਤੇ ਜੋ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ਅਲੇਪੁ ॥ ਸੋ ਵਡ ਨਿਰਲੇਪੁ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਮਿਟਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰ ॥ ੪ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਉਪਜੈ ਭਾਉ ॥ ਸੋ ਭਗਤੁ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਣੁ ਜਾਉ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸਭ ਹਰਿ ਕਾ ਰੂਪੁ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਕਹੀਐ ਧੂਪੁ ॥ ਸਭ ਤੇ ਜੋ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ਅਲੇਪੁ ॥ ਸੋ ਵਡ ਨਿਰਲੇਪੁ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਮਿਟਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰ ॥ ੪ ॥

ਸਲੋਕ ॥ ਪ੍ਰਭਕਉ ਮਿਲਿਬੋ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥ ਕਰਨ ਸੁਨਹ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਅੰਗਾ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਇਹ ਪਿਆਸ ਕਬ ਪੇਖਉ ਪਰਾਨ ਪਤਿ ਰੰਗਾ ॥ ਨਾਮ ਮਿਲੈ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਸੋਊ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਜਾ ਕੈ ਮਾਥੈ ਭਾਗਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਪੂਰਨ ਏਹ ਬਿਰਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਾਚਿਕ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੋ ਦੇਹਿ ਪ੍ਰਭੂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਅਪਨੀ ਨਾਮੁ ਜਪਨੋ ॥ ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਤੇਰੇ ਕਾਮ ਨ ਪੂਜੈ ਦੂਜੀ ਕੋਇ ॥ ਜਲ ਥਲ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਤੂ ਹੋਇ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਮੈ ਦੂਜਾ ਸਭ ਤੇਰੀ ਓਟ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਜੈਸੀ ਭੂਖ ਤੁਝੈ ਜੋ ਹੋਵੈ ਤੈਸੀ ਤੁਝਹਿ ਜਨਾਈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਹਿ ਸੁ ਤੇਰਾ ਕਰਨਾ ਤੂ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਣਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਆਪਿ ਲਏ ਗਲ ਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਜ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸੋ ਨਰਕ ਪਾਵੈ ਫਲ ਤਿਸਹਿ ਸਮਾਨੁ ॥ ਜੋ ਜਾਨੈ ਮੈ ਜੋਬਨਵੰਤ ॥ ਸੋ ਹੋਇ ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਜੰਤ ॥ ਆਪਸ ਕਉ ਕਰਮਵੰਤ ਕਹਾਵੈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਵੈ ॥ ਧਨ ਭੂਮਿ ਕਾ ਜੋ ਕਰੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਸੋ ਮੂਰਖੁ ਅੰਧਾ ਅਗਿਆਨੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ ਗਰਬ ਤਿਆਗਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਵਰੈ ॥ ੨ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਹੋਵੈ ਗਿਆਨੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਅਜਾਨੁ ॥ ਜੋ ਜਾਨੈ ਮੈ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ॥ ਸੋ ਗਿਆਨਵੰਤ ਹਉਮੈ ਰੋਗਤਾ ॥ ਆਪਸ ਕਉ ਜੋ ਭਲਾ ਕਹਾਵੈ ॥ ਤਿਸਹਿ ਬੁਰਾ ਨਿਕਟਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਪੇਖੈ ਏਕੁ ਭਗਵਾਨੁ ॥ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਪਰਵਾਣੁ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਹੋਇ ਦਇਆਲ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਹੋਤ ਨ ਆਵੈ ਕਾਲ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਉਪਜੈ ਭਾਉ ॥ ਸੋ ਭਗਤੁ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਣੁ ਜਾਉ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸਭ ਹਰਿ ਕਾ ਰੂਪੁ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਕਹੀਐ ਧੂਪੁ ॥ ਸਭ ਤੇ ਜੋ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ਅਲੇਪੁ ॥ ਸੋ ਵਡ ਨਿਰਲੇਪੁ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਮਿਟਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰ ॥ ੪ ॥

ಅಂಗಾರಕಾಂಗಾರಕಾಂಗಾರಕಾ

ਸਲੋਕ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਅਪਤਿ ਰਜਾ ਦੁਤਿ ਜੋਰੁ ॥ ਤੀਜੈ ਮਾਇਆ ਕਾ ਸਭੁ ਸੋਰੁ ॥ ਚਉਥੈ ਸੁਆਦ ਪੜੇ ਬਹੁ ਬੰਧ ॥ ਪੰਜਵੈ ਹਉਮੈ ਮੋਹ ਕੇ ਫੰਧ ॥ ਛਠੈ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਵਿਕਰਾਲ ॥ ਸਤਵੈ ਹੋਇ ਬਹੈ ਬਿਕਰਾਲ ॥ ਅਠਵੈ ਉਪਜੈ ਚਿਤ ਗੁਮਾਨ ॥ ਨਵਮੈ ਹੋਇ ਬਹੈ ਅਜਾਨ ॥ ਦਸਵੈ ਦਹ ਦਿਸ ਭਈ ਭਵਾਲ ॥ ਇਤ ਉਤ ਫਿਰਤ ਮਾਇਆ ਜੰਜਾਲ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਭਾਤਿ ਬਿਹਾਇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਨਾਹਿ ॥ ੧ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਨਾਹਿ ॥ ਤਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਨਾਹਿ

ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਸਭਸੈ ਦਾਤਾ ਤੂ ਸਭਸੈ ਜੀਆ ਕਾ ਪਿਤਾ ॥ ਤੂ ਸਭਸੈ ਰਾਖਾ ਸਭ ਤੁਝ ਹੀ ਪਾਲੀ ਤੂ ਸਭਸੈ ਮਾਹਿ ਸਮਾਤਾ ॥ ਤੂ ਸਭਸੈ ਨੇੜੈ ਸਭ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹਿ

ਸਲੋਕ ॥ ਸਿਮਰਉ ਏਕ ਮਨਿ ਹੋਇ ਇਕਾਗ੍ਰ ॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਬਨ ਕਰਉ ਬਸੇਰਾ ॥ ਜਪਉ ਨ ਜਾਪ ਨ ਕਰਉ ਕਲੇਸਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਸਨ ਨਿਤ ਉਚਰਉ ॥ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ਨ ਮਨ ਕਹ ਧਾਵਨ ॥ ਏਕ ਨਾਮ ਜਲ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝਾਵਨ ॥ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਨਾਇ ॥ ਮਨ ਕੀ ਮਲ ਜਨਮ ਕੀ ਜਾਇ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਨਹੀ ਕਰਉ ਅਸਨਾਨਾ ॥ ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਕਛੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦਾਨਾ ॥ ਨਾਮ ਜਪਤ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਜਾਤਾ ॥ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਤਾ ॥ ੧ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਗਲੇ ਜੰਤ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਖੰਡ ਦੀਪ ਅਰੁ ਮੰਤ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ॥ ਨਾਮ ਆਧਾਰਿ ਰਵਿਆ ਸਭ ਸਮਾਨ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਆਗਾਸ ਪਾਤਾਲ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਗਲ ਆਕਾਰ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਪੁਰਖ ਅਰੁ ਨਾਰੀ ॥ ਨਾਮ ਤੇ ਹੋਆ ਸਗਲ ਪਸਾਰੀ ॥ ਨਾਮ ਕੀਏ ਪਾਵਹਿ ਨਿਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਤੇਰਾ ਹੋਵੈ ਤ੍ਰਾਣੁ ॥ ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਕਛੁ ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਪੀਐ ਨਾਮ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਅਰੁ ਜੋਗੀ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਤਪੀਸਰ ਭੋਗੀ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਰਿਖੀ ਮੁਨੀ ਦੇਵਤੇ ॥ ਨਾਮ ਆਧਾਰਿ ਤਿਹੂ ਲੋਕ ਜਾਚਤੇ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਿਧ ਬੈਠੇ ਸਮਾਧਿ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਲਾਗੀ ਤਾਰ ਬਿਆਧਿ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਧਰਤ ਸਭ ਧਉਲ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਗਲ ਪਾਤਾਲ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਗਲ ਆਕਾਰ ॥ ਨਾਮ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ਕਰਤਾਰ ॥ ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਕਛੁ ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਪੀਐ ਨਾਮ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ੨ ॥

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਅਰੁ ਜੋਗੀ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਤਪੀਸਰ ਭੋਗੀ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਰਿਖੀ ਮੁਨੀ ਦੇਵਤੇ ॥ ਨਾਮ ਆਧਾਰਿ ਤਿਹੂ ਲੋਕ ਜਾਚਤੇ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਿਧ ਬੈਠੇ ਸਮਾਧਿ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਲਾਗੀ ਤਾਰ ਬਿਆਧਿ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਧਰਤ ਸਭ ਧਉਲ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਗਲ ਪਾਤਾਲ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਗਲ ਆਕਾਰ ॥ ਨਾਮ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ਕਰਤਾਰ ॥ ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਕਛੁ ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਪੀਐ ਨਾਮ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ੨ ॥

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਅਰੁ ਜੋਗੀ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਤਪੀਸਰ ਭੋਗੀ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਰਿਖੀ ਮੁਨੀ ਦੇਵਤੇ ॥ ਨਾਮ ਆਧਾਰਿ ਤਿਹੂ ਲੋਕ ਜਾਚਤੇ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਿਧ ਬੈਠੇ ਸਮਾਧਿ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਲਾਗੀ ਤਾਰ ਬਿਆਧਿ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਧਰਤ ਸਭ ਧਉਲ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਗਲ ਪਾਤਾਲ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਗਲ ਆਕਾਰ ॥ ਨਾਮ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ਕਰਤਾਰ ॥ ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਕਛੁ ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਪੀਐ ਨਾਮ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ੨ ॥

ਸੁਣਿਐ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਗਿਆਨੁ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸਰਾ ਗੁਣਾ ਕਾ ਵਿਚਿ ਆਵੈ ਸਹਜ ਭਾਇ ॥ ਸੁਣਿਐ ਮਗ ਨ ਸੂਝਈ ਨ ਪੈਰ ਚਲਾਇ ॥ ਸੁਣਿਐ ਤੀਰਥ ਮਜਨਾ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਜਾਹਿ ਧੋਇ ॥ ਸੁਣਿਐ ਪਾਰਿ ਪਵੈ ਪਰਾ ਪੜਿ ਪੜਿ ਗਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ਹੈ ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥ ੩੯ ॥

ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸਿਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਨਾ ਖਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥ ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ॥ ਮੰਨੈ ਨਾਨਕ ਭਵਹਿ ਨ ਭਿਖ ॥ ੪੦ ॥

ਮੰਨੈ ਮਾਰਗਿ ਠਾਕ ਨ ਪਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਰਗਟੁ ਜਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਮਗੁ ਨ ਚਲੈ ਪੰਥੁ ॥ ਮੰਨੈ ਧਰਮ ਸੇਤੀ ਸਨਬੰਧੁ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥ ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ॥ ਮੰਨੈ ਨਾਨਕ ਭਵਹਿ ਨ ਭਿਖ ॥ ੪੧ ॥

ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ਧਰਮੁ ॥ ਮੰਨੈ ਪੂਰਾ ਸਾਚਾ ਕਰਮੁ ॥ ਮੰਨੈ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਮੰਨੈ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਹਿ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥ ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ॥ ਮੰਨੈ ਨਾਨਕ ਭਵਹਿ ਨ ਭਿਖ ॥ ੪੨ ॥

ਮੰਨੈ ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਇਆਲੁ ॥ ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਧਰਮ ਕਾ ਮਾਲੁ ॥ ਮੰਨੈ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪਾਵਹਿ ਭਾਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਪੁਛ ਨ ਹੋਵੈ ਕਾਰ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥ ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ॥ ਮੰਨੈ ਨਾਨਕ ਭਵਹਿ ਨ ਭਿਖ ॥ ੪੩ ॥

ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸਿਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਨਾ ਖਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥ ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ॥ ਮੰਨੈ ਨਾਨਕ ਭਵਹਿ ਨ ਭਿਖ ॥ ੪੪ ॥

ਮੰਨੈ ਮਾਰਗਿ ਠਾਕ ਨ ਪਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਰਗਟੁ ਜਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਮਗੁ ਨ ਚਲੈ ਪੰਥੁ ॥ ਮੰਨੈ ਧਰਮ ਸੇਤੀ ਸਨਬੰਧੁ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥ ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ॥ ਮੰਨੈ ਨਾਨਕ ਭਵਹਿ ਨ ਭਿਖ ॥ ੪੫ ॥

ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ਧਰਮੁ ॥ ਮੰਨੈ ਪੂਰਾ ਸਾਚਾ ਕਰਮੁ ॥ ਮੰਨੈ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਮੰਨੈ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਹਿ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥ ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ॥ ਮੰਨੈ ਨਾਨਕ ਭਵਹਿ ਨ ਭਿਖ ॥ ੪੬ ॥

ਮੰਨੈ ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਇਆਲੁ ॥ ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਧਰਮ ਕਾ ਮਾਲੁ ॥ ਮੰਨੈ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪਾਵਹਿ ਭਾਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਪੁਛ ਨ ਹੋਵੈ ਕਾਰ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥ ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ॥ ਮੰਨੈ ਨਾਨਕ ਭਵਹਿ ਨ ਭਿਖ ॥ ੪੭ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਭਾਖਿਆ ਭਗਤੁ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਸਚੁ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਕਾਰ ਕਰਾਵਹਿ ਆਪਿ ਸਚੁ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਲੋਈ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ਕਿਰਤਿ ਜਿ ਵਰਤਿਆ ਜਗ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮੁ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਡਿਆਈ ਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਖਤੁ ਸਚੁ ਜਿਸੁ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਦਾਨੁ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਖਿਆ ਸਚੁ ਜਿਸ ਦਾ ਮੀਠਾ ਮਨਿ ਭਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਣੁ ਸਚੁ ਸੁਣਣਾ ਆਖਿਆ ਸਚੁ ਜਿਨ ਕਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮੁ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਡਿਆਈ ਹੋਈ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਖਤੁ ਸਚੁ ਜਿਸੁ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਦਾਨੁ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਖਿਆ ਸਚੁ ਜਿਸ ਦਾ ਮੀਠਾ ਮਨਿ ਭਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਣੁ ਸਚੁ ਸੁਣਣਾ ਆਖਿਆ ਸਚੁ ਜਿਨ ਕਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮੁ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਡਿਆਈ ਹੋਈ ॥ ੩ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਖਤੁ ਸਚੁ ਜਿਸੁ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਦਾਨੁ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਖਿਆ ਸਚੁ ਜਿਸ ਦਾ ਮੀਠਾ ਮਨਿ ਭਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਣੁ ਸਚੁ ਸੁਣਣਾ ਆਖਿਆ ਸਚੁ ਜਿਨ ਕਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮੁ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਡਿਆਈ ਹੋਈ ॥ ੪ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਖਤੁ ਸਚੁ ਜਿਸੁ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਦਾਨੁ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਖਿਆ ਸਚੁ ਜਿਸ ਦਾ ਮੀਠਾ ਮਨਿ ਭਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਣੁ ਸਚੁ ਸੁਣਣਾ ਆਖਿਆ ਸਚੁ ਜਿਨ ਕਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮੁ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਡਿਆਈ ਹੋਈ ॥ ੫ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਖਤੁ ਸਚੁ ਜਿਸੁ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਦਾਨੁ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਖਿਆ ਸਚੁ ਜਿਸ ਦਾ ਮੀਠਾ ਮਨਿ ਭਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਣੁ ਸਚੁ ਸੁਣਣਾ ਆਖਿਆ ਸਚੁ ਜਿਨ ਕਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮੁ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਡਿਆਈ ਹੋਈ ॥ ੬ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਖਤੁ ਸਚੁ ਜਿਸੁ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਦਾਨੁ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਖਿਆ ਸਚੁ ਜਿਸ ਦਾ ਮੀਠਾ ਮਨਿ ਭਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਣੁ ਸਚੁ ਸੁਣਣਾ ਆਖਿਆ ਸਚੁ ਜਿਨ ਕਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮੁ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਡਿਆਈ ਹੋਈ ॥ ੭ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਖਤੁ ਸਚੁ ਜਿਸੁ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਦਾਨੁ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਖਿਆ ਸਚੁ ਜਿਸ ਦਾ ਮੀਠਾ ਮਨਿ ਭਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਣੁ ਸਚੁ ਸੁਣਣਾ ਆਖਿਆ ਸਚੁ ਜਿਨ ਕਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮੁ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਡਿਆਈ ਹੋਈ ॥ ੮ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਖਤੁ ਸਚੁ ਜਿਸੁ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਦਾਨੁ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਖਿਆ ਸਚੁ ਜਿਸ ਦਾ ਮੀਠਾ ਮਨਿ ਭਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਣੁ ਸਚੁ ਸੁਣਣਾ ਆਖਿਆ ਸਚੁ ਜਿਨ ਕਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮੁ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਡਿਆਈ ਹੋਈ ॥ ੯ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਖਤੁ ਸਚੁ ਜਿਸੁ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਦਾਨੁ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਖਿਆ ਸਚੁ ਜਿਸ ਦਾ ਮੀਠਾ ਮਨਿ ਭਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਣੁ ਸਚੁ ਸੁਣਣਾ ਆਖਿਆ ਸਚੁ ਜਿਨ ਕਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮੁ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਡਿਆਈ ਹੋਈ ॥ ੧੦ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਖਤੁ ਸਚੁ ਜਿਸੁ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਦਾਨੁ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਖਿਆ ਸਚੁ ਜਿਸ ਦਾ ਮੀਠਾ ਮਨਿ ਭਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਣੁ ਸਚੁ ਸੁਣਣਾ ਆਖਿਆ ਸਚੁ ਜਿਨ ਕਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮੁ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਡਿਆਈ ਹੋਈ ॥ ੧੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਖਤੁ ਸਚੁ ਜਿਸੁ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਦਾਨੁ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਖਿਆ ਸਚੁ ਜਿਸ ਦਾ ਮੀਠਾ ਮਨਿ ਭਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਣੁ ਸਚੁ ਸੁਣਣਾ ਆਖਿਆ ਸਚੁ ਜਿਨ ਕਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮੁ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਡਿਆਈ ਹੋਈ ॥ ੧੨ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਖਤੁ ਸਚੁ ਜਿਸੁ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਦਾਨੁ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਖਿਆ ਸਚੁ ਜਿਸ ਦਾ ਮੀਠਾ ਮਨਿ ਭਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਣੁ ਸਚੁ ਸੁਣਣਾ ਆਖਿਆ ਸਚੁ ਜਿਨ ਕਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮੁ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਡਿਆਈ ਹੋਈ ॥ ੧੩ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਖਤੁ ਸਚੁ ਜਿਸੁ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਦਾਨੁ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਖਿਆ ਸਚੁ ਜਿਸ ਦਾ ਮੀਠਾ ਮਨਿ ਭਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਣੁ ਸਚੁ ਸੁਣਣਾ ਆਖਿਆ ਸਚੁ ਜਿਨ ਕਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮੁ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਡਿਆਈ ਹੋਈ ॥ ੧੪ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਖਤੁ ਸਚੁ ਜਿਸੁ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਦਾਨੁ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਖਿਆ ਸਚੁ ਜਿਸ ਦਾ ਮੀਠਾ ਮਨਿ ਭਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਣੁ ਸਚੁ ਸੁਣਣਾ ਆਖਿਆ ਸਚੁ ਜਿਨ ਕਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮੁ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਡਿਆਈ ਹੋਈ ॥ ੧੫ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਖਤੁ ਸਚੁ ਜਿਸੁ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਦਾਨੁ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਖਿਆ ਸਚੁ ਜਿਸ ਦਾ ਮੀਠਾ ਮਨਿ ਭਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਣੁ ਸਚੁ ਸੁਣਣਾ ਆਖਿਆ ਸਚੁ ਜਿਨ ਕਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮੁ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਡਿਆਈ ਹੋਈ ॥ ੧੬ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਖਤੁ ਸਚੁ ਜਿਸੁ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਦਾਨੁ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਖਿਆ ਸਚੁ ਜਿਸ ਦਾ ਮੀਠਾ ਮਨਿ ਭਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਣੁ ਸਚੁ ਸੁਣਣਾ ਆਖਿਆ ਸਚੁ ਜਿਨ ਕਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮੁ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਡਿਆਈ ਹੋਈ ॥ ੧੭ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਖਤੁ ਸਚੁ ਜਿਸੁ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਦਾਨੁ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਖਿਆ ਸਚੁ ਜਿਸ ਦਾ ਮੀਠਾ ਮਨਿ ਭਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਣੁ ਸਚੁ ਸੁਣਣਾ ਆਖਿਆ ਸਚੁ ਜਿਨ ਕਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮੁ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਡਿਆਈ ਹੋਈ ॥ ੧੮ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਖਤੁ ਸਚੁ ਜਿਸੁ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਦਾਨੁ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਖਿਆ ਸਚੁ ਜਿਸ ਦਾ ਮੀਠਾ ਮਨਿ ਭਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਣੁ ਸਚੁ ਸੁਣਣਾ ਆਖਿਆ ਸਚੁ ਜਿਨ ਕਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮੁ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਡਿਆਈ ਹੋਈ ॥ ੧੯ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਖਤੁ ਸਚੁ ਜਿਸੁ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਦਾਨੁ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਖਿਆ ਸਚੁ ਜਿਸ ਦਾ ਮੀਠਾ ਮਨਿ ਭਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਣੁ ਸਚੁ ਸੁਣਣਾ ਆਖਿਆ ਸਚੁ ਜਿਨ ਕਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮੁ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਡਿਆਈ ਹੋਈ ॥ ੨੦ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਖਤੁ ਸਚੁ ਜਿਸੁ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਦਾਨੁ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਖਿਆ ਸਚੁ ਜਿਸ ਦਾ ਮੀਠਾ ਮਨਿ ਭਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਣੁ ਸਚੁ ਸੁਣਣਾ ਆਖਿਆ ਸਚੁ ਜਿਨ ਕਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮੁ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਡਿਆਈ ਹੋਈ ॥ ੨੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਖਤੁ ਸਚੁ ਜਿਸੁ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਦਾਨੁ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਖਿਆ ਸਚੁ ਜਿਸ ਦਾ ਮੀਠਾ ਮਨਿ ਭਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਣੁ ਸਚੁ ਸੁਣਣਾ ਆਖਿਆ ਸਚੁ ਜਿਨ ਕਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮੁ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਡਿਆਈ ਹੋਈ ॥ ੨੨ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਖਤੁ ਸਚੁ ਜਿਸੁ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਦਾਨੁ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਖਿਆ ਸਚੁ ਜਿਸ ਦਾ ਮੀਠਾ ਮਨਿ ਭਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਣੁ ਸਚੁ ਸੁਣਣਾ ਆਖਿਆ ਸਚੁ ਜਿਨ ਕਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮੁ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਡਿਆਈ ਹੋਈ ॥ ੨੩ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਖਤੁ ਸਚੁ ਜਿਸੁ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਦਾਨੁ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਖਿਆ ਸਚੁ ਜਿਸ ਦਾ ਮੀਠਾ ਮਨਿ ਭਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਣੁ ਸਚੁ ਸੁਣਣਾ ਆਖਿਆ ਸਚੁ ਜਿਨ ਕਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮੁ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਡਿਆਈ ਹੋਈ ॥ ੨੪ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਖਤੁ ਸਚੁ ਜਿਸੁ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਦਾਨੁ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਖਿਆ ਸਚੁ ਜਿਸ ਦਾ ਮੀਠਾ ਮਨਿ ਭਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਣੁ ਸਚੁ ਸੁਣਣਾ ਆਖਿਆ ਸਚੁ ਜਿਨ ਕਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮੁ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਡਿਆਈ ਹੋਈ ॥ ੨੫ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਖਤੁ ਸਚੁ ਜਿਸੁ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਦਾਨੁ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਖਿਆ ਸਚੁ ਜਿਸ ਦਾ ਮੀਠਾ ਮਨਿ ਭਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਣੁ ਸਚੁ ਸੁਣਣਾ ਆਖਿਆ ਸਚੁ ਜਿਨ ਕਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮੁ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਡਿਆਈ ਹੋਈ ॥ ੨੬ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਖਤੁ ਸਚੁ ਜਿਸੁ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਦਾਨੁ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਖਿਆ ਸਚੁ ਜਿਸ ਦਾ ਮੀਠਾ ਮਨਿ ਭਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਣੁ ਸਚੁ ਸੁਣਣਾ ਆਖਿਆ ਸਚੁ ਜਿਨ ਕਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮੁ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਡਿਆਈ ਹੋਈ ॥ ੨੭ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਖਤੁ ਸਚੁ ਜਿਸੁ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਦਾਨੁ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਖਿਆ ਸਚੁ ਜਿਸ ਦਾ ਮੀਠਾ ਮਨਿ ਭਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਣੁ ਸਚੁ ਸੁਣਣਾ ਆਖਿਆ ਸਚੁ ਜਿਨ ਕਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮੁ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਡਿਆਈ ਹੋਈ ॥ ੨੮ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਖਤੁ ਸਚੁ ਜਿਸੁ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਦਾਨੁ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਖਿਆ ਸਚੁ ਜਿਸ ਦਾ ਮੀਠਾ ਮਨਿ ਭਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਣੁ ਸਚੁ ਸੁਣਣਾ ਆਖਿਆ ਸਚੁ ਜਿਨ ਕਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮੁ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਡਿਆਈ ਹੋਈ ॥ ੨੯ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਖਤੁ ਸਚੁ ਜਿਸੁ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਦਾਨੁ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਖਿਆ ਸਚੁ ਜਿਸ ਦਾ ਮੀਠਾ ਮਨਿ ਭਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਣੁ ਸਚੁ ਸੁਣਣਾ ਆਖਿਆ ਸਚੁ ਜਿਨ ਕਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮੁ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਡਿਆਈ ਹੋਈ ॥ ੩੦ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਖਤੁ ਸਚੁ ਜਿਸੁ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਦਾਨੁ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਖਿਆ ਸਚੁ ਜਿਸ ਦਾ ਮੀਠਾ ਮਨਿ ਭਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਣੁ ਸਚੁ ਸੁਣਣਾ ਆਖਿਆ ਸਚੁ ਜਿਨ ਕਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮੁ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਡਿਆਈ ਹੋਈ ॥ ੩੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਖਤੁ ਸਚੁ ਜਿਸੁ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਦਾਨੁ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਖਿਆ ਸਚੁ ਜਿਸ ਦਾ ਮੀਠਾ ਮਨਿ ਭਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਣੁ ਸਚੁ ਸੁਣਣਾ ਆਖਿਆ ਸਚੁ ਜਿਨ ਕਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮੁ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਡਿਆਈ ਹੋਈ ॥ ੩੨ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਖਤੁ ਸਚੁ ਜਿਸੁ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਦਾਨੁ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਖਿਆ ਸਚੁ ਜਿਸ ਦਾ ਮੀਠਾ ਮਨਿ ਭਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਣੁ ਸਚੁ ਸੁਣਣਾ ਆਖਿਆ ਸਚੁ ਜਿਨ ਕਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮੁ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਡਿਆਈ ਹੋਈ ॥ ੩੩ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਖਤੁ ਸਚੁ ਜਿਸੁ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਦਾਨੁ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਖਿਆ ਸਚੁ ਜਿਸ ਦਾ ਮੀਠਾ ਮਨਿ ਭਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਣੁ ਸਚੁ ਸੁਣਣਾ ਆਖਿਆ ਸਚੁ ਜਿਨ ਕਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮੁ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਡਿਆਈ ਹੋਈ ॥ ੩੪ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਖਤੁ ਸਚੁ ਜਿਸੁ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਦਾਨੁ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਖਿਆ ਸਚੁ ਜਿਸ ਦਾ ਮੀਠਾ ਮਨਿ ਭਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਣੁ ਸਚੁ ਸੁਣਣਾ ਆਖਿਆ ਸਚੁ ਜਿਨ ਕਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮੁ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਡਿਆਈ ਹੋਈ ॥ ੩੫ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਖਤੁ ਸਚੁ ਜਿਸੁ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਦਾਨੁ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਖਿਆ ਸਚੁ ਜਿਸ ਦਾ ਮੀਠਾ ਮਨਿ ਭਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਣੁ ਸਚੁ ਸੁਣਣਾ ਆਖਿਆ ਸਚੁ ਜਿਨ ਕਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮੁ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਡਿਆਈ ਹੋਈ ॥ ੩੬ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਖਤੁ ਸਚੁ ਜਿਸੁ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਦਾਨੁ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਖਿਆ ਸਚੁ ਜਿਸ ਦਾ ਮੀਠਾ ਮਨਿ ਭਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਣੁ ਸਚੁ ਸੁਣਣਾ ਆਖਿਆ ਸਚੁ ਜਿਨ ਕਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮੁ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਡਿਆਈ ਹੋਈ ॥ ੩੭ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਖਤੁ ਸਚੁ ਜਿਸੁ ਸ

ಅಕ್ಷಯ್ಯ ಕುಮಾರನ ಮೇಲೆ ಹನುಮಂತನು ಹಾರಿ ಬಂದು ಅವನನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದನು ಎಂಬ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ರಾವಣನು ಬಹಳ ಕೋಪಗೊಂಡು ಇಂದ್ರಜಿತುವನ್ನು ಕರೆದು ಹನುಮಂತನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಇಂದ್ರಜಿತುವು ಹನುಮಂತನನ್ನು ಬಂಧಿಸಿ ರಾವಣನ ಸಭೆಗೆ ಕರೆತಂದನು. ಹನುಮಂತನು ರಾವಣನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೇಳಿ ಅವನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿವಾದ ಹೇಳಿದನು. ಆಗ ರಾವಣನು ಕೋಪಗೊಂಡು ಹನುಮಂತನ ಬಾಲಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಲು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. ಹನುಮಂತನು ಬಾಲಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡು ಲಂಕೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸುಟ್ಟು ಹಾಕಿದನು. ಲಂಕೆಯಲ್ಲಿ ಸೀತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಿದನು. ಸೀತೆಯು ಅಶೋಕವನದಲ್ಲಿ ಇರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದನು. ಸೀತೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಅವಳಿಗೆ ಧೈರ್ಯ ಹೇಳಿ ಶ್ರೀರಾಮನ ಉಂಗುರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಸೀತೆಯು ಹನುಮಂತನಿಗೆ ಚೂಡಾಮಣಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಳು. ಹನುಮಂತನು ಲಂಕೆಯಿಂದ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದು ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಸೀತೆಯನ್ನು ಕಂಡ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದನು. ಶ್ರೀರಾಮನು ಸೀತೆಯನ್ನು ಕಂಡ ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ ಹನುಮಂತನನ್ನು ಆಲಿಂಗಿಸಿಕೊಂಡನು. ಹನುಮಂತನು ಸೀತೆಯನ್ನು ಕಂಡ ವಿಷಯವನ್ನು ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು. ಸುಗ್ರೀವನು ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಲಂಕೆಗೆ ಹೊರಟನು. ಸೈನ್ಯವು ಸಮುದ್ರದ ತೀರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸೇರಿತು. ಸಮುದ್ರವನ್ನು ದಾಟಲು ಸೇತುವೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿದರು. ಸೈನ್ಯವು ಸೇತುವೆಯ ಮೂಲಕ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ದಾಟಿ ಲಂಕೆಯನ್ನು ಸೇರಿತು. ಲಂಕೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮ ಮತ್ತು ರಾವಣರ ಸೈನ್ಯಗಳ ನಡುವೆ ಯುದ್ಧವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಇಂದ್ರಜಿತುವನ್ನು ಕೊಂದನು. ಕುಂಭಕರ್ಣನನ್ನು ಕೊಂದನು. ಕೊನೆಗೆ ಶ್ರೀರಾಮನು ರಾವಣನನ್ನು ಕೊಂದನು. ಶ್ರೀರಾಮನು ವಿಭೀಷಣನಿಗೆ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿದನು. ಸೀತೆಯನ್ನು ಕರೆತರಲು ಹನುಮಂತನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಹನುಮಂತನು ಸೀತೆಯನ್ನು ಕರೆತಂದನು. ಸೀತೆಯು ಅಗ್ನಿಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿ ಪರಿಶುದ್ಧಳಾಗಿ ಹೊರಬಂದಳು. ಶ್ರೀರಾಮನು ಸೀತೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದನು. ಶ್ರೀರಾಮನು ಲಕ್ಷ್ಮಣ, ಸೀತೆ, ಹನುಮಂತ, ಸುಗ್ರೀವ, ವಿಭೀಷಣ ಮೊದಲಾದವರೊಂದಿಗೆ ಪುಷ್ಪಕ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಅಯೋಧ್ಯೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದನು. ಶ್ರೀರಾಮನು ಪಟ್ಟಾಭಿಷಿಕ್ತನಾಗಿ ರಾಜ್ಯವಾಳಿದನು. ಶ್ರೀರಾಮನು ಸೀತೆಯೊಂದಿಗೆ ಸುಖವಾಗಿ ಬಾಳಿದನು. ಶ್ರೀರಾಮನು ಸೀತೆಯೊಂದಿಗೆ ಸುಖವಾಗಿ ಬಾಳಿದನು. ಶ್ರೀರಾಮನು ಸೀತೆಯೊಂದಿಗೆ ಸುಖವಾಗಿ ಬಾಳಿದನು.

৩৭। ভগবন্নামগ্রহণমাহাত্ম্যে দৃষ্টান্তমাহ। অজামিলোঽপীতি। অপিশব্দেন কিমুতান্যে ইতি ধ্বনিতম্। অজামিলোঽপি পুত্রস্য নারায়ণাভিধানস্য নারায়ণেতি নামগ্রহণস্য ব্যাজেন ছলেন ভগবন্নামগ্রহণমাত্রেণ মুমোচ মুক্তিমবাপ। ভগবন্নামগ্রহণস্য মুক্তিহেতুত্বে

ཀ་ཁ་ག་ང་ཅ་ཆ་ཇ་ཉ་ཏ་ཐ་ད་ན་པ་ཕ་བ་མ་ཙ་ཚ་ཛ་ཝ་ཞ་ཟ་འ་ཡ་ར་ལ་ཤ་ས་ཧ་ཨ་

ଏହି ପ୍ରକାରେ ଦୁଇ ଦିନ ଯାଏ ଯାଇ ଯାଇ

ཤ་ཁ་ཅན་ ཤ་ཁ་ཅན་ ཤ་ཁ་ཅན་

੭੭। ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈ ਵਸਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ। ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈ ਆਕਾਸੁ ਧਰਣਿ ਖਲੋਇ। ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈ ਸਭ ਸਾਜਿ ਨਿਬਾਹੈ। ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈ ਤਾਂ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਲਹੈ। ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਸੰਗਿ ਵੈਰੁ। ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਸੰਗਿ ਵੈਰੁ। ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈ ਜਪੀਐ ਨਿਰਭਉ ਨਾਉ। ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈ ਸਭ ਊਪਰਿ ਹੋਵਤ ਮਿਹਰਵਾਨੁ। ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈ ਸਭ ਊਪਰਿ ਹੋਵਤ ਮਿਹਰਵਾਨੁ। ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈ ਸਭ ਕੀ ਰਾਖੈ ਪੈਜ। ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈ ਸਭ ਕੀ ਰਾਖੈ ਪੈਜ। ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈ ਸਭ ਕਉ ਦੇਵਤ ਦਾਨੁ। ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈ ਸਭ ਕਉ ਦੇਵਤ ਦਾਨੁ। ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈ ਕਾਹੂ ਜਾਚਨ ਨ ਜਾਇ। ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈ ਕਾਹੂ ਜਾਚਨ ਨ ਜਾਇ। ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈ ਜਾਕਉ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇ। ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈ ਜਾਕਉ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇ। ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈ ਜਾਕਉ ਨਾਮੁ ਦੇਇ। ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈ ਜਾਕਉ ਨਾਮੁ ਦੇਇ। ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈ ਜਾਕਉ ਨਾਮੁ ਲੇਇ। ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈ ਜਾਕਉ ਨਾਮੁ ਲੇਇ। ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈ ਜਾਕਉ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇ। ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈ ਜਾਕਉ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇ। ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈ ਜਾਕਉ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ। ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈ ਜਾਕਉ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ। ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈ ਜਾਕਉ ਨਾਮੁ ਸੁਣਾਇ। ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈ ਜਾਕਉ ਨਾਮੁ ਸੁਣਾਇ। ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈ ਜਾਕਉ ਨਾਮੁ ਮਨਾਇ। ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈ ਜਾਕਉ ਨਾਮੁ ਮਨਾਇ। ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈ ਜਾਕਉ ਨਾਮੁ ਦਿਵਾਇ। ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈ ਜਾਕਉ ਨਾਮੁ ਦਿਵਾਇ। ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈ ਜਾਕਉ ਨਾਮੁ ਬਸਾਇ। ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈ ਜਾਕਉ ਨਾਮੁ ਬਸਾਇ। ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈ ਜਾਕਉ ਨਾਮੁ ਗਵਾਇ। ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈ ਜਾਕਉ ਨਾਮੁ ਗਵਾਇ। ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈ ਜਾਕਉ ਨਾਮੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇ। ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈ ਜਾਕਉ ਨਾਮੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇ। ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈ ਜਾਕਉ ਨਾਮੁ ਦੁਖੁ ਜਾਇ। ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈ ਜਾਕਉ ਨਾਮੁ ਦੁਖੁ ਜਾਇ। ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈ ਜਾਕਉ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਲੇਖੁ। ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈ ਜਾਕਉ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਲੇਖੁ। ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈ ਜਾਕਉ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਦੇਖੁ। ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈ ਜਾਕਉ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਦੇਖੁ। ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈ ਜਾਕਉ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਅਨਦੁ। ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈ ਜਾਕਉ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਅਨਦੁ। ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈ ਜਾਕਉ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਫਲੁ। ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈ ਜਾਕਉ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਫਲੁ। ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈ ਜਾਕਉ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਸਭੁ ਪਾਪ ਮਲੁ ਗਇਆ। ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈ ਜਾਕਉ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਸਭੁ ਪਾਪ ਮਲੁ ਗਇਆ। ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈ ਜਾਕਉ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਸਭੁ ਦੂਖ ਪਰਹਰੀ। ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈ ਜਾਕਉ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਸਭੁ ਦੂਖ ਪਰਹਰੀ। ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈ ਜਾਕਉ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਸਭੁ ਭਉ ਜਾਇ। ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈ ਜਾਕਉ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਸਭੁ ਭਉ ਜਾਇ। ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈ ਜਾਕਉ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਮਨਿ ਵਸੈ। ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈ ਜਾਕਉ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਮਨਿ ਵਸੈ। ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈ ਜਾਕਉ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਮਨਿ ਹਸੈ। ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈ ਜਾਕਉ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਮਨਿ ਹਸੈ। ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈ ਜਾਕਉ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਸਭੁ ਕੁਲੁ ਉਧਰੈ। ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈ ਜਾਕਉ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਸਭੁ ਕੁਲੁ ਉਧਰੈ। ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈ ਜਾਕਉ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਫਲੁ ਲੇਇ। ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈ ਜਾਕਉ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਫਲੁ ਲੇਇ। ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈ ਜਾਕਉ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ ਮਹਾਨੁ

ಅಲ್ಲಿ ಸುಗ್ರೀವನು ಮಾತನಾಡಿದನು. ಹೇ ಮಹಾಬಾಹುವೇ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೇ ಕೇಳು. ಈ ಸೀತೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಶ್ರೀರಾಮನು ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಬಲ್ಲೆನು. ಆದರೆ ಈ ಸೀತೆಯು ಎಲ್ಲಿ ಹೋದಳು ಎಂಬುದು ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಅವಳು ಭೂಮಿಯೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕಿರಬಹುದೆ ಅಥವಾ ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಹಾರಿರಬಹುದೆ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಆದರೆ ಅವಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಶ್ರೀರಾಮನು ಪಡುತ್ತಿರುವ ಕಷ್ಟವನ್ನು ನಾನು ಬಲ್ಲೆನು.

ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཡང་དག་པའི་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་ཕ་རོལ་ཏུ་ཕྱིན་པ་ཡིན་ནོ། །ཤེས་རབ་ཀྱི་ཕ་རོལ་ཏུ་ཕྱིན་པ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཡང་དག་པའི་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་ཕ་རོལ་ཏུ་ཕྱིན་པ་ཡིན་ནོ། །ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཡང་དག་པའི་ཡེ་ཤེས

ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಅಂಗಸಂಪನ್ನರಾಗಿ ಸಂಸಾರಸಾಗರವನ್ನು ದಾಟಿ ಪರಮಪದವನ್ನು ಸೇರಿದರು ಎಂಬುದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ಮಹಾಪುರುಷರ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದವರಿಗೆ ಪುಣ್ಯವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವುದು. ಅಂಥ ಪುಣ್ಯಪುರುಷರ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದವರಿಗೆ ಪುಣ್ಯವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವುದು. ಅಂಥ ಪುಣ್ಯಪುರುಷರ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಬರೆದವರಿಗೆ ಪುಣ್ಯವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವುದು. ಅಂಥ ಪುಣ್ಯಪುರುಷರ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಬರೆಯಿಸಿದವರಿಗೆ ಪುಣ್ಯವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವುದು. ಅಂಥ ಪುಣ್ಯಪುರುಷರ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಬರೆಯಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ

ਸਭ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਹੈ ਗੁਰੂ ਮਾਨਿਓ ਗ੍ਰੰਥ ॥ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਕੀ ਖਾਲਸਾ ਪ੍ਰਗਟ ਗੁਰਾਂ ਕੀ ਦੇਹ ॥ ਜੋ ਸਿਖ ਮਿਲਣ ਚਾਹੈ ਮੋਹਿ ਇਨ ਮੈ ਲੇਹ ਖੋਜ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਕਬਹੂ ਨ ਹੋਵਈ ਆਵਾਗਵਣ ਕੀ ਸੋਜ ॥ ਸਿਖ ਸਿਖੀ ਕੇਸ ਰਹਤ ਕੇ ਮਾਨੈ ਨਿਤ ਅਭੇਖ ॥ ਦੇਖ ਅਦੇਖ ਨਮਸਕਰੈ ਯਹ ਮੇਰਾ ਉਪਦੇਸ ॥ ਜੋ ਸਿਖ ਮੇਰੇ ਮਿਲਣ ਕੀ ਚਾਹ ਕਰੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਸਭ ਸਿਖਨ ਕੇ ਦੇਹ ਮੈ ਹਮ ਬਸਤੇ ਸਭ ਠਾਹਿ ॥ ਸਭ ਸਿਖਨ ਕੋ ਹੁਕਮ ਹੈ ਗੁਰੂ ਮਾਨਿਓ ਗ੍ਰੰਥ ॥ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਕੀ ਖਾਲਸਾ ਪ੍ਰਗਟ ਗੁਰਾਂ ਕੀ ਦੇਹ ॥ ਜੋ ਸਿਖ ਮਿਲਣ ਚਾਹੈ ਮੋਹਿ ਇਨ ਮੈ ਲੇਹ ਖੋਜ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਕਬਹੂ ਨ ਹੋਵਈ ਆਵਾਗਵਣ ਕੀ ਸੋਜ ॥ ਸਿਖ ਸਿਖੀ ਕੇਸ ਰਹਤ ਕੇ ਮਾਨੈ ਨਿਤ ਅਭੇਖ ॥ ਦੇਖ ਅਦੇਖ ਨਮਸਕਰੈ ਯਹ ਮੇਰਾ ਉਪਦੇਸ ॥ ਜੋ ਸਿਖ ਮੇਰੇ ਮਿਲਣ ਕੀ ਚਾਹ ਕਰੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਸਭ ਸਿਖਨ ਕੇ ਦੇਹ ਮੈ ਹਮ ਬਸਤੇ ਸਭ ਠਾਹਿ ॥ ਸਭ ਸਿਖਨ ਕੋ ਹੁਕਮ ਹੈ ਗੁਰੂ ਮਾਨਿਓ ਗ੍ਰੰਥ ॥ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਕੀ ਖਾਲਸਾ ਪ੍ਰਗਟ ਗੁਰਾਂ ਕੀ ਦੇਹ ॥ ਜੋ ਸਿਖ ਮਿਲਣ ਚਾਹੈ ਮੋਹਿ ਇਨ ਮੈ ਲੇਹ ਖੋਜ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਕਬਹੂ ਨ ਹੋਵਈ ਆਵਾਗਵਣ ਕੀ ਸੋਜ ॥ ਸਿਖ ਸਿਖੀ ਕੇਸ ਰਹਤ ਕੇ ਮਾਨੈ ਨਿਤ ਅਭੇਖ ॥ ਦੇਖ ਅਦੇਖ ਨਮਸਕਰੈ ਯਹ ਮੇਰਾ ਉਪਦੇਸ ॥ ਜੋ ਸਿਖ ਮੇਰੇ ਮਿਲਣ ਕੀ ਚਾਹ ਕਰੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਸਭ ਸਿਖਨ ਕੇ ਦੇਹ ਮੈ ਹਮ ਬਸਤੇ ਸਭ ਠਾਹਿ ॥ ਸਭ ਸਿਖਨ ਕੋ ਹੁਕਮ ਹੈ ਗੁਰੂ ਮਾਨਿਓ ਗ੍ਰੰਥ ॥ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਕੀ ਖਾਲਸਾ ਪ੍ਰਗਟ ਗੁਰਾਂ ਕੀ ਦੇਹ ॥ ਜੋ ਸਿਖ ਮਿਲਣ ਚਾਹੈ ਮੋਹਿ ਇਨ ਮੈ ਲੇਹ ਖੋਜ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਕਬਹੂ ਨ ਹੋਵਈ ਆਵਾਗਵਣ ਕੀ ਸੋਜ ॥ ਸਿਖ ਸਿਖੀ ਕੇਸ ਰਹਤ ਕੇ ਮਾਨੈ ਨਿਤ ਅਭੇਖ ॥ ਦੇਖ ਅਦੇਖ ਨਮਸਕਰੈ ਯਹ ਮੇਰਾ ਉਪਦੇਸ ॥ ਜੋ ਸਿਖ ਮੇਰੇ ਮਿਲਣ ਕੀ ਚਾਹ ਕਰੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਸਭ ਸਿਖਨ ਕੇ ਦੇਹ ਮੈ ਹਮ ਬਸਤੇ ਸਭ ਠਾਹਿ ॥ ਸਭ ਸਿਖਨ ਕੋ ਹੁਕਮ ਹੈ ਗੁਰੂ ਮਾਨਿਓ ਗ੍ਰੰਥ ॥ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਕੀ ਖਾਲਸਾ ਪ੍ਰਗਟ ਗੁਰਾਂ ਕੀ ਦੇਹ ॥ ਜੋ ਸਿਖ ਮਿਲਣ ਚਾਹੈ ਮੋਹਿ ਇਨ ਮੈ ਲੇਹ ਖੋਜ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਕਬਹੂ ਨ ਹੋਵਈ ਆਵਾਗਵਣ ਕੀ ਸੋਜ ॥ ਸਿਖ ਸਿਖੀ ਕੇਸ ਰਹਤ ਕੇ ਮਾਨੈ ਨਿਤ ਅਭੇਖ ॥ ਦੇਖ ਅਦੇਖ ਨਮਸਕਰੈ ਯਹ ਮੇਰਾ ਉਪਦੇਸ ॥ ਜੋ ਸਿਖ ਮੇਰੇ ਮਿਲਣ ਕੀ ਚਾਹ ਕਰੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਸਭ ਸਿਖਨ ਕੇ ਦੇਹ ਮੈ ਹਮ ਬਸਤੇ ਸਭ ਠਾਹਿ ॥ ਸਭ ਸਿਖਨ ਕੋ ਹੁਕਮ ਹੈ ਗੁਰੂ ਮਾਨਿਓ ਗ੍ਰੰਥ ॥ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਕੀ ਖਾਲਸਾ ਪ੍ਰਗਟ ਗੁਰਾਂ ਕੀ ਦੇਹ ॥ ਜੋ ਸਿਖ ਮਿਲਣ ਚਾਹੈ ਮੋਹਿ ਇਨ ਮੈ ਲੇਹ ਖੋਜ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਕਬਹੂ ਨ ਹੋਵਈ ਆਵਾਗਵਣ ਕੀ ਸੋਜ ॥ ਸਿਖ ਸਿਖੀ ਕੇਸ ਰਹਤ ਕੇ ਮਾਨੈ ਨਿਤ ਅਭੇਖ ॥ ਦੇਖ ਅਦੇਖ ਨਮਸਕਰੈ ਯਹ ਮੇਰਾ ਉਪਦੇਸ ॥ ਜੋ ਸਿਖ ਮੇਰੇ ਮਿਲਣ ਕੀ ਚਾਹ ਕਰੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਸਭ ਸਿਖਨ ਕੇ ਦੇਹ ਮੈ ਹਮ ਬਸਤੇ ਸਭ ਠਾਹਿ ॥

ਸਭ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਹੈ ਗੁਰੂ ਮਾਨਿਓ ਗ੍ਰੰਥ ॥ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਕੀ ਖਾਲਸਾ ਪ੍ਰਗਟ ਗੁਰਾਂ ਕੀ ਦੇਹ ॥ ਜੋ ਸਿਖ ਮਿਲਣ ਚਾਹੈ ਮੋਹਿ ਇਨ ਮੈ ਲੇਹ ਖੋਜ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਕਬਹੂ ਨ ਹੋਵਈ ਆਵਾਗਵਣ ਕੀ ਸੋਜ ॥ ਸਿਖ ਸਿਖੀ ਕੇਸ ਰਹਤ ਕੇ ਮਾਨੈ ਨਿਤ ਅਭੇਖ ॥ ਦੇਖ ਅਦੇਖ ਨਮਸਕਰੈ ਯਹ ਮੇਰਾ ਉਪਦੇਸ ॥ ਜੋ ਸਿਖ ਮੇਰੇ ਮਿਲਣ ਕੀ ਚਾਹ ਕਰੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਸਭ ਸਿਖਨ ਕੇ ਦੇਹ ਮੈ ਹਮ ਬਸਤੇ ਸਭ ਠਾਹਿ ॥ ਸਭ ਸਿਖਨ ਕੋ ਹੁਕਮ ਹੈ ਗੁਰੂ ਮਾਨਿਓ ਗ੍ਰੰਥ ॥ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਕੀ ਖਾਲਸਾ ਪ੍ਰਗਟ ਗੁਰਾਂ ਕੀ ਦੇਹ ॥ ਜੋ ਸਿਖ ਮਿਲਣ ਚਾਹੈ ਮੋਹਿ ਇਨ ਮੈ ਲੇਹ ਖੋਜ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਕਬਹੂ ਨ ਹੋਵਈ ਆਵਾਗਵਣ ਕੀ ਸੋਜ ॥ ਸਿਖ ਸਿਖੀ ਕੇਸ ਰਹਤ ਕੇ ਮਾਨੈ ਨਿਤ ਅਭੇਖ ॥ ਦੇਖ ਅਦੇਖ ਨਮਸਕਰੈ ਯਹ ਮੇਰਾ ਉਪਦੇਸ ॥ ਜੋ ਸਿਖ ਮੇਰੇ ਮਿਲਣ ਕੀ ਚਾਹ ਕਰੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਸਭ ਸਿਖਨ ਕੇ ਦੇਹ ਮੈ ਹਮ ਬਸਤੇ ਸਭ ਠਾਹਿ ॥ ਸਭ ਸਿਖਨ ਕੋ ਹੁਕਮ ਹੈ ਗੁਰੂ ਮਾਨਿਓ ਗ੍ਰੰਥ ॥ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਕੀ ਖਾਲਸਾ ਪ੍ਰਗਟ ਗੁਰਾਂ ਕੀ ਦੇਹ ॥ ਜੋ ਸਿਖ ਮਿਲਣ ਚਾਹੈ ਮੋਹਿ ਇਨ ਮੈ ਲੇਹ ਖੋਜ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਕਬਹੂ ਨ ਹੋਵਈ ਆਵਾਗਵਣ ਕੀ ਸੋਜ ॥ ਸਿਖ ਸਿਖੀ ਕੇਸ ਰਹਤ ਕੇ ਮਾਨੈ ਨਿਤ ਅਭੇਖ ॥ ਦੇਖ ਅਦੇਖ ਨਮਸਕਰੈ ਯਹ ਮੇਰਾ ਉਪਦੇਸ ॥ ਜੋ ਸਿਖ ਮੇਰੇ ਮਿਲਣ ਕੀ ਚਾਹ ਕਰੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਸਭ ਸਿਖਨ ਕੇ ਦੇਹ ਮੈ ਹਮ ਬਸਤੇ ਸਭ ਠਾਹਿ ॥ ਸਭ ਸਿਖਨ ਕੋ ਹੁਕਮ ਹੈ ਗੁਰੂ ਮਾਨਿਓ ਗ੍ਰੰਥ ॥ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਕੀ ਖਾਲਸਾ ਪ੍ਰਗਟ ਗੁਰਾਂ ਕੀ ਦੇਹ ॥ ਜੋ ਸਿਖ ਮਿਲਣ ਚਾਹੈ ਮੋਹਿ ਇਨ ਮੈ ਲੇਹ ਖੋਜ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਕਬਹੂ ਨ ਹੋਵਈ ਆਵਾਗਵਣ ਕੀ ਸੋਜ ॥ ਸਿਖ ਸਿਖੀ ਕੇਸ ਰਹਤ ਕੇ ਮਾਨੈ ਨਿਤ ਅਭੇਖ ॥ ਦੇਖ ਅਦੇਖ ਨਮਸਕਰੈ ਯਹ ਮੇਰਾ ਉਪਦੇਸ ॥ ਜੋ ਸਿਖ ਮੇਰੇ ਮਿਲਣ ਕੀ ਚਾਹ ਕਰੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਸਭ ਸਿਖਨ ਕੇ ਦੇਹ ਮੈ ਹਮ ਬਸਤੇ ਸਭ ਠਾਹਿ ॥

ཀ་ ཁ་ ཁ་ ཁ

ཀ་ ཤ་ ཁ་ ཤ་ ཁ་ ཤ་ ཁ

ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲುವ ಹಾಗೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಆಗ ಆ ಮಂತ್ರಿಯು ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವನಿಗೆ ಅಪ್ಪಣೆಯಾದಂತೆ ಆಗಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು ಅವನು ಹೋದ ಮೇಲೆ ಆ ಮಂತ್ರಿಯು ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲುವ ಹಾಗೆ ಅವನಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಆ ಮಂತ್ರಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಯ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಯೇ ನಾನು ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲುವ ಹಾಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡಲಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಆಗ ಆ ಮಂತ್ರಿಯು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಅಯ್ಯಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ ನಿನಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದೆಯಲ್ಲಾ ಅದು ಹೇಗೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಆಗ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಆ ಮಂತ್ರಿಗೆ

ಪ್ರಥಮಾಧ್ಯಾಯ ಸಮಾಪ್ತಂ ॥ ಅಥ ದ್ವಿತೀಯಾಧ್ಯಾಯಃ ॥ ಶ್ರೀಮತೇ ರಾಮಾನುಜಾಯ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀಮತೇ ನಿಗಮಾಂತಮಹಾದೇಶಿಕಾಯ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀಮತೇ ಶಠಕೋಪಾಯ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀಮತೇ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾಥಸಮಾರಂಭಾಂ ನಾಥಯಾಮುನಮಧ್ಯಮಾಂ ಅಸ್ಮದಾಚಾರ್ಯಪರ್ಯಂತಾಂ ವಂದೇ ಗುರುಪರಂಪರಾಂ

ಶ್ರೀಮತ್ಪರಮಗಂಭೀರಸ್ಯಾದ್ವಾದಾಮೋಘಲಾಂಛನಾಯ ನಮಃ ಶ್ರೀಮತೇ ಪರಮಗುರವೇ ನಮಃ ಪರಮಾತ್ಮನೇ ನಮಃ ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ಹರಿಹರಪುತ್ರಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ಶ್ರೀಮದ್ಗಣಾಧಿಪತಯೇ ನಮಃ ಶ್ರೀಮದ್ವೀರವಿರೂಪಾಕ್ಷಪಂಪಾಪತಿಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ಶ್ರೀಮದ್ಭುವನೈಕಮಲ್ಲಸದಾಶಿವರಾಯಮಹಾರಾಯಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಜಾಧಿರಾಜಪರಮೇಶ್ವರಭಾಷೆಗೆತಪ್ಪರಾಯರಗಂಡಪೆರ್ಮಾಡಿಮಹಾರಾಜಾಧಿರಾಜರಾಜಮಾರ್ತಾಂಡಶ್ರೀವೀರಬುಕ್ಕರಾಯಮಹಾರಾಯರ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕಸಂವತ್ಸರಂಗಳು ೨೦ ಇಪ್ಪತ್ತಕ್ಕಂ ಸಲ್ವ ಪ್ರಮಾದಿ ಸಂವತ್ಸರಂಗಳು ೬೦ ಅರುವತ್ತಕ್ಕಂ ಸಲ್ವ ಪ್ರಭವ

৭৮। ৫ ৷ ৷ ৷

ಮಾಡಿಸಿದ ಮಹಾಮಂಟಪವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ್ದ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತನು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದ ಸಮಸ್ತ ಋಷಿಗಳೂ ಮಹಾರಾಜನಾದ ಪರೀಕ್ಷಿತನಿಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿದರು. ಆಗ ಪರೀಕ್ಷಿತನು ಅವರಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಅವರಿಂದ ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ಪಡೆದನು. ಆಗ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಅವನಿಗೆ ಅರ್ಘ್ಯ ಪಾದ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸತ್ಕರಿಸಿದರು. ಆಗ ಪರೀಕ್ಷಿತನು ಅವರಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಮಹಾತ್ಮರೇ, ನಾನು ಮಾಡಿದ ಈ ಯಜ್ಞವು ಸಫಲವಾಯಿತು. ಏಕೆಂದರೆ ನಿಮ್ಮಂಥ ಮಹಾತ್ಮರ ದರ್ಶನವಾಯಿತು. ಆಗ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಅವನಿಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿ ಅವನಿಂದ ಸತ್ಕಾರವನ್ನು ಪಡೆದು ಅವನಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಮಹಾರಾಜನೇ, ನಿನ್ನ ಯಜ್ಞವು ಸಫಲವಾಯಿತು. ಏಕೆಂದರೆ ನಿನ್ನಂಥ ಮಹಾತ್ಮರ ದರ್ಶನವಾಯಿತ

ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಂಧಿಸಿದ ಸಂಧಿ ಸಮಯ

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਜਾਨੀ ਏਹ ਭਲੀ ॥ ਜਉ ਕਾਹੂ ਕੀ ਪਰਉ ਸਰਨਿ ਤਉ ਅਪਨੀ ਓਰ ਚਿਤਵੈ ਦੇਹ ਚਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਤਹ ਮੋਹੀ ਅਤਿ ਬਾਤ ਗਲੀ ॥ ਜਹ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਤਹ ਨੈਕੁ ਨ ਆਵੈ ਨੀਦ ਅਲੀ ॥੧॥ ਜਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਦੂਤ ਜਮ ਦਾਰੁਨ ਤਹ ਹਉ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਮਲੀ ॥ ਜਹ ਜੋਨਿ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਬਿਆਪਹਿ ਤਹ ਮੋਹਿ ਕਰਤੈ ਕਲ ਰਲੀ ॥੨॥ ਜਹ ਨਰਕ ਘੋਰ ਕੁੰਟ ਮਹਾ ਅੰਧਾਰ ਤਹ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ਬਲੀ ॥ ਜਹ ਸੀਤ ਤਪਤ ਭੂਖ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤਹ ਮੋਹਿ ਨਾਮ ਕੀ ਪ੍ਰਗਟੀ ਪਲੀ ॥੩॥ ਜਹ ਸੁਰਗ ਮਿਰਤ ਪਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਤਹ ਤੂ ਰਵਿਆ ਸਰਬ ਥਲੀ ॥ ਜਹ ਤੂ ਤਹ ਤੂ ਤੂ ਤੂ

ଦୁଃଖ ଦୂରେ ଯାଉ ଯାଉ

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਾਈ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਸਚੇ ਤੇ ਸਚੁ ਪਾਇ

ཤེས་རབ་ཀྱི་ཕ་རོལ་ཏུ་ཕྱིན་པའི་ཞལ་ཏ་ཀ་ཆེན་པོ།

ཤེས་རབ་ཀྱི་ཕ་རོལ་ཏུ་ཕྱིན་པའི་ཞལ་ཏ་ཀ་ཆེན་པོ།

ଏହି ପ୍ରକାରେ ଦୁଇ ଜଣ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ଦେଖି

ਸਲੋਕੁ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਅਪਤਿ ਪਰਾਰਬਧ ਕੀ ਦੂਜੀ ਅਪਤਿ ਜਗਾਤਿ ॥ ਤੀਜੀ ਅਪਤਿ ਸੰਚਿਤ ਕੀ ਤਾ ਮਹਿ ਬਸੈ ਉਪਾਤਿ ॥ ਚਉਥੀ ਅਪਤਿ ਕ੍ਰਿਆਮਾਣ ਕੀ ਤਾ ਮਹਿ ਏਹ ਬਿਬਸਥ ॥ ਪੰਚਮ ਅਪਤਿ ਆਪ ਕੀ ਤਹ ਹਉ ਰਹਿਓ ਸਮਸਥ ॥ ਇਨ ਅਪਤਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਭਜਨੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਆਪਦਾ ਜੋ ਜਪੈ ਨਿਦਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸੋਈ ॥ ਜਾ ਕੀ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥ ਜਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਦਾ ਰਹਿਓ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰੂਪ ਨਾਹੀ ਕਾਲ ਕਾਮ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਹੂ ਕਾਮ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਰੰਗ ਨ ਰੇਖ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਿ ਏਕ ਅਲੇਖ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਚਿੰਤ ਅਨ ਮਾਸ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਮਾਇ ਨ ਬਾਪ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਨ ਚਿੰਤ ॥ ਜਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਕਿੰਤ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਭੂਖ ਪਿਆਸ ॥ ਜਾ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹ ਸਗਲੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਦੁਖ ਰੋਗ ॥ ਆਪਹਿ ਭੋਗ ਨ ਆਪਹਿ ਜੋਗ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਚਿਹਨ ਨ ਚਾਰ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਰਤਾ ਆਧਾਰ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਜਾਤਿ ਨ ਜਨਮ ॥ ਆਪਹਿ ਧਰਮ ਨ ਆਪਹਿ ਕਰਮ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਮਾਤ ਨ ਤਾਤ ॥ ਸਦ ਹੀ ਨਿਹਚਲ ਆਪਹਿ ਥਾਤ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਸੋਗ ਨ ਹਰਖ ॥ ਸਭ ਤੇ ਦੂਰਿ ਸਭਹੂ ਤੇ ਨਰਿਖ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਰੂਪ ਨ ਰੇਖ ॥ ਆਪਹਿ ਪੁੰਨ ਨ ਆਪਹਿ ਪੇਖ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਸੁਖ ਅਨੰਦ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪੂਰਨ ਮੰਦ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਲਾਹੀ ਸਾਹਿਬੁ ਅਮਰੁ ਅਨੂਪੁ ॥ ਜਾ ਕੀ ਕਿਰਤਿ ਕਥੇ ਤੇ ਚੁਪ ॥ ਜਾ ਕਾ ਕਥਨੁ ਕਰਤ ਸੁਰਿ ਲਾਜ ॥ ਜਾ ਕੀ ਅਪਰ ਪਰ ਨਹੀ ਥਾਹ ॥ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹ ਦਿਸਿ ਓਹੁ ਹੋਇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਲਿਖਿ ਨ ਸਕਤ ਸਭ ਕਾਲ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਜਾ ਕੈ ਮਾਲ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੋਭਾ ਨਿਰਮਲ ਰੂਪ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜਪਿ ਭਏ ਅਨੂਪ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸੋਈ ॥ ਜਾ ਕੀ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥ ਜਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਦਾ ਰਹਿਓ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰੂਪ ਨਾਹੀ ਕਾਲ ਕਾਮ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਹੂ ਕਾਮ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਰੰਗ ਨ ਰੇਖ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਿ ਏਕ ਅਲੇਖ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਚਿੰਤ ਅਨ ਮਾਸ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਮਾਇ ਨ ਬਾਪ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਨ ਚਿੰਤ ॥ ਜਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਕਿੰਤ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਭੂਖ ਪਿਆਸ ॥ ਜਾ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹ ਸਗਲੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਦੁਖ ਰੋਗ ॥ ਆਪਹਿ ਭੋਗ ਨ ਆਪਹਿ ਜੋਗ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਚਿਹਨ ਨ ਚਾਰ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਰਤਾ ਆਧਾਰ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਜਾਤਿ ਨ ਜਨਮ ॥ ਆਪਹਿ ਧਰਮ ਨ ਆਪਹਿ ਕਰਮ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਮਾਤ ਨ ਤਾਤ ॥ ਸਦ ਹੀ ਨਿਹਚਲ ਆਪਹਿ ਥਾਤ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਸੋਗ ਨ ਹਰਖ ॥ ਸਭ ਤੇ ਦੂਰਿ ਸਭਹੂ ਤੇ ਨਰਿਖ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਰੂਪ ਨ ਰੇਖ ॥ ਆਪਹਿ ਪੁੰਨ ਨ ਆਪਹਿ ਪੇਖ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਸੁਖ ਅਨੰਦ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪੂਰਨ ਮੰਦ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਲਾਹੀ ਸਾਹਿਬੁ ਅਮਰੁ ਅਨੂਪੁ ॥ ਜਾ ਕੀ ਕਿਰਤਿ ਕਥੇ ਤੇ ਚੁਪ ॥ ਜਾ ਕਾ ਕਥਨੁ ਕਰਤ ਸੁਰਿ ਲਾਜ ॥ ਜਾ ਕੀ ਅਪਰ ਪਰ ਨਹੀ ਥਾਹ ॥ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹ ਦਿਸਿ ਓਹੁ ਹੋਇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਲਿਖਿ ਨ ਸਕਤ ਸਭ ਕਾਲ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਜਾ ਕੈ ਮਾਲ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੋਭਾ ਨਿਰਮਲ ਰੂਪ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜਪਿ ਭਏ ਅਨੂਪ ॥ ੧ ॥

ਸਲੋਕ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲ ॥੧

ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲ ॥੧

ಸಿಂಹಾಸನಾಧಿರೂಢೆ ಸಿಂಹವಾಹನೆ ಸಿಂಹಮುಖಿ ಸಿಂಹಕಟಿ ಸಿಂಹಪೃಷ್ಠೆ ಸಿಂಹಾಸನೆ ಸಿಂಹಾಸನಪ್ರಿಯೆ ಸಿಂಹಾಸನಸ್ಥಿತ

ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲ ॥੧॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲ ॥੧॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ಮಾಡಿಸಿದ ಶ್ರೀಮಂತ ಮಹಾಜನರಾದ ಸೆಟ್ಟಿಗಳು ಮತ್ತು ಶೆಟ್ಟಿಗಳು ಮೊದಲಾದವರು ಮಾಡಿಸಿದ ಸಾಲಿಗ್ರಾಮ ಶಿಲೆಯ ಮೂರ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು ಕಂಚಿನ ಮೂರ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು ಪಂಚಲೋಹದ ಮೂರ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು ಪಾಷಾಣದ ಮೂರ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು ಮರದ ಮೂರ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು ಬೆಳ್ಳಿಯ ಮೂರ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು ಚಿನ್ನದ ಮೂರ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು ಮಾಣಿಕ್ಯದ ಮೂರ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು ಮುತ್ತಿನ ಮೂರ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು ಪವಳದ ಮೂರ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು ಹವಳದ ಮೂರ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು ಪಚ್ಚೆಯ ಮೂರ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು ವಜ್ರದ ಮೂರ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು ಗೋಮೇಧಿಕದ ಮೂರ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು ವೈಡೂರ್ಯದ ಮೂರ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು ನೀಲದ ಮೂರ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು ಸ್ಫಟಿಕದ ಮೂರ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು ಮಣಿಯ ಮೂರ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು ಮಣ್ಣಿನ ಮೂರ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು ಸುಣ್ಣದ ಮೂರ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು ಕಲ್ಲಿನ ಮೂರ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು ಗಾರೆಯ ಮೂರ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು ಕಬ್ಬಿಣದ ಮೂರ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು ಉಕ್ಕಿನ ಮೂರ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು ಹಿತ್ತಾಳೆಯ ಮೂರ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು ಸೀಸದ ಮೂರ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು ತಾಮ್ರದ

ক্রিয়াকলাপ। ধর্ম্মপুস্তক। নিত্যকর্ম্ম। বৈষ্ণবধর্ম্ম। প্রেমভক্তি। প্রেমবৈষ্ণবধর্ম্মপ্রচারক। শ্রীকৃষ্ণচৈতন্যদেব। শ্রীনিত্যানন্দ। শ্রীঅদ্বৈতাচার্য্য। শ্রীবাসপণ্ডিত। শ্রীগদাধরপণ্ডিত। শ্রীমুরারিগুপ্ত। শ্রীবক্রেশ্বরপণ্ডিত। শ্রীপুরুষোত্তমসঞ্জয়। শ্রীকাশীশ্বরপণ্ডিত। শ্রীরূপসনাতন। শ্রীরঘুনাথভট্ট। শ্রীগোপালভট্ট। শ্রীরঘুনাথদাস। শ্রীজীবগোস্বামী। শ্রীলোকনাথগোস্বামী। শ্রীভূগর্ভগোস্বামী। শ্রীশ্যামানন্দ। শ্রীনরোত্তমঠাকুর। শ্রীশ্রীনিবাসআচার্য্য। শ্রীবীরভদ্রগোস্বামী। শ্রীরামচন্দ্রকবিরাজ। শ্রীগোবিন্দকবিরাজ। শ্রীকর্ণপুরকবি। শ্রীকবিকর্ণপুর। শ্রীবৃন্দাবনদাস। শ্রীলোচনদাস। শ্রীজ্ঞানদাস। শ্রীগোবিন্দদাস। শ্রীবলরামদাস। শ্রীমাধবাচার্য্য। শ্রীকৃষ্ণদাসকবিরাজ। শ্রীকৃষ্ণদাসবাবাজী। শ্রীমনোহরদাস। শ্রীনরহরিচক্রবর্ত্তী। শ্রীরসিকানন্দ। শ্রীগোকুলানন্দ। শ্রীশ্যামদাস। শ্রীরাধামোহনঠাকুর। শ্রীবিশ্বনাথচক্রবর্ত্তী। শ্রীজগন্নাথদাস। শ্রীরূপনারায়ণ। শ্রীকৃষ্ণচরণদাস। শ্রীবলদেববিদ্যাভূষণ। শ্রীরাধাদামোদর। শ্রীরাধাকৃষ্ণ। শ্রীরাধারমণ। শ্রীরাধাবল্লভ। শ্রীরাধাগোপীনাথ। শ্রীরাধাগোকুলানন্দ। শ্রীরাধাবিনোদ। শ্রীরাধাগোবিন্দ। শ্রীরাধাবৃন্দাবনচন্দ্র। শ্রীরাধাবৃন্দাবনবিহারী। শ্রীরাধাবৃন্দাবনেশ্বর। শ্রীরাধাবৃন্দাবনেশ্বরী। শ্রীরাধাবৃন্দাবনেশ্বরীদেবী। শ্রীরাধাবৃন্দাবনেশ্বরীদেবীঠাকুরাণী। শ্রীরাধাবৃন্দাবনেশ্বরীদেবীঠাকুরাণীদেবী। শ্রীরাধাবৃন্দাবনেশ্বরীদেবীঠাকুরাণীদেবীঠাকুরাণী। শ্রীরাধাবৃন্দাবনেশ্বরীদেবীঠাকুরাণীদেবীঠাকুরাণীদেবী। শ্রীরাধাবৃন্দাবনেশ্বরীদেবীঠাকুরাণীদেবীঠাকুরাণীদেবীঠাকুরাণী। শ্রীরাধাবৃন্দাবনেশ্বরীদেবীঠাকুরাণীদেবীঠাকুরাণীদেবীঠাকুরাণীদেবী। শ্রীরাধাবৃন্দাবনেশ্বরীদেবীঠাকুরাণীদেবীঠাকুরাণীদেবীঠাকুরাণীদেবীঠাকুরাণী। শ্রীরাধাবৃন্দাবনেশ্বরীদেবীঠাকুরাণীদেবীঠাকুরাণীদেবীঠাকুরাণীদেবীঠাকুরাণীদেবী। শ্রীরাধাবৃন্দাবনেশ্বরীদেবীঠাকুরাণীদেবীঠাকুরাণীদেবীঠাকুরাণীদেবীঠাকুরাণীদেবীঠাকুরাণী। শ্রীরাধাবৃন্দাবনেশ্বরীদেবীঠাকুরাণীদেবীঠাকুরাণীদেবীঠাকুরাণীদেবীঠাকুরাণীদেবীঠাকুরাণীদেবী। শ্রীরাধাবৃন্দাবনেশ্বরীদেবীঠাকুরাণীদেবীঠাকুরাণীদেবীঠাকুরাণীদেবীঠাকুরাণীদেবীঠাকুরাণীদেবীঠাকুরাণী। শ্রীরাধাবৃন্দাবনেশ্বরীদেবীঠাকুরাণীদেবীঠাকুরাণীদেবীঠাকুরাণীদেবীঠাকুরাণীদেবীঠাকুরাণীদেবীঠাকুরাণীদেবী। শ্রীরাধাবৃন্দাবনেশ্বরীদেবীঠাকুরাণীদেবীঠাকুরাণীদেবীঠাকুরাণীদেবীঠাকুরাণীদেবীঠাকুরাণীদেবীঠাকুরাণীদেবীঠাকুরাণী। শ্রীরাধাবৃন্দাবনেশ্বরীদেবীঠাকুরাণীদেবীঠাকুরাণীদেবীঠাকুরাণীদেবীঠাকুরাণীদেবীঠাকুরাণীদেবীঠাকুরাণীদেবীঠাকুরাণীদেবী। শ্রীরাধাবৃন্দাবনেশ্বরীদেবীঠাকুরাণীদেবীঠাকুরাণীদেবীঠাকুরাণীদেবীঠাকুরাণীদেবীঠাকুরাণীদেবীঠাকুরাণীদেবীঠাকুরাণীদেবীঠাকুরাণী।

শ্রীরাধাবৃন্দাবনেশ্বরীদেবীঠাকুরাণীদেবীঠাকুরাণীদেবীঠাকুরাণীদেবীঠাকুরাণীদেবীঠাকুরাণীদেবীঠাকুরাণীদেবীঠাকুরাণীদেবীঠাকুরাণ

ଏହା ଶୁଣି ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ର ଜାନକୀଙ୍କୁ ଅଗ୍ନିରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ କହିଲେ । ଜାନକୀ ଅଗ୍ନିରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ । ଅଗ୍ନିଦେବ ଜାନକୀଙ୍କୁ ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ହାତରେ ସମର୍ପଣ କଲେ । ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ର ଜାନକୀଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ । ଜାନକୀ ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ବାମ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ବସିଲେ । ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ର ଜାନକୀଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଦର କଲେ । ଜାନକୀ ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭକ୍ତି କଲେ । ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ର ଜାନକୀଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ନେହ କଲେ । ଜାନକୀ ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରେମ କଲେ । ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ର ଜାନକୀଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦ ଦେଲେ । ଜାନକୀ ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦ ଦେଲେ । ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ର ଜାନକୀଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୁଖ ଦେଲେ । ଜାନକୀ ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୁଖ ଦେଲେ । ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ର ଜାନକୀଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶାନ୍ତି ଦେଲେ । ଜାନକୀ ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶାନ୍ତି ଦେ

ଅଗ୍ରହାୟଣ ମାସ ୨ ଦିନ ଅଷ୍ଟମୀ ତିଥି ଶୁକ୍ରବାର ଦିବସ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ଦେବଙ୍କ ଶ୍ରୀ ଅଙ୍ଗରେ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦେବୀ ଙ୍କ ଶ୍ରୀ ଅଙ୍ଗ ଲାଗି ଥିବା

ཀ་ཁ་ག་ང་ཅ་ཆ་ཇ་ཉ་ཏ་ཐ་ད་ན་པ་ཕ་བ་མ་ཙ་ཚ་ཛ་ཝ་ཞ་ཟ་འ་ཡ་ར་ལ་ཤ་ས་ཧ་ཨ།

ཀ་ཁ་ག་ང་ཅ་ཆ་ཇ་ཉ་ཏ་ཐ་ད་ན་པ་ཕ་བ་མ་ཙ་ཚ་ཛ་ཝ་ཞ་ཟ་འ་ཡ་ར་ལ་ཤ་ས་ཧ་ཨ།

ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ ಹರಿಃ ಓಂ ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತ್ಯೈನಮಃ ಶ್ರೀ ಕುಲದೇವತಾಭ್ಯೋನಮಃ ಶ್ರೀ ಗೌರೀಶಂಕರಾಭ್ಯಾಂನಮಃ ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣಾಭ್ಯಾಂನಮಃ ಶ್ರೀ ಉಮಾಮಹೇಶ್ವರಾಭ್ಯಾಂನಮಃ ಶ್ರೀ ಸೀತಾರಾಮಾಭ್ಯಾಂನಮಃ ಶ್ರೀ ರಾಧಾಕೃಷ್ಣಾಭ್ಯಾಂನಮಃ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ ಶ್ರೀ ಮಾತಾಪಿತೃಭ್ಯೋನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರ್ವೇಭ್ಯೋಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರ್ವೇಭ್ಯೋಬಂಧುಭ್ಯೋನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರ್ವೇಭ್ಯೋಮಿತ್ರೇಭ್ಯೋನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರ್ವೇಭ್ಯೋಜ್ಞಾತಿಭ್ಯೋನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರ್ವೇಭ್ಯೋಭಕ್ತೇಭ್ಯೋನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರ್ವೇಭ್ಯೋಶಿಷ್ಯೇಭ್ಯೋನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರ್ವೇಭ್ಯೋಪುತ್ರೇಭ್ಯೋನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರ್ವೇಭ್ಯೋಪೌತ್ರೇಭ್ಯೋನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರ್ವೇಭ್ಯೋಸೋದರೇಭ್ಯೋನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರ್ವೇಭ್ಯೋಸೋದರಿಭ್ಯೋನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರ್ವೇಭ್ಯೋಸೋದರಸಂಬಂಧಿಭ್ಯೋನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರ್ವೇಭ್ಯೋಸೋದರಿಸಂಬಂಧಿಭ್ಯೋನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರ್ವೇಭ್ಯೋಮಾತುಲೇಭ್ಯೋನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರ್ವೇಭ್ಯೋಮಾತುಲಿಭ್ಯೋನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರ್ವೇಭ್ಯೋಮಾತುಲಸಂಬಂಧಿಭ್ಯೋನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರ್ವೇಭ್ಯೋಮಾತುಲಿಸಂಬಂಧಿಭ್ಯೋನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರ್ವೇಭ್ಯೋಮಾತೃಷ್ವಸೃಭ್ಯೋನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರ್ವೇಭ್ಯೋಮಾತೃಷ್ವಸೃಸಂಬಂಧಿಭ್ಯೋನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರ್ವೇಭ್ಯೋಪಿತೃಷ್ವಸೃಭ್ಯೋನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರ್ವೇಭ್ಯೋಪಿತೃಷ್ವಸೃಸಂಬಂಧಿಭ್ಯೋನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರ್ವೇಭ್ಯೋಮಾತುಲಪುತ್ರೇಭ್ಯೋನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರ್ವೇಭ್ಯೋಮಾತುಲಪುತ್ರಿಭ್ಯೋನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರ್ವೇಭ್ಯೋಮಾತುಲಪುತ್ರಸಂಬಂಧಿಭ್ಯೋನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರ್ವೇಭ್ಯೋಮಾತುಲಪುತ್ರಿಸಂಬಂಧಿಭ್ಯೋನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರ್ವೇಭ್ಯೋಮಾತೃಷ್ವಸೃಪುತ್ರೇಭ್ಯೋನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರ್ವೇಭ್ಯೋಮಾತೃಷ್ವಸೃಪುತ್ರಿಭ್ಯೋನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರ್ವೇಭ್ಯೋಮಾತೃಷ್ವಸೃಪುತ್ರಸಂಬಂಧಿಭ್ಯೋನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರ್ವೇಭ್ಯೋಮಾತೃಷ್ವಸೃಪುತ್ರಿಸಂಬಂಧಿಭ್ಯೋನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರ್ವೇಭ್ಯೋಪಿತೃಷ್ವಸೃಪುತ್ರೇಭ್ಯೋನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರ್ವೇಭ್ಯೋಪಿತೃಷ್ವಸೃಪುತ್ರಿಭ್ಯೋನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರ್ವೇಭ್ಯೋಪಿತೃಷ್ವಸೃಪುತ್ರಸಂಬಂಧಿಭ್ಯೋನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರ್ವೇಭ್ಯೋಪಿತೃಷ್ವಸೃಪುತ್ರಿಸಂಬಂಧಿಭ್ಯೋನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರ್ವೇಭ್ಯೋಮಾತುಲಪೌತ್ರೇಭ್ಯೋನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರ್ವೇಭ್ಯೋಮಾತುಲಪೌತ್ರಿಭ್ಯೋನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರ್ವೇಭ್ಯೋಮಾತುಲಪೌತ್ರಸಂಬಂಧಿಭ್ಯೋನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರ್ವೇಭ್ಯೋಮಾತುಲಪೌತ್ರಿಸಂಬಂಧಿಭ್ಯೋನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರ್ವೇಭ್ಯೋಮಾತೃಷ್ವಸೃಪೌತ್ರೇಭ್ಯೋನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರ್ವೇಭ್ಯೋಮಾತೃಷ್ವಸೃಪೌತ್ರಿಭ್ಯೋನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರ್ವೇಭ್ಯೋಮಾತೃಷ್ವಸೃಪೌತ್ರಸಂಬಂಧಿಭ್ಯೋನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರ್ವೇಭ್ಯೋಮಾತೃಷ್ವಸೃಪೌತ್ರಿಸಂಬಂಧಿಭ್ಯೋನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರ್ವೇಭ್ಯೋಪಿತೃಷ್ವಸೃಪೌತ್ರೇಭ್ಯೋನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರ್ವೇಭ್ಯೋಪಿತೃಷ್ವಸೃಪೌತ್ರಿಭ್ಯೋನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರ್ವೇಭ್ಯೋಪಿತೃಷ್ವಸೃಪೌತ್ರಸಂಬಂಧಿಭ್ಯೋನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರ್ವೇಭ್ಯೋಪಿತೃಷ್ವಸೃಪೌತ್ರಿಸಂಬಂಧಿಭ್ಯೋನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರ್ವೇಭ್ಯೋಮಾತುಲಪ್ರಪೌತ್ರೇಭ್ಯೋನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರ್ವೇಭ್ಯೋಮಾತುಲಪ್ರಪೌತ್ರಿಭ್ಯೋನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರ್ವೇಭ್ಯೋಮಾತುಲಪ್ರಪೌತ್ರಸಂಬಂಧಿಭ್ಯೋನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರ್ವೇಭ್ಯೋಮಾತುಲಪ್ರಪೌತ್ರಿಸಂಬಂಧಿಭ್ಯೋನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರ್ವೇಭ್ಯೋಮಾತೃಷ್ವಸೃಪ್ರಪೌತ್ರೇಭ್ಯೋನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರ್ವೇಭ್ಯೋಮಾತೃಷ್ವಸೃಪ್ರಪೌತ್ರಿಭ್ಯೋನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರ್ವೇಭ್ಯೋಮಾತೃಷ್ವಸೃಪ್ರಪೌತ್ರಸಂಬಂಧಿಭ್ಯೋನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರ್ವೇಭ್ಯೋಮಾತೃಷ್ವಸೃಪ್ರಪೌತ್ರಿಸಂಬಂಧಿಭ್ಯೋನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರ್ವೇಭ್ಯೋಪಿತೃಷ್ವಸೃಪ್ರಪೌತ್ರೇಭ್ಯೋನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರ್ವೇಭ್ಯೋಪಿತೃಷ್ವಸೃಪ್ರಪೌತ್ರಿಭ್ಯೋನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರ್ವೇಭ್ಯೋಪಿತೃಷ್ವಸೃಪ್ರಪೌತ್ರಸಂಬಂಧಿಭ್ಯೋನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರ್ವೇಭ್ಯೋಪಿತೃಷ್ವಸೃಪ್ರಪೌತ್ರಿ

ଜୟ ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ ଜୟ ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ । ଜୟ ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ ଜୟ ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ । ଜୟ ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ ଜୟ ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ । ଜୟ ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ ଜୟ ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ ।

ಶ್ರೀಮದ್ವಿಶ್ವಾಧಿಪತ್ಯಂ ಸಕಲಸುಖಕರಂ ಸಾಧುಸಂಪೂಜ್ಯಮಾನಂ
ಸೌಮ್ಯಂ ಸೌಭಾಗ್ಯಧಾಮಂ ಸಕಲಜನಹಿತ

ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਪਾਵ ਸਹਜ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥ ਸੁਣਿਐ ਹੋਵੈ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ॥ ਸੁਣਿਐ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਉਪਾਧਿ ॥ ਸੁਣਿਐ ਧਰਤਿ ਧਵਲ ਆਕਾਸ ॥ ਸੁਣਿਐ ਦੀਪ ਲੋਅ ਪਾਤਾਲ ॥ ਸੁਣਿਐ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸਰਾ ਗੁਣਾ ਕਾ ਗਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸਰਾ ਗੁਣਾ ਕਾ ਗਾਹੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸੇਖ ਪੀਰ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥ ਸੁਣਿਐ ਅੰਧੇ ਪਾਵਹਿ ਰਾਹ ॥ ਸੁਣਿਐ ਹਾਥ ਹੋਵੈ ਅਸਗਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਈਸਰੁ ਬਰਮਾ ਇੰਦੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹਣ ਮੰਦੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਤਨਿ ਭੇਦ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਵੇਦ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸਰਾ ਗੁਣਾ ਕਾ ਗਾਹੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਮੁਹਿ ਚਲੈ ਪਵਣਾ ਪਾਣੀ ॥ ਸੁਣਿਐ ਧਰਮ ਰਾਇ ਦੀਬਾਣੀ ॥ ਸੁਣਿਐ ਪੰਡਿ ਪਵੈ ਸਚੁ ਨਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸਰਾ ਗੁਣਾ ਕਾ ਗਾਹੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਲਾਗੈ ਸਹਜ ਧਿਆਨੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਥਾਨੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਦਿਸੈ ਸਗਲ ਭਵਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸਰਾ ਗੁਣਾ ਕਾ ਗਾਹੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਗਿਆਨੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਅਠਸਠਿ ਕਾ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸਰਾ ਗੁਣਾ ਕਾ ਗਾਹੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸਰਾ ਗੁਣਾ ਕਾ ਗਾਹੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਦਾਤਿ ਰਿਜਾਕ ਕਾ ਪੀਰ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸਰਾ ਗੁਣਾ ਕਾ ਗਾਹੁ

ཤེས་རབ་ཀུན་བཏུས་ཀྱི་ཚིག་བཅད་ཀ་ཐ་ཡོད་པ་ཞེས་བྱ་བ་ནི།

ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ଦୁଇ ଜଣଙ୍କ ଉପରେ ଅଭିଯୋଗ ଆଣିଥିଲେ । ଏହି ଅଭିଯୋଗ ଶୁଣି ଜଜ୍ ସାହେବ ଏହି ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ଡାକି ପଚାରିଲେ ଯେ ତୁମେ ଦୁଇ ଜଣ ଏ ଅଭିଯୋଗ ଉପରେ କ'ଣ କହିବ ? ଏହା ଶୁଣି ଏହି ଦୁଇ ଜଣ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ଯେ ଆମେ ଦୁଇ ଜଣ ଏ ଅଭିଯୋଗ ଉପରେ କିଛି କହିବା ନାହିଁ । ଆମେ ଦୁଇ ଜଣ ଏ ଅଭିଯୋଗ ଉପରେ ଆପଣଙ୍କ ଠାରେ ଦୋଷ ସ୍ୱୀକାର କରୁଛୁ । ଏହା ଶୁଣି ଜଜ୍ ସାହେବ ଏହି ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରି ଏହି ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ଦୁଇ ବର୍ଷ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଦେଲେ । ଏହି ଦୁଇ ଜଣ ଜଜ୍ ସାହେବଙ୍କ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଶୁଣି ଜଜ୍ ସାହେବଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ ଯେ ଆମେ ଦୁଇ ଜଣ ଏ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଉପରେ ଉଚ୍ଚ ଆଦାଲତରେ ଆପିଲ କରିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛୁ । ଆପଣ ଆମକୁ ଆପିଲ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦିଅନ୍ତୁ । ଏହା ଶୁଣି ଜଜ୍ ସାହେବ ଏହି ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ଆପିଲ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦେଲେ । ଏହି ଦୁଇ ଜଣ ଜଜ୍ ସାହେବଙ୍କ ଅନୁମତି ପାଇ ଉଚ୍ଚ ଆଦାଲତରେ ଆପିଲ କଲେ । ଉଚ୍ଚ ଆଦାଲତରେ ଏହି ଆପିଲ ଶୁଣାଣି ହେଲା । ଏହି ଆପିଲ ଶୁଣାଣି ସମୟରେ ଏହି ଦୁଇ ଜଣ ଉଚ୍ଚ ଆଦାଲତରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ । ଏହି ଦୁଇ ଜଣଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଜଣେ ଓକିଲ ଉଚ୍ଚ ଆଦାଲତରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଏହି ଦୁଇ ଜଣଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଓକିଲାତି କଲେ । ଏହି ଓକିଲ ଉଚ୍ଚ ଆଦାଲତରେ ଏହି ଦୁଇ ଜଣଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଯୁକ୍ତି ଉପସ୍ଥାପନ କଲେ ଯେ ଏହି ଦୁଇ ଜଣ ଏ ଅଭିଯୋଗ ଉପରେ ଦୋଷ ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି ସତ କିନ୍ତୁ ଏହି ଦୁଇ ଜଣ ଏ ଅଭିଯୋଗ ଉପରେ ଦୋଷ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ପାଇଁ ଏହି ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ଜଣେ ଓକିଲ ପରାମର୍ଶ ଦେଇ ନଥିଲେ ।

ଅଟନ୍ତି । ଏହି ଗ୍ରାମରେ ଦୁଇଟି ଦେବୀ ଅଛନ୍ତି । ଏକ ଦେବୀଙ୍କ ନାମ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଚଣ୍ଡୀ ଦେବୀ ଓ ଅନ୍ୟ ଦେବୀଙ୍କ ନାମ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଚଣ୍ଡୀ ଦେବୀ । ଏହି ଦେବୀଙ୍କ ଉତ୍ସବ ଚୈତ୍ର ମାସରେ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ଉତ୍ସବରେ ଅନେକ ଲୋକ ଏକତ୍ର ହୋଇଥାନ୍ତି

ଏକଦା ଦେବଗୁରୁ ବୃହସ୍ପତି ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଉଥିଲେ । ଦେବତାମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭକ୍ତିଭାବରେ ଶୁଣୁଥିଲେ । ଏହାପରେ ଦେବଗୁରୁ

ज्ञानं ॥ ३ ॥ ज्ञानस्य हि प्रकृतिपुरुषविवेकपूर्वकत्वात्तयोः स्वरूपं तावदाह ॥ ४ ॥ प्रकृतिः सत्त्वरजस्तमसां साम्यावस्था ॥ ५ ॥ पुरुषः प्रकृतेः परः ॥ ६ ॥ प्रकृतिपुरुषयोः परस्परविलक्षणत्वं दर्शयति ॥ ७ ॥ प्रकृतिः परिणामिनी ॥ ८ ॥ पुरुषस्तु कूटस्थनित्यः ॥ ९ ॥ प्रकृतेः परिणामित्वं दर्शयति ॥ १० ॥ प्रकृतिः सत्त्वरजस्तमसां साम्यावस्था ॥ ११ ॥ तत्र सत्त्वं प्रकाशकं लघु च ॥ १२ ॥ रजः प्रवर्तकं चलं च ॥ १३ ॥ तमो नियामकं गुरु च ॥ १४ ॥ सत्त्वं सुखे संयोजयति ॥ १५ ॥ रजो दुःखे ॥ १६ ॥ तमो विषादे ॥ १७ ॥ सत्त्वं रजसा तमसा च मिश्रितं सुखं दुःखं मोहं च जनयति ॥ १८ ॥ रजस्तमोभ्यां मिश्रितं सत्त्वं सुखं जनयति ॥ १९ ॥ सत्त्वतमोभ्यां मिश्रितं रजो दुःखं जनयति ॥ २० ॥ सत्त्वरजोभ्यां मिश्रितं तमो मोहं जनयति ॥ २१ ॥ सत्त्वं रजस्तमसी अभिभूय भवति ॥ २२ ॥ रजः सत्त्वतमसी अभिभूय भवति ॥ २३ ॥ तमः सत्त्वरजसी अभिभूय भवति ॥ २४ ॥ सत्त्वं रजस्तमसी अभिभूय वर्धते ॥ २५ ॥ रजः सत्त्वतमसी अभिभूय वर्धते ॥ २६ ॥ तमः सत्त्वरजसी अभिभूय वर्धते ॥ २७ ॥ सत्त्वं रजस्तमसी अभिभूय वर्धमानं सुखं दुःखं मोहं च जनयति ॥ २८ ॥ रजः सत्त्वतमसी अभिभूय वर्धमानं सुखं दुःखं मोहं च जनयति ॥ २९ ॥ तमः सत्त्वरजसी अभिभूय वर्धमानं सुखं दुःखं मोहं च जनयति ॥ ३० ॥ सत्त्वं रजस्तमसी अभिभूय वर्धमानं सुखं जनयति ॥ ३१ ॥ रजः सत्त्वतमसी अभिभूय वर्धमानं दुःखं जनयति ॥ ३२ ॥ तमः सत्त्वरजसी अभिभूय वर्धमानं मोहं जनयति ॥ ३३ ॥ सत्त्वं रजस्तमसी अभिभूय वर्धमानं सुखं जनयति ॥ ३४ ॥ रजः सत्त्वतमसी अभिभूय वर्धमानं दुःखं जनयति ॥ ३५ ॥ तमः सत्त्वरजसी अभिभूय वर्धमानं मोहं जनयति ॥ ३६ ॥ सत्त्वं रजस्तमसी अभिभूय वर्धमानं सुखं जनयति ॥ ३७ ॥ रजः सत्त्वतमसी अभिभूय वर्धमानं दुःखं जनयति ॥ ३८ ॥ तमः सत्त्वरजसी अभिभूय वर्धमानं मोहं जनयति ॥

ଅଟନ୍ତି ଏମାନେ ଦୁଇ ଜଣ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ଦେଖି ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ଦେଖି ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ଦେଖି

ಸೀತೆಯನ್ನು ಕಾಣದೆ ಹೋದರೆ ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಮಾತಿಗೆ ತಪ್ಪಿದಂತಾಗುವುದು. ಆಗ ಸುಗ್ರೀವನು ನಮ್ಮನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿಸಿಯಾನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸೀತೆಯನ್ನು ಕಾಣದೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋಗುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

ಸಿಂಹಾಸನಾರೂಢನಾಗಿ ಸಕಲ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯಿಂದ ಸೇವಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವ ಪೃಥುಚಕ್ರವರ್ತಿಯು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರಲು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸನಕಾದಿ ಮಹರ್ಷಿಗಳು ಬಂದರು. ಅವರು ಸೂರ್ಯಾಗ್ನಿಗಳಂತೆ ತೇಜಸ್ವಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಆಕಾಶಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವವರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಸಿದ್ಧರೆಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಸಕಲ ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಚರಿಸುವವರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಸಕಲ ಲೋಕಗಳಿಗೂ ಉಪಕಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಸಕಲ ಲೋಕಗಳಿಗೂ ಪೂಜ್ಯರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಸಕಲ ಲೋಕಗಳಿಗೂ ಗುರುಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಸಕಲ ಲೋಕಗಳಿಗೂ ಆಶ್ರಯರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಸಕಲ ಲೋಕಗಳಿಗೂ ಮಂಗಳಕರರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಸಕಲ ಲೋಕಗಳಿಗೂ ಸುಖಕರರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಸಕಲ ಲೋಕಗಳಿಗೂ ಶಾಂತಿಕರರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಸಕಲ ಲೋಕಗಳಿಗೂ ಸಮಾಧಾನಕರರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಸಕಲ ಲೋಕಗಳಿಗೂ ಸಂತೋಷಕರರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಸಕಲ ಲೋಕಗಳಿಗೂ ಆನಂದಕರರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಸಕಲ ಲೋಕಗಳಿಗೂ ಪರಮಾನಂದಕರರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಸಕಲ ಲೋಕಗಳಿಗೂ ಮೋಕ್ಷಕರರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಸಕಲ ಲೋಕಗಳಿಗೂ ಮುಕ್ತಿಕರರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಸಕಲ ಲೋಕಗಳಿಗೂ ಜ್ಞಾನಕರರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಸಕಲ ಲೋಕಗಳಿಗೂ ವಿಜ್ಞಾನಕರರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಸಕಲ ಲೋಕಗಳಿಗೂ ಪ್ರಜ್ಞಾನಕರರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಸಕಲ ಲೋಕಗಳಿಗೂ ಸಂ

ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤਾ ਕਾ ਪੰਥੁ ਦਿਖਾਏ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵੈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਆਸ ਨਿਰਾਸ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਕਾਰਜੁ ਤਿਨਿ ਕੀਆ ਰਾਸਿ ॥ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਮਿਲਿਆ ਅਬਿਨਾਸਿ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮਾ ਪਾਤੀ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਨਦਰਿ ਤਰੈ ਸਭ ਜਾਤੀ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰ ਪ੍ਰਭ ਜੋਗ ॥ ਜੋ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਸੋ ਨਿਹਚਲ ਹੋਗ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਨਹੀ ਕਿਛੂ ਹਾਥਿ ॥ ਕਰਣ ਕਰਾਵਨ ਆਪੇ ਨਾਥਿ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਨਿਰਮਲ ਅਸਥਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥ ੧ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ਸਭ ਕਾਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਵਿਆਪੈ ਜਾਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮੋਹ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਦੁਸਮਨ ਮੀਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹਾਨਿ ਨ ਹੀਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਇਆ ਖੇਲ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਦੁਤੀਆ ਮੇਲ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸਚ ਮਾਹਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਸਥਿਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੋਗ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਲਾਗੈ ਰੋਗ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਰਤਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਏਕ ਊਪਰਿ ਜਤਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਪੂਰਬ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ॥ ੧ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਪੋਹੈ ਕਾਲੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜੋਹੈ ਜਮਕਾਲੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਦੀਸੈ ਮੰਦ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧੰਧ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਇਆ ਪਰਹਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੋ ਧਨੁ ਪਾਏ ॥ ਜਿਸੁ ਧਨ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਵਰਸਾਏ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੇਦ ਨ ਭੇਦ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਖਾਨ ਨ ਖੇਦ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਤਿ ਨ ਜਨਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਤਰਸਹਿ ਅਨਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਤਾਤਾ ਵਾਉ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਮਾਉ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਸਰਪਰ ਮਰਣਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਤਰਣਾ ਤਰਣਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਪੈ ਕਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਭਾਲੁ ॥ ੨ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਭੂਖ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਹਾ ਦੁਖ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਸੀਤ ਨ ਘਾਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕਾਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਲੋਭੁ ਬਿਰੋਧੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮੋਹ ਪਸਾਰੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹਉਮੈ ਖਾਰੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਈਰਖਾ ਜਲਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਲਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਨਿੰਦਾ ਕਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਪ ਪਰਹਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਪਰ ਤਿਆ ਰੂਪ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਪਰ ਧਨ ਅਨੂਪ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਪਰ ਪੈ ਕਰਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੈ ਭਰਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਪਰ ਅਪਵਾਦ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਇਆ ਸਾਦ ॥ ੧ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਭੂਖ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਹਾ ਦੁਖ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਸੀਤ ਨ ਘਾਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕਾਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਲੋਭੁ ਬਿਰੋਧੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮੋਹ ਪਸਾਰੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹਉਮੈ ਖਾਰੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਈਰਖਾ ਜਲਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਲਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਨਿੰਦਾ ਕਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਪ ਪਰਹਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਪਰ ਤਿਆ ਰੂਪ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਪਰ ਧਨ ਅਨੂਪ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਪਰ ਪੈ ਕਰਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੈ ਭਰਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਪਰ ਅਪਵਾਦ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਇਆ ਸਾਦ ॥ ੧ ॥

೭೫ ಅಥ ಪ್ರಹ್ಲಾದಚರಿತ್ರಂ ಪ್ರಾರಭ್ಯತೇ ಪ್ರಹ್ಲಾದಚರಿತ್ರಂ ಪವಿತ್ರಂ ಪುಣ್ಯಪ್ರದಂ ಆಯುಷ್ಯಂ ಯಶಸ್ಯಂ ಸ್ವರ್ಗ್ಯಂ ಶ್ರೋತೃಣಾಂ ಸರ್ವಾನ್ ಕಾಮಾನ್ ಪ್ರಯಚ್ಛತಿ ಸರ್ವಾನ್ ಕಾಮಾನವಾಪ್ನೋತಿ ಯ ಏತತ್ ಪ್ರಹ್ಲಾದಚರಿತ್ರಂ ಶೃಣೋತಿ ಶ್ರಾವಯತಿ ಪಠತಿ ಪಾಠಯತಿ ಲಿಖತಿ ಲೇಖಯತಿ ಪರ್ವಣಿ ಪರ್ವಣಿ ಪರ್ವಸು ಪರ್ವಸು

ಕಾಲ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಂಭವಿಸುವ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಅವುಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಬೇಸಾಯ ಮಾಡುವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅವರ ಜೀವನ ಪ್ರಕೃತಿಯೊಂದಿಗೆ ಹಾಸುಹೊಕ್ಕಾಗಿತ್ತು. ಅವರ ಬದುಕಿನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಂತವೂ ಪ್ರಕೃತಿಯೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿತ್ತು. ಅವರ ಹಬ್ಬಗಳು, ಆಚರಣೆಗಳು, ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು ಎಲ್ಲವೂ ಪ್ರಕೃತಿಯೊಂದಿಗೆ ಬೆಸೆದುಕೊಂಡಿದ್ದವು. ಅವರ ಹಾಡುಗಳು, ಕಥೆಗಳು, ಗಾದೆಗಳು ಎಲ್ಲವೂ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸುತ್ತಲೇ ಹೆಣೆದುಕೊಂಡಿದ್ದವು. ಅವರ ಬದುಕಿನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕ್ಷಣವೂ ಪ್ರಕೃತಿಯೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿತ್ತ

ଅଟନ୍ତି ।୦ ଏମାନଙ୍କ ଅଧିକାରରେ ଥିବା ଗ୍ରାମ ଓ ଜମିଦାରୀ ଆଦିର ବିବରଣ ଏହି ପ୍ରକାର ଅଟେ ।

ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ಶ್ರೀ ಶಿವಾಯ ನಮಃ

ଦେଇ ଏ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କ

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଆମେ ଦେଖିଲୁ ଯେ ଆଦିମ ମଣିଷ ପ୍ରଥମେ ପଥର ଓ ହାଡ଼ରୁ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ତିଆରି କରିବା ଶିଖିଲା। ତା'ପରେ ସେ ଧାତୁର ବ୍ୟବହାର ଶିଖିଲା। ପ୍ରଥମେ ତମ୍ବା, ତା'ପରେ ବ୍ରୋଞ୍ଜ ଏବଂ ଶେଷରେ ଲୁହା। ଲୁହାର ଆବିଷ୍କାର ମଣିଷ ସଭ୍ୟତାର ଇତିହାସରେ ଏକ ଯୁଗାନ୍ତକାରୀ ଘଟଣା। ଲୁହାର ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ତମ୍ବା ବା ବ୍ରୋଞ୍ଜର ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ରଠାରୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଓ ଟେକସଇ ହୋଇଥିଲା। ଏହା ଫଳରେ ମଣିଷ ଅଧିକ ଦକ୍ଷତାର ସହିତ ଶିକାର କରିପାରିଲା ଏବଂ ଜଙ୍ଗଲ କାଟି ଚାଷଜମି ତିଆରି କରିପାରିଲା। ଲୁହାର ଲଙ୍ଗଳ ଫଳରେ ଚାଷ ଅଧିକ ସହଜ ହୋଇଗଲା। ଫଳତଃ ଖାଦ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନ ବଢ଼ିଲା ଏବଂ ଜନସଂଖ୍ୟା ମଧ୍ୟ ବଢ଼ିଲା।

ଲୁହା ଯୁଗରେ ମଣିଷ ଗାଁ ଓ ନଗର ତିଆରି କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲା। ଘରବାଡ଼ି ତିଆରି ପାଇଁ ସେ ମାଟି, ପଥର ଓ କାଠ ବ୍ୟବହାର କଲା। ଚାଷଜମିରେ ଜଳସେଚନ ପାଇଁ ସେ ପୋଖରୀ ଓ ଖାଲ ଖୋଳିଲା। ଏହି ସମୟରେ ସେ ଚକ ବ୍ୟବହାର କରି ମାଟିପାତ୍ର ତିଆରି କରିବା ଶିଖିଲା। ଚକ ବ୍ୟବହାର କରି ତିଆରି ପାତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଅଧିକ ସୁନ୍ଦର ଓ ମଜବୁତ ହୋଇଥିଲା।

ଲୁହା ଯୁଗରେ ମଣିଷ ଲିପି ବ୍ୟବହାର କରିବା ଶିଖିଲା। ଲିପି ବ୍ୟବହାର କରି ସେ ନିଜର ଭାବ ଓ ଜ୍ଞାନକୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଇପାରିଲା। ଏହା ଫଳରେ ଜ୍ଞାନର ବିସ୍ତାର ଦ୍ରୁତ ହୋଇଗଲା। ଲିପି ବ୍ୟବହାର କରି ସେ ଆଇନ, ଧର୍ମ ଓ ଇତିହାସ ଲେଖିଲା। ଏହି ସମୟରେ ସେ ଗଣିତ ଓ ଜ୍ୟୋତିଷ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଉନ୍ନତି କଲା।

ଲୁହା ଯୁଗରେ ମଣିଷ ବାଣିଜ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କଲା। ସେ ଏକ ସ୍ଥାନରୁ ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନକୁ ଜିନିଷପତ୍ର ନେଇଯିବା ଆରମ୍ଭ କଲା। ଏଥିପାଇଁ ସେ ଗରୁଗଡ଼ି ଓ ଜାହାଜ ବ୍ୟବହାର କଲା। ବାଣିଜ୍ୟ ପାଇଁ ସେ ମୁଦ୍ରା ବ୍ୟବହାର କରିବା ଶିଖିଲା। ଏହା ଫଳରେ ଲେନଦେନ ସହଜ ହୋଇଗଲା। ବାଣିଜ୍ୟ ଫଳରେ ବିଭିନ୍ନ ସଭ୍ୟତା ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପିତ ହେଲା।

ଲୁହା ଯୁଗରେ ମଣିଷ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲା। ସେ ଲୁହାର ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ବ୍ୟବହାର କରି ଯୁଦ୍ଧ କଲା। ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ସେ ଘୋଡ଼ା ଓ ରଥ ବ୍ୟବହାର କଲା। ଯୁଦ୍ଧ ଫଳରେ ବହୁ ଲୋକ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ। ଯୁଦ୍ଧ ଫଳରେ ବହୁ ସମ୍ପତ୍ତି ନଷ୍ଟ ହେଲା। ଯୁଦ୍ଧ ଫଳରେ ବହୁ ସଭ୍ୟତା ଧ୍ୱଂସ ହୋଇଗଲା।

ଲୁହା ଯୁଗରେ ମଣିଷ ଧର୍ମ ଓ ଦର୍ଶନ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲା। ସେ ଜୀବନ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କଲା। ସେ ଈଶ୍ୱର ଓ ଆତ୍ମା ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କଲା। ଏହି ଚିନ୍ତା ଫଳରେ ବିଭିନ୍ନ ଧର୍ମ ଓ ଦର୍ଶନ ସୃଷ୍ଟି ହେଲା। ଏହି ଧର୍ମ ଓ ଦର୍ଶନ ମଣିଷର ଜୀବନକୁ ଗଭୀର ଭାବରେ ପ୍ରଭାବିତ କଲା।

ଲୁହା ଯୁଗରେ ମଣିଷ କଳା ଓ ସାହିତ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲା। ସେ ଚିତ୍ରକଳା, ମୂର୍ତ୍ତିକଳା ଓ ସଙ୍ଗୀତ ସୃଷ୍ଟି କଲା। ସେ ମହାକାବ୍ୟ, ନାଟକ ଓ କବିତା ଲେଖିଲା। ଏହି କଳା ଓ ସାହିତ୍ୟ ମଣିଷର ଜୀବନକୁ ସୁନ୍ଦର କରିଥିଲା। ଏହି କଳା ଓ ସାହିତ୍ୟ ମଣିଷର ଜୀବନକୁ ଅର୍ଥପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲା।

ଲୁହା ଯୁଗରେ ମଣିଷ ବିଜ୍ଞାନ ଓ ପ୍ରଯୁକ୍ତିବିଦ୍ୟାରେ ଉନ୍ନତି କଲା। ସେ ଲୁହାର ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର, ଚକ, ଲିପି, ମୁଦ୍ରା, ଜାହାଜ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅନେକ ଜିନିଷ ତିଆରି କଲା। ଏହି ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ମଣିଷର ଜୀବନକୁ ସହଜ କରିଥିଲା। ଏହି ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ମଣିଷର ଜୀବନକୁ ସମୃଦ୍ଧ କରିଥିଲା।

ଲୁହା ଯୁଗ ମଣିଷ ସଭ୍ୟତାର ଇତିହାସରେ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଯୁଗ। ଏହି ଯୁଗରେ ମଣିଷ ଅନେକ ନୂଆ ଜିନିଷ ଶିଖିଲା ଏବଂ ତିଆରି କଲା। ଏହି ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ମଣିଷର ଜୀବନକୁ ଗଭୀର ଭାବରେ ପ୍ରଭାବିତ କଲା। ଏହି ଯୁଗରେ ମଣିଷ ଅନେକ ନୂଆ ଚିନ୍ତା କଲା ଏବଂ ସୃଷ୍ଟି କଲା। ଏହି ଚିନ୍ତା ଓ ସୃଷ୍ଟିଗୁଡ଼ିକ ମଣିଷର ଜୀବନକୁ ଗଭୀର ଭାବରେ ପ୍ରଭାବିତ କଲା।

ଲୁହା ଯୁଗ ପରେ ମଣିଷ ଆଉ ଅନେକ ନୂଆ ଜିନିଷ ଶିଖିଲା ଏବଂ ତିଆରି କଲା। ଏହି ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ମଣିଷର ଜୀବନକୁ ଆଉ ଗଭୀର ଭାବରେ ପ୍ରଭାବିତ କଲା। ଏହି ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ମଣିଷର ଜୀବନକୁ ଆଉ ସମୃଦ୍ଧ କରିଥିଲା। ଏହି ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ମଣିଷର ଜୀବନକୁ ଆଉ ଜଟିଳ କରିଥିଲା।

ଲୁହା ଯୁଗ ପରେ ମଣିଷ ଆଉ ଅନେକ ନୂଆ ଚିନ୍ତା କଲା ଏବଂ ସୃଷ୍ଟି କଲା। ଏହି ଚିନ୍ତା ଓ ସୃଷ୍ଟିଗୁଡ଼ିକ ମଣିଷର ଜୀବନକୁ ଆଉ ଗଭୀର ଭାବରେ ପ୍ରଭାବିତ କଲା। ଏହି ଚିନ୍ତା ଓ ସୃଷ୍ଟିଗୁଡ଼ିକ ମଣିଷର ଜୀବନକୁ ଆଉ ସମୃଦ୍ଧ କରିଥିଲା। ଏହି ଚିନ୍ତା ଓ ସୃଷ୍ଟିଗୁଡ଼ିକ ମଣିଷର ଜୀବନକୁ ଆଉ ଜଟିଳ କରିଥିଲା।

ଲୁହା ଯୁଗ ପରେ ମଣିଷ ଆଉ ଅନେକ ନୂଆ ଜିନିଷ ଶିଖିଲା ଏବଂ ତିଆରି କଲା। ଏହି ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ମଣିଷର ଜୀବନକୁ ଆଉ ଗଭୀର ଭାବରେ ପ୍ରଭାବିତ କଲା। ଏହି ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ମଣିଷର ଜୀବନକୁ ଆଉ ସମୃଦ୍ଧ କରିଥିଲା। ଏହି ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ମଣିଷର ଜୀବନକୁ ଆଉ ଜଟିଳ କରିଥିଲା।

ଲୁହା ଯୁଗ ପରେ ମଣିଷ ଆଉ ଅନେକ ନୂଆ ଚିନ୍ତା କଲା ଏବଂ ସୃଷ୍ଟି କଲା। ଏହି ଚିନ୍ତା ଓ ସୃଷ୍ଟିଗୁଡ଼ିକ ମଣିଷର ଜୀବନକୁ ଆଉ ଗଭୀର ଭାବରେ ପ୍ରଭାବିତ କଲା। ଏହି ଚିନ୍ତା ଓ ସୃଷ୍ଟିଗୁଡ଼ିକ ମଣିଷର ଜୀବନକୁ ଆଉ ସମୃଦ୍ଧ କରିଥିଲା। ଏହି ଚିନ୍ତା ଓ ସୃଷ୍ଟିଗୁଡ଼ିକ ମଣିଷର ଜୀବନକୁ ଆଉ ଜଟିଳ କରିଥିଲା।

ಕಾಣದೆ ಕಂಗೆಟ್ಟು ಕಂಡಕಂಡಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿ ಬಳಲಿ ಬಂದು ಕಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ಕಂಡು ಕೋಪಗೊಂಡು ಅವನ ಕಿವಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹಿಂಡಿ ಕೆಡವಿ ಕಾಲಿನಿಂದ ಒದೆದು ಅವನ ಕಿರೀಟವನ್ನು ಕಿತ್ತು ಕೆಡವಿ ಅವನ ಕೊರಳಿಗೆ ಕಾಲಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಕೊಲ್ಲಲು ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಕೊಲೆಗೆ ಕೈಯಿಕ್ಕಿದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೊಲೆಗಾರನಾದ ಕಾರಣ ಕೊಲೆಗಾರನಾಗಿ ಕೊಲೆಯಾಗಿ ಕೊಲೆಯಾಗಿ ಕೊಲೆಯ

ଦୁଇ ଦୁଇ ଚାରି ଚାରି ଆଠ ଆଠ ଷୋଳ ଷୋଳ ବତିଶ ବତିଶ ଚଉଷଠି ଚଉଷଠି ଏକ ଶହ ଅଠାବିଶ ଏକ ଶହ ଅଠାବିଶ ଦୁଇ ଶହ ଛପନ୍ନ ଦୁଇ ଶହ ଛପନ୍ନ ପାଞ୍ଚ ଶହ ବାର ପାଞ୍ଚ ଶହ ବାର ଏଗାର ଶହ ଚବିଶ ଏଗାର ଶହ ଚବିଶ ଦୁଇ ହଜାର ଅଠତିରିଶ ଦୁଇ ହଜାର ଅଠତିରିଶ ଚାରି ହଜାର ଛସତ୍ତରି ଚାରି ହଜାର ଛସତ୍ତରି ଆଠ ହଜାର ପଚାନବେ ଆଠ ହଜାର ପଚାନବେ ସତର ହଜାର ଏକ ଶହ ସତର ହଜାର ଏକ ଶହ ପଞ୍ଚତିରିଶ ପଞ୍ଚତିରିଶ ହଜାର ଦୁଇ ଶହ ଅଠାବିଶ ପଞ୍ଚତିରିଶ ହଜାର ଦୁଇ ଶହ ଅଠାବିଶ ସତୁରି ହଜାର ଛଅ ଶହ ଚଉଷଠି ସତୁରି ହଜାର ଛଅ ଶହ ଚଉଷଠି ଏକ ଲକ୍ଷ ଚଉଦ ହଜାର ପାଞ୍ଚ ଶହ ଛବିଶ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚଉଦ ହଜାର ପାଞ୍ଚ ଶହ ଛବିଶ ଦୁଇ ଲକ୍ଷ ଅଠାବିଶ ହଜାର ଏଗାର ଶହ ବାଉନ ଦୁଇ ଲକ୍ଷ ଅଠାବିଶ ହଜାର ଏଗାର ଶହ ବାଉନ ପାଞ୍ଚ ଲକ୍ଷ ଛପନ୍ନ ହଜାର ଦୁଇ ଶହ ଚଉବିଶ ପାଞ୍ଚ ଲକ୍ଷ ଛପନ୍ନ ହଜାର ଦୁଇ ଶହ ଚଉବିଶ ଏଗାର ଲକ୍ଷ ବାର ହଜାର ଚାରି ଶହ ଅଠତିରିଶ ଏଗାର ଲକ୍ଷ ବାର ହଜାର ଚାରି ଶହ ଅଠତିରିଶ ତେଇଶ ଲକ୍ଷ ଚବିଶ ହଜାର ଆଠ ଶହ ଛସତ୍ତରି ତେଇଶ ଲକ୍ଷ ଚବିଶ ହଜାର ଆଠ ଶହ ଛସତ୍ତରି ଚଉଚାଳିଶ ଲକ୍ଷ ଅଠତିରିଶ ହଜାର ସତର ଶହ ପଞ୍ଚତିରିଶ ଚଉଚାଳିଶ ଲକ୍ଷ ଅଠତିରିଶ ହଜାର ସତର ଶହ ପଞ୍ଚତିରିଶ ଅଠାସି ଲକ୍ଷ ସତୁରି ହଜାର ଛଅ ଶହ ସତୁରି ଅଠାସି ଲକ୍ଷ ସତୁରି ହଜାର ଛଅ ଶହ ସତୁରି ଏକ କୋଟି ସତତ୍ତର ଲକ୍ଷ ଚଉଦ ହଜାର ପାଞ୍ଚ ଶହ ଛବିଶ ଏକ କୋଟି ସତତ୍ତର ଲକ୍ଷ ଚଉଦ ହଜାର ପାଞ୍ଚ ଶହ ଛବିଶ ତିନି କୋଟି ସତତ୍ତର ଲକ୍ଷ ଅଠାବିଶ ହଜାର ଏଗାର ଶହ ବାଉନ ତିନି କୋଟି ସତତ୍ତର ଲକ୍ଷ ଅଠାବିଶ ହଜାର ଏଗାର ଶହ ବାଉନ ସାତ କୋଟି ପଚାନବେ ଲକ୍ଷ ପଞ୍ଚାଶ ହଜାର ଦୁଇ ଶହ ଚଉବିଶ ସାତ କୋଟି ପଚାନବେ ଲକ୍ଷ ପଞ୍ଚାଶ ହଜାର ଦୁଇ ଶହ ଚଉବିଶ ଏଗାର କୋଟି ବାର ଲକ୍ଷ ଚଉବିଶ ହଜାର ଚାରି ଶହ ଅଠତିରିଶ ଏଗାର କୋଟି ବାର ଲକ୍ଷ ଚଉବିଶ ହଜାର ଚାରି ଶହ ଅଠତିରିଶ ତେଇଶ କୋଟି ଚବିଶ ଲକ୍ଷ ଅଠାନବେ ହଜାର ଆଠ ଶହ ଛସତ୍ତରି ତେଇଶ କୋଟି ଚବିଶ ଲକ୍ଷ ଅଠାନବେ ହଜାର ଆଠ ଶହ ଛସତ୍ତରି ଚଉଚାଳିଶ କୋଟି ଅଠତିରିଶ ଲକ୍ଷ ସତତ୍ତର ହଜାର ସତର ଶହ ପଞ୍ଚତିରିଶ ଚଉଚାଳିଶ କୋଟି ଅଠତିରିଶ ଲକ୍ଷ ସତତ୍ତର ହଜାର ସତର ଶହ ପଞ୍ଚତିରିଶ ଅଠାସି କୋଟି ସତତ୍ତର ଲକ୍ଷ ଚଉରାଶି ହଜାର ଛଅ ଶହ ସତୁରି ଅଠାସି କୋଟି ସତତ୍ତର ଲକ୍ଷ ଚଉରାଶି ହଜାର ଛଅ ଶହ ସତୁରି ଏକ ଶହ ସତତ୍ତର କୋଟି ଚଉଦ ଲକ୍ଷ ଅଠାସି ହଜାର ପାଞ୍ଚ ଶହ ଛବିଶ ଏକ ଶହ ସତତ୍ତର କୋଟି ଚଉଦ ଲକ୍ଷ ଅଠାସି ହଜାର ପାଞ୍ଚ ଶହ ଛବିଶ ତିନି ଶହ ସତତ୍ତର କୋଟି ଅଠାବିଶ ଲକ୍ଷ ଏଗାର ହଜାର ଏଗାର ଶହ ବାଉନ ତିନି ଶହ ସତତ୍ତର କୋଟି ଅଠାବିଶ ଲକ୍ଷ ଏଗାର ହଜାର ଏଗାର ଶହ ବାଉନ ସାତ ଶହ ପଚାନବେ କୋଟି ପଞ୍ଚାଶ ଲକ୍ଷ ବାର ହଜାର ଦୁଇ ଶହ ଚଉବିଶ ସାତ ଶହ ପଚାନବେ କୋଟି ପଞ୍ଚାଶ ଲକ୍ଷ ବାର ହଜାର ଦୁଇ ଶହ ଚଉବିଶ ଏଗାର ଶହ ବାର କୋଟି ଚଉବିଶ ଲକ୍ଷ ଚଉବିଶ ହଜାର ଚାରି ଶହ ଅଠତିରିଶ ଏଗାର ଶହ ବାର କୋଟି ଚଉବିଶ ଲକ୍ଷ ଚଉବିଶ ହଜାର ଚାରି ଶହ ଅଠତିରିଶ ତେଇଶ ଶହ ଚବିଶ କୋଟି ଅଠାନବେ ଲକ୍ଷ ଆଠ ହଜାର ଆଠ ଶହ ଛସତ୍ତରି ତେଇଶ ଶହ ଚବିଶ କୋଟି ଅଠାନବେ ଲକ୍ଷ ଆଠ ହଜାର ଆଠ ଶହ ଛସତ୍ତରି ଚଉଚାଳିଶ ଶହ ଅଠତିରିଶ କୋଟି ସତତ୍ତର ଲକ୍ଷ ସତର ହଜାର ସତର ଶହ ପଞ୍ଚତିରିଶ ଚଉଚାଳିଶ ଶହ ଅଠତିରିଶ କୋଟି ସତତ୍ତର ଲକ୍ଷ ସତର ହଜାର ସତର ଶହ ପଞ୍ଚତିରିଶ ଅଠାସି ଶହ ସତତ୍ତର କୋଟି ଚଉରାଶି ଲକ୍ଷ ଛଅ ହଜାର ଛଅ ଶହ ସତୁରି ଅଠାସି ଶହ ସତତ୍ତର କୋଟି ଚଉରାଶି ଲକ୍ଷ ଛଅ ହଜାର ଛଅ ଶହ ସତୁରି ଏକ ହଜାର ସତତ୍ତର କୋଟି ଚଉଦ ଲକ୍ଷ ଅଠାସି ହଜାର ପାଞ୍ଚ ଶହ ଛବିଶ ଏକ ହଜାର ସତତ୍ତର କୋଟି ଚଉଦ ଲକ୍ଷ ଅଠାସି ହଜାର ପାଞ୍ଚ ଶହ ଛବିଶ ତିନି ହଜାର ସତତ୍ତର କୋଟି ଅଠାବିଶ ଲକ୍ଷ ଏଗାର ହଜାର ଏଗାର ଶହ ବାଉନ ତିନି ହଜାର ସତତ୍ତର କୋଟି ଅଠାବିଶ ଲକ୍ଷ ଏଗାର ହଜାର ଏଗାର ଶହ ବାଉନ ସାତ ହଜାର ପଚାନବେ କୋଟି ପଞ୍ଚାଶ ଲକ୍ଷ ବାର ହଜାର ଦୁଇ ଶହ ଚଉବିଶ ସାତ ହଜାର ପଚାନବେ କୋଟି ପଞ୍ଚାଶ ଲକ୍ଷ ବାର ହଜାର ଦୁଇ ଶହ ଚଉବିଶ ଏଗାର ହଜାର ବାର କୋଟି ଚଉବିଶ ଲକ୍ଷ ଚଉବିଶ ହଜାର ଚାରି ଶହ ଅଠତିରିଶ ଏଗାର ହଜାର ବାର କୋଟି ଚଉବିଶ ଲକ୍ଷ ଚଉବିଶ ହଜାର ଚାରି ଶହ ଅଠତିରିଶ ତେଇଶ ହଜାର ଚବିଶ କୋଟି ଅଠାନବେ ଲକ୍ଷ ଆଠ ହଜାର ଆଠ ଶହ ଛସତ୍ତରି ତେଇଶ ହଜାର ଚବିଶ କୋଟି ଅଠାନବେ ଲକ୍ଷ ଆଠ ହଜାର ଆଠ ଶହ ଛସତ୍ତରି ଚଉଚାଳିଶ ହଜାର ଅଠତିରିଶ କୋଟି ସତତ୍ତର ଲକ୍ଷ ସତର ହଜାର ସତର ଶହ ପଞ୍ଚତିରିଶ ଚଉଚାଳିଶ ହଜାର ଅଠତିରିଶ କୋଟି ସତତ୍ତର ଲକ୍ଷ ସତର ହଜାର ସତର ଶହ ପଞ୍ଚତିରିଶ ଅଠାସି ହଜାର ସତତ୍ତର କୋଟି ଚଉରାଶି ଲକ୍ଷ ଛଅ ହଜାର ଛଅ ଶହ ସତୁରି ଅଠାସି ହଜାର ସତତ୍ତର କୋଟି ଚଉରାଶି ଲକ୍ଷ ଛଅ ହଜାର ଛଅ ଶହ ସତୁରି

ಸಂಸಾರಸಾಗರವನ್ನು ದಾಟಿಸುವ ಸಾಧನವಾಗಿರುವ ಈ ಮನುಷ್ಯಶರೀರವನ್ನು ಪಡೆದು ಸಹ ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನು ಭಗವಂತನ ಪಾದಾರವಿಂದಗಳನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅವನು ಆತ್ಮವಂಚಕನು. ಅಂಥವನು ಸಾಯುವಾಗ ಅಮೃತಕುಂಭವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಸಹ ಸಾವಿಗೆ ಹೆದರಿ ಅಳುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿರುವ ಮೂರ್ಖನಂತೆ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಅಂಥವನು ಸಾಯುವಾಗ ಅಮೃತಕುಂಭವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಸಹ ಸಾವಿಗೆ ಹೆದರಿ ಅಳುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿರುವ ಮೂರ್ಖನಂತೆ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಅಂಥವನು ಸಾಯುವಾಗ ಅಮೃತಕುಂಭವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಸಹ ಸಾವಿಗೆ ಹೆದರಿ ಅಳುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿರುವ ಮೂರ್ಖನಂತೆ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಅಂಥವನು ಸಾಯುವಾಗ ಅಮೃತಕುಂಭವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಸಹ ಸಾವಿಗೆ ಹೆದರಿ ಅಳುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿರುವ ಮೂರ್ಖನಂತೆ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಅಂಥವನು ಸಾಯುವಾಗ ಅಮೃತಕುಂಭವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಸಹ ಸಾವಿಗೆ ಹೆದರಿ ಅಳುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿರುವ ಮೂರ್ಖನಂತೆ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಅಂಥವನು ಸಾಯುವಾಗ ಅಮೃತಕುಂಭವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಸಹ ಸಾವಿಗೆ ಹೆದರಿ ಅಳುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿರುವ ಮೂರ್ಖನಂತೆ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಅಂಥವನು ಸಾಯುವಾಗ ಅಮೃತಕುಂಭವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಸಹ ಸಾವಿಗೆ ಹೆದರಿ ಅಳುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿರುವ ಮೂರ್ಖನಂತೆ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಅಂಥವನು ಸಾಯುವಾಗ ಅಮೃತಕುಂಭವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಸಹ ಸಾವಿಗೆ ಹೆದರಿ ಅಳುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿರುವ ಮೂರ್ಖನಂತೆ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಅಂಥವನು ಸಾಯುವಾಗ ಅಮೃತಕುಂಭವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಸಹ ಸಾವಿಗೆ ಹೆದರಿ ಅಳುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿರುವ ಮೂರ್ಖನಂತೆ ಇರುತ್ತಾನೆ.

ਸਲੋਕੁ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਕਿਆ ਨਹੀ ਦੀਆ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਦੀਨੀ ਸਭ ਸੋਭਾ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਕਿਆ ਨਹੀ ਲ

೨೦ ಶ್ರೀಮದ್ಭಾಗವತಪುರಾಣಕ್ಕೆ ಸಂಸ್ಕೃತಟೀಕೆಯು ಶ್ರೀಮದ್ಭಾಗವತಪುರಾಣಕ್ಕೆ ಸಂಸ್ಕೃತಟೀಕೆಯು ಶ್ರೀಮದ್ಭಾಗವತಪುರಾಣಕ್ಕೆ ಸಂಸ್ಕೃತಟೀಕೆಯು
ಸಂಪೂರ್ಣವಾಯಿತು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಯಿತು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಯಿತು

ಶ್ರೀಮದ್ಭಾಗವತಮಹಾಪುರಾಣಂ ಪ್ರಥಮಸ್ಕಂಧಂ ಪ್ರಥಮೋಽಧ್ಯಾಯಃ

ಶ್ರೀಮತ್ಕೈವಲ್ಯನಾಥಾಯ ನಮಸ್ತಸ್ಮೈ ಸ್ವಯಂಭುವೇ ।
ಯೋಗಿಹೃತ್ಪದ್ಮಸದ್ಮಾಯ ಪರಮಾನಂದರೂಪಿಣೇ ॥ ೧ ॥
ಯಸ್ಯ ಸ್ಮರಣಮಾತ್ರೇಣ ಜನ್ಮಸಂಸಾರಬಂಧನಾತ್ ।
ವಿಮುಚ್ಯತೇ ನಮಸ್ತಸ್ಮೈ ವಿಷ್ಣವೇ ಪ್ರಭವಿಷ್ಣವೇ ॥ ೨ ॥
ಯತ್ಪಾದಪಂಕಜಪರಾಗಪವಿತ್ರತೀರ್ಥಂ
ಶ್ರೌತಾದಯೋ ವಿವಿಧಕರ್ಮಭಿರಾಚರಂತಃ ।
ಸ್ವರ್ಗಾಪವರ್ಗನರಕೇಷ್ವಪಿ ತುಲ್ಯಬುದ್ಧಯಃ
ಸೇವಾಮಣುವ್ರತಪರಾ ಭವದೀಯಮೂರ್ತೇಃ ॥ ೩ ॥
ಕೃಷ್ಣದ್ವೈಪಾಯನೋ ವ್ಯಾಸಃ ಸರ್ವಜ್ಞಸುತ ಆದಿತಃ ।
ಪೌರಾಣಸಂಹಿತಾಂ ಪುಣ್ಯಾಂ ಚಕಾರ ಯದುನಂದನಃ ॥ ೪ ॥
ತಾಮಹಂ ತೇಽಧ್ಯೇಷ್ಯಮಾಣಾಂ ಪಿತ್ರಾ ದ್ವೈಪಾಯನೇನ ವೈ ।
ಅನ್ವಗಚ್ಛಂ ಮುನಿಶ್ರೇಷ್ಠಂ ಪುತ್ರಂ ಸರ್ವನಿಧಿಂ ಪ್ರಭುಂ ॥ ೫ ॥
ಸೂತ ಉವಾಚ ।
ಯೋ ನಿರ್ಗತಿಸುತಾಗಾರಸಹಾಯಾಶನವಾಸನಃ ।
ನಿರಪೇಕ್ಷೋ ನಮಸ್ಕುರ್ವನ್ನಿದಮಾಹ ಕೃತಾಂಜಲಿಂ ॥ ೬ ॥
ಶ್ರೀಶುಕ ಉವಾಚ ।
ಸಂಸಾರಸಿಂಧುಮತಿದುಸ್ತರಮುತ್ತಿತೀರ್ಷೋ-
ರ್ನಾನ್ಯಃ ಪ್ಲವೋ ಭಗವತಃ ಪುರುಷೋತ್ತಮಸ್ಯ ।
ಲೀಲಾಕಥಾರಸನಿಷೇವಣಮಂತರೇಣ
ಪುಂಸೋ ಭವೇದ್ವಿವಿಧದುಃಖದವೋಪತಪ್ತಃ ॥ ೭ ॥
ವಿದ್ಯಾವತಾಂ ಭಾಗವತಾಃ ಪರೀಕ್ಷಾ
ಭವಂತಿ ತೀರ್ಥಪದಸೇವಯೈವ ।
ತೇ ಪಾಂಡವಾನಾಮಸಿ ಸಾಧ್ವಮಾತ್ಮಜಾ
ಯೈರೀಜ್ಯತೇ ಕ್ಷತ್ರಿಯಯಜ್ಞಿಯಃ ಪಶುಃ ॥ ೮ ॥
ಪ್ರಾಯೇಣ ಮುನಯೋ ರಾಜನ್ನಿವೃತ್ತಾ ವಿಧಿಷೇಧತಃ ।
ನೈರ್ಗುಣ್ಯಸ್ಥಾ ರಮಂತೇ ಸ್ಮ ಗುಣಾನುಕಥನೇ ಹರೇಃ ॥ ೯ ॥
ಇದಂ ಭಾಗವತಂ ನಾಮ ಪುರಾಣಂ ಬ್ರಹ್ಮಸಮ್ಮಿತಂ ।
ಉತ್ತಮಶ್ಲೋಕಚರಿತಂ ಚಾತುರ್ಹೋತ್ರಸಮಾಹಿತಂ ॥ ೧೦ ॥
ನಿಗಮಕಲ್ಪತರೋರ್ಗಲಿತಂ ಫಲಂ
ಶುಕಮುಖಾದಮೃತದ್ರವಸಂಯುತಂ ।
ಪಿಬತ ಭಾಗವತಾಲಯಮಾಲಯಂ
ಮುಹುರಹೋ ರಸಿಕಾ ಭುವಿ ಭಾವುಕಾಃ ॥ ೧೧ ॥
ಸ ವೈ ಪುಂಸಾಂ ಪರೋ ಧರ್ಮೋ ಯತೋ ಭಕ್ತಿರಧೋಕ್ಷಜೇ ।
ಅಹೈತುಕ್ಯಪ್ರತಿಹತಾ ಯಯಾತ್ಮಾ ಸುಪ್ರಸೀದತಿ ॥ ೧೨ ॥
ಧರ್ಮಃ ಸ್ವನುಷ್ಠಿತಃ ಪುಂಸಾಂ ವಿಷ್ವಕ್ಸೇನಕಥಾಸು ಯಃ ।
ನೋತ್ಪಾದಯೇದ್ಯದಿ ರತಿಂ ಶ್ರಮ ಏವ ಹಿ ಕೇವಲಂ ॥ ೧೩ ॥
ಧರ್ಮಸ್ಯ ಹ್ಯಾಪವರ್ಗ್ಯಸ್ಯ ನಾರ್ಥೋಽರ್ಥಾಯೋಪಕಲ್ಪತೇ ।
ನಾರ್ಥಸ್ಯ ಧರ್ಮೈಕಾಂತಸ್ಯ ಕಾಮೋ ಲಾಭಾಯ ಹಿ ಸ್ಮೃತಃ ॥ ೧೪ ॥
ಕಾಮಸ್ಯ ನೇಂದ್ರಿಯಪ್ರೀತಿರ್ಲಾಭೋ ಜೀವೇತ ಯಾವತಾ ।
ಜೀವಸ್ಯ ತತ್ತ್ವಜಿಜ್ಞಾಸಾ ನಾರ್ಥೋ ಯಶ್ಚೇಹ ಕರ್ಮಭಿಃ ॥ ೧೫ ॥
ವದಂತಿ ತತ್ತತ್ತ್ವವಿದಸ್ತತ್ತ್ವಂ ಯಜ್ಜ್ಞಾನಮದ್ವಯಂ ।
ಬ್ರಹ್ಮೇತಿ ಪರಮಾತ್ಮೇತಿ ಭಗವಾನಿತಿ ಶಬ್ದ್ಯತೇ ॥ ೧೬ ॥
ತಚ್ಛ್ರದ್ದಧಾನಾ ಮುನಯೋ ಜ್ಞಾನವೈರಾಗ್ಯಯುಕ್ತಯಾ ।
ಪಶ್ಯಂತ್ಯಾತ್ಮನ್ಯಾತ್ಮಾನಂ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಶ್ರುತಗೃಹೀತಯಾ ॥ ೧೭ ॥
ಅತಃ ಪುಂಭಿರ್ದ್ವಿಜಶ್ರೇಷ್ಠಾ ವರ್ಣಾಶ್ರಮವಿಭಾಗಶಃ ।
ಸ್ವನುಷ್ಠಿತಸ್ಯ ಧರ್ಮಸ್ಯ ಸಂಸಿದ್ಧಿರ್ಹರಿತೋಷಣಂ ॥ ೧೮ ॥
ತಸ್ಮಾದೇಕೇನ ಮನಸಾ ಭಗವಾನ್ಸಾತ್ವತಾಂ ಪತಿಃ ।
ಶ್ರೋತವ್ಯಃ ಕೀರ್ತಿತವ್ಯಶ್ಚ ಧ್ಯೇಯಃ ಪೂಜ್ಯಶ್ಚ ನಿತ್ಯದಾ ॥ ೧೯ ॥
ಯದನುಧ್ಯಾಸಿನಾ ಯುಕ್ತಾಃ ಕರ್ಮಗ್ರಂಥಿನಿಬಂಧನಂ ।
ಛಿಂದಂತಿ ಕೋವಿದಾಸ್ತಸ್ಯ ಕೋ ನ ಕುರ್ಯಾತ್ಕಥಾರತಿಂ ॥ ೨೦ ॥
ಶುಶ್ರೂಷೋಃ ಶ್ರದ್ದಧಾನಸ್ಯ ವಾಸುದೇವಕಥಾರುಚಿಃ ।
ಸ್ಯಾನ್ಮಹತ್ಸೇವಯಾ ವಿಪ್ರಾಃ ಪುಣ್ಯತೀರ್ಥನಿಷೇವಣಾತ್ ॥ ೨೧ ॥
ಆಯುರ್ಹರತಿ ವೈ ಪುಂಸಾಮುದ್ಯನ್ನಸ್ತಂ ಚ ಯನ್ನಸೌ ।
ತಸ್ಯರ್ತೇ ಲೋಕಮಾಯುಷ್ಯಂ ಯನ್ನಿಮೇಷೇಣ ಹೀಯತೇ ॥ ೨೨ ॥
ಸತಾಮಭಿಪ್ರಸಂಗೇನ ದೇವರ್ಷೇ ಭೂತಕರ್ಮಣಾಂ ।
ಅಪೌರುಷೇಯವಾಕ್ಯೇಷು ಕಥಂ ಶ್ರದ್ಧಾ ನೃಣಾಂ ಭವೇತ್ ॥ ೨೩ ॥
ಏತದಾಲಕ್ಷ್ಯ ಲೋಕೇಽಸ್ಮಿನ್ಪುರುಷಾಃ ಪುರುಷರ್ಷಭ ।
ಸೇವಂತ್ಯಾಪಾಯತೋ ಯಾನ್ಯಾನ್ಸ್ವೀಕುರ್ವೀತ ಬುಧೋ ನ ತಾನ್ ॥ ೨೪ ॥
ಶೃಣ್ವತಾಂ ಸ್ವಕಥಾಃ ಕೃಷ್ಣಃ ಪುಣ್ಯಶ್ರವಣಕೀರ್ತನಃ ।
ಹೃದ್ಯಂತಃಸ್ಥೋ ಹ್ಯಭದ್ರಾಣಿ ವಿಧುನೋತಿ ಸುಹೃತ್ಸತಾಂ ॥ ೨೫ ॥
ಕ್ಷಿಣೋತಿ ಯದಸದ್ಭಾವೋ ವಾಚಾ ಚಿತ್ತಮನೋಮಲಂ ।
ತಪಃ ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯನಿರ್ವಾಪಂ ಸದ್ಭಿರ್ಹಂತ್ಯಭಿಪೂಜಿತಃ ॥ ೨೬ ॥
ಸತಾಂ ಪ್ರಸಂಗಾನ್ಮಮ ವೀರ್ಯಸಂವಿದೋ
ಭವಂತಿ ಹೃತ್ಕರ್ಣರಸಾಯನಾಃ ಕಥಾಃ ।
ತಜ್ಜೋಷಣಾದಾಶ್ವಪವರ್ಗವರ್ತ್ಮನಿ
ಶ್ರದ್ಧಾ ರತಿರ್ಭಕ್ತಿರನುಕ್ರಮಿಷ್ಯತಿ ॥ ೨೭ ॥
ಭಯಂ ಕಲೇರ್ನ ಭವತಿ ಸಂಶ್ರುತೇ ಹರಿಕೀರ್ತನಾತ್ ।
ಯಥಾ ಹರೇರನುಸ್ಮರತಃ ಸ್ಯಾದಚ್ಯುತಸ್ಯ ತದಾ ಭವೇತ್ ॥ ೨೮ ॥
ಯಮಾದಿಭಿರ್ಯೋಗಪಥೈಃ ಕಾಮಲೋಭಹತೋ ಮುಹುಃ ।
ಮುಕುಂದಸೇವಯಾ ಯದ್ವತ್ತಾತ್ಮ್ಯಂ ನಾಸ್ತಿ ಮೇಽಂಜಸಾ ॥ ೨೯ ॥
ಏತಾವಾನ್ಸಾಂಖ್ಯಯೋಗಾಭ್ಯಾಂ ಸ್ವಧರ್ಮಪರಿನಿಷ್ಠಯಾ ।
ಜನ್ಮಲಾಭಃ ಪರಃ ಪುಂಸಾಮಂತೇ ನಾರಾಯಣಸ್ಮೃತಿಃ ॥ ೩೦ ॥
ಪ್ರಾಯೇಣಾಲ್ಪಾಯುಷಃ ಸಭ್ಯ ಕಲಾವಸ್ಮಿನ್ಯುಗೇ ಜನಾಃ ।
ಮಂದಾಃ ಸುಮಂದಮತಯೋ ಮಂದಭಾಗ್ಯಾ ಹ್ಯುಪದ್ರುತಾಃ ॥ ೩೧ ॥
ಭೂರೀಣಿ ಭುವಿ ದಿವ್ಯಾನಿ ಸಂತಿ ಭದ್ರಾಣಿ ದಾತೃಣಿ ।
ಕೃತೇ ಯಾನಿ ಕೃತಾಯಾನಾಂ ಪುರುಷಸ್ಯ ವಿದಾತ್ಮನಃ ॥ ೩೨ ॥
ಕಲೌ ಕಲಿಮಲಧ್ವಂಸಿನ್ನಾಸ್ತ್ಯೇವೈಕೋ ಮಹಾನ್ಗುಣಃ ।
ಕೀರ್ತನಾದೇವ ಕೃಷ್ಣಸ್ಯ ಮುಕ್ತಸಂಗಃ ಪರಂ ವ್ರಜೇತ್ ॥ ೩೩ ॥
ಕೃತಾದಿಷ್ವಿಹ ಮರ್ತ್ಯಾನಾಂ ರಾಜನ್ನಿಚ್ಛತಿ ಸಂಭವಂ ।
ಕಲೌ ಖಲು ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ನಾರಾಯಣಪರಾಯಣಾಃ ॥ ೩೪ ॥
ಕ್ವಚಿತ್ಕ್ವಚಿನ್ಮಹಾರಾಜ ದ್ರವಿಡೇಷು ಚ ಭೂರಿಶಃ ।
ತಾಮ್ರಪರ್ಣೀ ನದೀ ಯತ್ರ ಕೃತಮಾಲಾ ಪಯಸ್ವಿನೀ ॥ ೩೫ ॥
ಕಾವೇರೀ ಚ ಮಹಾಪುಣ್ಯಾ ಪ್ರತೀಚೀ ಚ ಮಹಾನದೀ ।
ಯೇ ಪಿಬಂತಿ ಜಲಂ ತಾಸಾಂ ಮನುಜಾ ಮನುಜೇಶ್ವರ ॥ ೩೬ ॥
ಪ್ರಾಯೋ ಭಕ್ತಾ ಭಗವತಿ ವಾಸುದೇವೇಽಮಲಾಶಯಾಃ ।
ಸ್ತ್ರೀಣಾಂ ಕಿಲ ಸುಲಭಾ ಲೋಕೇ ಪುರುಷಾಃ ಸಮದರ್ಶಿನಃ ॥ ೩೭ ॥
ಕ್ವಚಿತ್ಕ್ವಚಿದ್ಧಿ ಪಾಷಂಡಭೂಯಿಷ್ಠೇಷ್ವಪಿ ಮಾನವೇಷು ।
ಕೃತಮಾಲಾಸು ಕಾವೇರ್ಯಾಂ ತಾಮ್ರಪರ್ಣ್ಯಾಂ ಚ ಸರಿತಿ ॥ ೩೮ ॥
ಕೃತಮಾಲಾಸು ಕಾವೇರ್ಯಾಂ ತಾಮ್ರಪರ್ಣ್ಯಾಂ ಚ ಸರಿತಿ ॥ ೩೮ ॥
ಕೃತಮಾಲಾಸು ಕಾವೇರ್ಯಾಂ ತಾಮ್ರಪರ್ಣ್ಯಾಂ ಚ ಸರಿತಿ ॥ ೩೮ ॥

দুর্গে স্মৃতা হরসি ভীতিমশেষজন্তোঃ স্বস্থৈঃ স্মৃতা মতিমতীব শুভাং দদাসি। দারিদ্র্যদুঃখভয়হারিণি কা ত্বদন্যা সর্বোপকারকরণায় সদার্দ্রচিত্তা॥ ১৭॥

দেবি প্রপন্নার্তিহরে প্রসীদ প্রসীদ মাতর্জগতোঽখিলস্য। প্রসীদ বিশ্বেশ্বরি পাহি বিশ্বং ত্বমীশ্বরী দেবি চরাচরস্য॥ ১৮॥

আধারভূতা জগতস্ত্বমেকা মহীস্বরূপেণ যতঃ স্থিতাসি। অপাং স্বরূপস্থিতয়া ত্বয়ৈতদাপ্যায়তে কৃৎস্নমলঙ্ঘ্যবীর্যে॥ ১৯॥

ত্বং বৈষ্ণবী শক্তিরনন্তবীর্যা বিশ্বস্য বীজং পরমাসি মায়া। সম্মোহিতং দেবি সমস্তমেতত্ত্বং বৈ প্রসন্না ভুবি মুক্তিহেতুঃ॥ ২০॥

বিদ্যাঃ সমস্তাস্তব দেবি ভেদাঃ স্ত্রিয়ঃ সমস্তাঃ সকলা জগৎসু। ত্বয়ৈকয়া পূরিতমম্বয়ৈতৎ কা তে স্তুতিঃ স্তব্যপরা পরোক্তিঃ॥ ২১॥

সর্বভূতা যদা দেবী স্বর্গমুক্তিপ্রদায়িনী। ত্বাং স্তুতা স্তুতয়ে কা বা ভবন্তু পরমোক্তয়ঃ॥ ২২॥

সর্বস্য বুদ্ধিরূপেণ জনস্য হৃদি সংস্থিতে। স্বর্গাপবর্গদে দেবি নারায়ণি নমোঽস্তু তে॥ ২৩॥

কলাকাষ্ঠাদিরূপেণ পরিণামপ্রদায়িনি। বিশ্বস্যোপরতৌ শক্তে নারায়ণি নমোঽস্তু তে॥ ২৪॥

সর্বমঙ্গলমঙ্গল্যে শিবে সর্বার্থসাধিকে। শরণ্যে ত্র্যম্বকে গৌরি নারায়ণি নমোঽস্তু তে॥ ২৫॥

সৃষ্টিস্থিতিবিনাশানাং শক্তিভূতে সনাতনি। গুণাশ্রয়ে গুণময়ে নারায়ণি নমোঽস্তু তে॥ ২৬॥

শরণাগতদীনার্তপরিত্রাণপরায়ণে। সর্বস্যার্তিহরে দেবি নারায়ণি নমোঽস্তু তে॥ ২৭॥

হংসযুক্তবিমানস্থে ব্রহ্মাণীরূপধারিণি। কৌশাম্ভঃক্ষরিকে দেবি নারায়ণি নমোঽস্তু তে॥ ২৮॥

ত্রিশূলচন্দ্রাহিধরে মহাবৃষভবাহিনি। মাহেশ্বরীস্বরূপেণ নারায়ণি নমোঽস্তু তে॥ ২৯॥

ময়ূরকুক্কুটবৃতে মহাশক্তিধরেঽনঘে। কৌমারীরূপসংস্থানে নারায়ণি নমোঽস্তু তে॥ ৩০॥

শঙ্খচক্রগদাশার্ঙ্গগৃহীতপরমায়ুধে। প্রসীদ বৈষ্ণবীরূপে নারায়ণি নমোঽস্তু তে॥ ৩১॥

গৃহীতোগ্রমহাচক্রে দংষ্ট্রোদ্ধৃতবসুন্ধরে। বরাহরূপিণি শিবে নারায়ণি নমোঽস্তু তে॥ ৩২॥

নৃসিংহরূপেণোগ্রেণ হন্তুং দৈত্যান্ কৃতোদ্যমে। ত্রিলোকত্রাণসহিতে নারায়ণি নমোঽস্তু তে॥ ৩৩॥

কিরীটিনি মহাবজ্রে সহস্রনয়নোজ্জ্বলে। বৃত্রপ্রাণহরে চৈন্দ্রি নারায়ণি নমোঽস্তু তে॥ ৩৪॥

শিবদূতীস্বরূপেণ হতদৈত্যমহাবলে। ঘোররূপে মহারাবে নারায়ণি নমোঽস্তু তে॥ ৩৫॥

দংষ্ট্রাকরালবদনে শিরোমালাবিভূষণে। চামুণ্ডে মুণ্ডমথনে নারায়ণি নমোঽস্তু তে॥ ৩৬॥

লক্ষ্মি লজ্জে মহাবিদ্যে শ্রদ্ধে পুষ্টি স্বধে ধ্রুবে। মহারাত্রি মহাঽবিদ্যে নারায়ণি নমোঽস্তু তে॥ ৩৭॥

মেধে সরস্বতি বরে ভূতি বাভ্রবি তামসি। নিয়তে ত্বং প্রসীদেশে নারায়ণি নমোঽস্তু তে॥ ৩৮॥

সর্বস্বরূপে সর্বেশে সর্বশক্তিসমন্বিতে। ভয়েভ্যস্ত্রাহি নো দেবি দুর্গে দেবি নমোঽস্তু তে॥ ৩৯॥

এতৎতে বদনং সৌম্যং লোচনত্রয়ভূষিতম্। পাতু নঃ সর্বভীতিভ্যঃ কাত্যায়নি নমোঽস্তু তে॥ ৪০॥

জ্বালাকরালমত্যুগ্রমশেষাসুরসূদনম্। ত্রিশূলং পাতু নো ভীতের্ভদ্রকালি নমোঽস্তু তে॥ ৪১॥

হিনস্তি দৈত্যতেজাংসি স্বনেনাপূর্য যা জগৎ। সা ঘণ্টা পাতু নো দেবি পাপেভ্যোঽনঃসুতানিব॥ ৪২॥

অসুরাসৃগ্বসাপঙ্কচর্চিতস্তে করোজ্জ্বলঃ। শুভায় খড়্গো ভবতু চণ্ডিকে ত্বাং নতা বয়ম্॥ ৪৩॥

রোগানশেষানপহংসি তুষ্টা রুষ্টা তু কামান্ সকলানভীষ্টান্। ত্বামাশ্রিতানাং ন বিপন্নরাণাং ত্বামাশ্রিতা হ্যশ্রয়তাং প্রয়ান্তি॥ ৪৪॥

সর্বাবাধাপ্রশমনং ত্রৈলোক্যস্যাখিলেশ্বরি। এবমেব ত্বয়া কার্যমস্মদ্বৈরবিনাশনম্॥ ৪৫॥

॥ ইতি শ্রীমার্কণ্ডেয়পুরাণে সাবর্ণিকে মন্বন্তরে দেবীমাহাত্ম্যে নারায়ণস্তুতিঃ সম্পূর্ণা॥

ওঁ নমো দেব্যৈ মহাদেব্যৈ শিবায়ৈ সততং নমঃ। নমঃ প্রকৃত্যৈ ভদ্রায়ৈ নিয়তাঃ প্রণতাঃ স্মতাম্॥ ৪৬॥

তামগ্নিবর্ণাং তপসা জ্বলন্তীং বৈরোচনীং কর্মফলেষু জুষ্টাম্। দুর্গাং দেবীং শরণমহং প্রপদ্যেঽসুতরসি তে নমঃ॥ ৪৭॥

অগ্নে ত্বং পারয়া নব্যো অস্মান্ স্বস্তিভির্তি দুর্গাণি বিশ্বা। পূশ্চ পৃথ্বী বহুলা ন উর্বী ভবা তোকায় তনয়ায় শংযোঃ॥ ৪৮॥

বিশ্বানি নো দুর্গহা জাতবেদঃ সিন্ধুন্ন নাবা দুরিতাঽতিপর্ষি। অগ্নে অত্রিবন্নমসা গৃণানোঽস্মাকং বোধ্যবিতা তনূনাম্॥ ৪৯॥

পৃতনাজিতং সুষহমগ্নিমুগ্রমুপ ব্রুবে নমসা পূর্বমূতয়ে। সো অস্মাকং যথা তিরো অপদ্বেষাংসি সুক্রতুঃ॥ ৫০॥

স ত্বং নো অগ্নেঽবমো ভবোতী নেদিষ্ঠো অস্যা উষসো ব্যুষ্টৌ। অবযক্ষ্ব নো বরুণং ররাণো বীহি মৃড়ীকং সুহবো ন এধি॥ ৫১॥

স ত্বং নো অগ্নেঽবমো ভবোতী নেদিষ্ঠো অস্যা উষসো ব্যুষ্টৌ। অবযক্ষ্ব নো বরুণং ররাণো বীহি মৃড়ীকং সুহবো ন এধি॥ ৫২॥

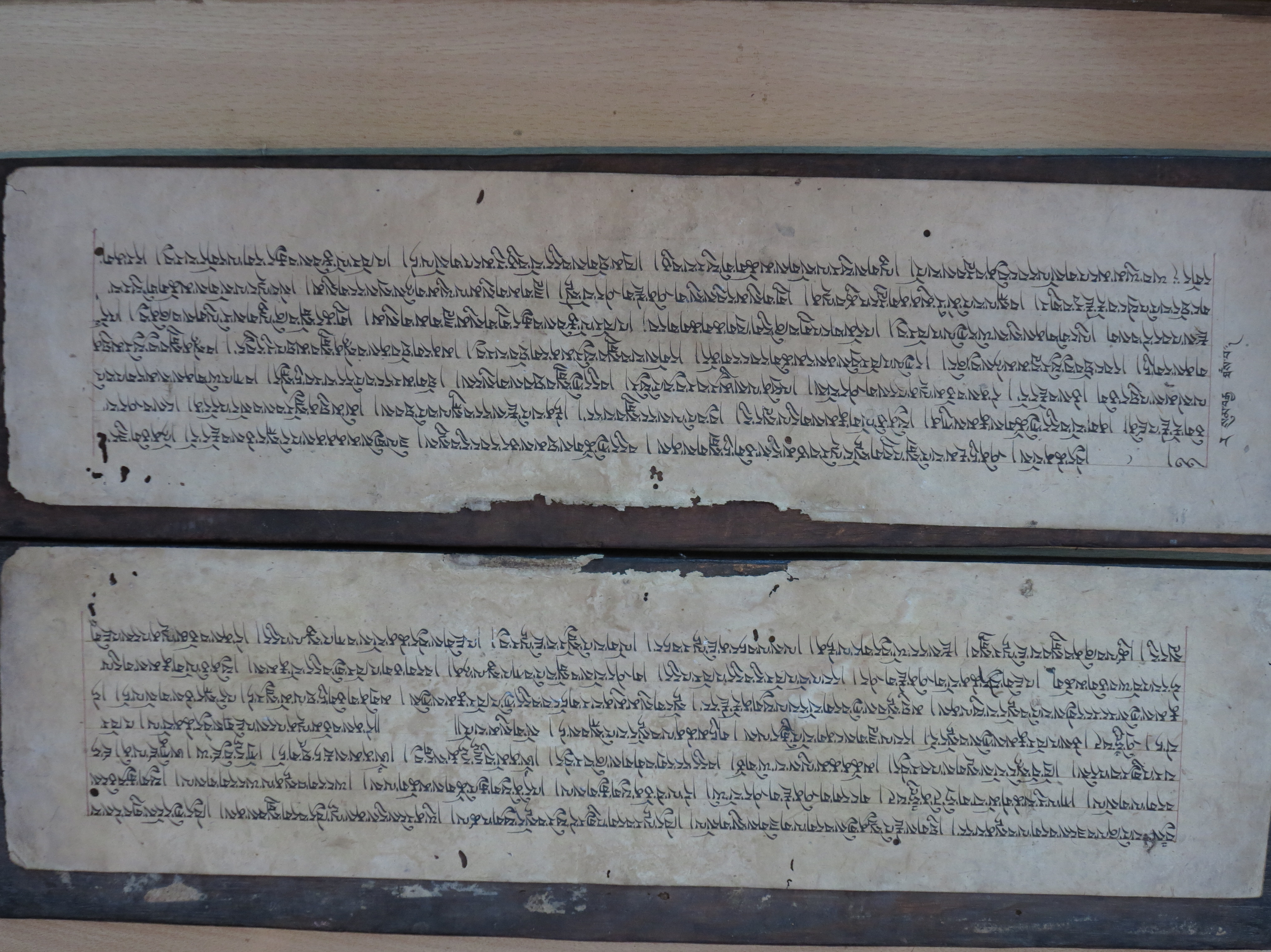
ভক্তানামনুরক্তানাং ত্রাতে সমরমূর্ধনি। সদা ত্বা রূপমিত্যেব বিনতাঃ স্মঃ সমাহিতাঃ॥ ৫৩॥

করোতু সা নঃ শুভহেতুরীশ্বরী শুভানি ভদ্রাণ্যভিহন্তু চাপদঃ। কালীং কপর্দিনীং ভীমাং দুর্গাং দেবীং নমাম্যহম্॥ ৫৪॥

হিনস্তু দস্যূন্ প্রণতস্য মে হরিঃ প্রকাশতাং বা হৃদয়ে চতুর্ভুজঃ। ধ্যায়ন্তি যং যোগিন ইত্যধোক্ষজং স মে গতিং দাস্যতি পুষ্করেক্ষণঃ॥ ৫৫॥

ইতি দেবীস্তুতিঃ সম্পূর্ণা।

ಸಂಪುಟ ೨೬

ଏହି ଅବସରରେ ଏହି ଅଞ୍ଚଳର ଅନ୍ୟତମ ଜମିଦାର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଗୁରୁଚରଣ ପଟ୍ଟନାୟକ ମହାଶୟଙ୍କ ବିଷୟରେ କିଛି ଆଲୋଚନା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ମନେ କରୁଛି । ଗୁରୁଚରଣ ପଟ୍ଟନାୟକ ଜଣେ ଜମିଦାର ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଜମିଦାରୀ ଚାଲଚଳଣି ତାଙ୍କଠାରେ ଥିଲା ନାହିଁ । ସେ ଥିଲେ ଜଣେ ସାଧାରଣ ଚାଷୀ ଭଳି । ଚାଷୀ ଭଳି ଲୁଗା ପିନ୍ଧିବା, ଚାଷୀ ଭଳି ଖାଇବା, ଚାଷୀ ଭଳି ଚାଷବାସ କରିବା ତାଙ୍କର ଅଭ୍ୟାସ ଥିଲା । ଜମିଦାରୀ ଚାଲଚଳଣି ଓ ଅଭ୍ୟାସ ଥିଲା ନାହିଁ ବୋଲି ସେ ଜମିଦାରୀ ଚାଲିଯିବା ପରେ ମଧ୍ୟ ଅତି ସହଜରେ ଚାଷୀ ଜୀବନ ଯାପନ କରିପାରିଥିଲେ । ଜମିଦାରୀ ଚାଲିଯିବା ପରେ ଅନ୍ୟ ଜମିଦାରମାନେ ଯେଉଁ ଅସୁବିଧାରେ ପଡ଼ିଥିଲେ, ଗୁରୁଚରଣ ପଟ୍ଟନାୟକ ସେଥିରେ ପଡ଼ି ନଥିଲେ । ଜମିଦାରୀ ଚାଲିଯିବା ପରେ ଅନ୍ୟ ଜମିଦାରମାନେ ଯେଉଁ ଅସୁବିଧାରେ ପଡ଼ିଥିଲେ, ଗୁରୁଚରଣ ପଟ୍ଟନାୟକ ସେଥିରେ ପଡ଼ି ନଥିଲେ । ଜମିଦାରୀ ଚାଲିଯିବା ପରେ ଅନ୍ୟ ଜମିଦାରମାନେ ଯେଉଁ ଅସୁବିଧାରେ ପଡ଼ିଥିଲେ, ଗୁରୁଚରଣ ପଟ୍ଟନାୟକ ସେଥିରେ ପଡ଼ି ନଥିଲେ । ଜମିଦାରୀ ଚାଲିଯିବା ପରେ ଅନ୍ୟ ଜମିଦାରମାନେ ଯେଉଁ ଅସୁବିଧାରେ ପଡ଼ିଥିଲେ, ଗୁରୁଚରଣ ପଟ୍ଟନାୟକ ସେଥିରେ ପଡ଼ି ନଥିଲେ ।

ଗୁରୁଚରଣ ପଟ୍ଟନାୟକ ଜଣେ ଜମିଦାର ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଜମିଦାରୀ ଚାଲଚଳଣି ତାଙ୍କଠାରେ ଥିଲା ନାହିଁ । ସେ ଥିଲେ ଜଣେ ସାଧାରଣ ଚାଷୀ ଭଳି । ଚାଷୀ ଭଳି ଲୁଗା ପିନ୍ଧିବା, ଚାଷୀ ଭଳି ଖାଇବା, ଚାଷୀ ଭଳି ଚାଷବାସ କରିବା ତାଙ୍କର ଅଭ୍ୟାସ ଥିଲା । ଜମିଦାରୀ ଚାଲଚଳଣି ଓ ଅଭ୍ୟାସ ଥିଲା ନାହିଁ ବୋଲି ସେ ଜମିଦାରୀ ଚାଲିଯିବା ପରେ ମଧ୍ୟ ଅତି ସହଜରେ ଚାଷୀ ଜୀବନ ଯାପନ କରିପାରିଥିଲେ । ଜମିଦାରୀ ଚାଲିଯିବା ପରେ ଅନ୍ୟ ଜମିଦାରମାନେ ଯେଉଁ ଅସୁବିଧାରେ ପଡ଼ିଥିଲେ, ଗୁରୁଚରଣ ପଟ୍ଟନାୟକ ସେଥିରେ ପଡ଼ି ନଥିଲେ । ଜମିଦାରୀ ଚାଲିଯିବା ପରେ ଅନ୍ୟ ଜମିଦାରମାନେ ଯେଉଁ ଅସୁବିଧାରେ ପଡ଼ିଥିଲେ, ଗୁରୁଚରଣ ପଟ୍ଟନାୟକ ସେଥିରେ ପଡ଼ି ନଥିଲେ । ଜମିଦାରୀ ଚାଲିଯିବା ପରେ ଅନ୍ୟ ଜମିଦାରମାନେ ଯେଉଁ ଅସୁବିଧାରେ ପଡ଼ିଥିଲେ, ଗୁରୁଚରଣ ପଟ୍ଟନାୟକ ସେଥିରେ ପଡ଼ି ନଥିଲେ ।

ಸಂಪಾತಿಯು ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಅಂಗದನೇ ಮೊದಲಾದ ವಾನರರೆಲ್ಲರೂ ಸಂತೋಷಗೊಂಡರು. ಅವರು ಸಂಪಾತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದರು. ಹೇ ಸಂಪಾತಿಯೇ ನೀನು ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳು ಸತ್ಯವಾಗಿವೆ. ಆದರೆ ಸೀತೆಯನ್ನು ಕಾಣುವ ಉಪಾಯವನ್ನು ನೀನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಆ ಉಪಾಯವನ್ನು ನೀನು ಹೇಳಿದರೆ ಸೀತೆಯನ್ನು ಕಾಣಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದು. ಆಗ ಸಂಪಾತಿಯು ಹೇಳಿದನು. ಹೇ ವಾನರರೇ ಸೀತೆಯನ್ನು ಕಾಣುವ ಉಪಾಯವನ್ನು ನಾನು ಹೇಳುವೆನು. ಆ ಉಪಾಯವನ್ನು ನೀವು ಕೇಳಿರಿ. ಸೀತೆಯು ಲಂಕೆಯಲ್ಲಿ ಅಶೋಕವನದಲ್ಲಿ ಇರುವಳು. ಆ ಲಂಕೆಯು ಸಮುದ್ರದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಇರುವುದು. ಆ ಲಂಕೆಯು ಇಲ್ಲಿಂದ ನೂರು ಯೋಜನ ದೂರವಿರುವುದು. ಆ ಲಂಕೆಯಲ್ಲಿ ರಾವಣನು ಇರುವನು. ಆ ರಾವಣನು ಸೀತೆಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿರುವನು. ಆ ಸೀತೆಯು ಅಶೋಕವನದಲ್ಲಿ ಇರುವಳು. ಆ ಅಶೋಕವನವು ಲಂಕೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದ

ଅଟନ୍ତି । ଏହି ଜିଲ୍ଲାରେ ଅନେକ ଜମିଦାର ଓ ଗଡଜାତ ଅଛନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଖୋର୍ଦ୍ଧାର ରାଜା ସର୍ବପ୍ରଧାନ ଅଟନ୍ତି । ଏମାନେ ଜିଲ୍ଲାର ଦକ୍ଷିଣ ଭାଗରେ ରହନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କ ଜମିଦାରୀ ଓ ଗଡଜାତ ଅତି ବଡ଼ ଓ ଲାଭଜନକ । ଏମାନଙ୍କ ଜମିଦାରୀ ଓ ଗଡଜାତରେ ଅନେକ ଜଙ୍ଗଲ ଅଛି

ཀཀ་ཤ་ཁ་ཤ་ཁ་ཤ་ཁ

